

جہلال نالی نے حمہد

بہر پوہ بہری قوتابخانہ

وہر گپڑ: سہ لآح نلساری

به پړيوه بهري قوتابخانه
جه لال نالی نه حمه د
وهرگيز: سه لاه نيساری
پيتچن: شاسه نه م

پوڙی دی ته م له سهرانت برهوی
تیشکی ئازادی له داوین بکهوی
(هیدی)

بۆ چهند ساتیک له ژیر سهیوانی جهلال ئالی نهحمه ددا

ئهو کاتهی تیریژی تاو له چهشنی پیرهپیایوی تهمن دریژ هیژی
له بهر دهبرئ و به ورده باویشکان زهردهپهپی بهسهردا دی و له
ترسی گفهی سهرما وهکوو مهلی پهروبال ههلوهریو خوی خرپ
دهکاتهوه و کوشمه دهبن، ئهو کاتهیه دیمهنی دار و درهخت تارای
زهردی زیپین ددا بهسهردا و راخهری گهلاپیزان بۆ ههنگاوه
ساردهکانی سهرماوهز رادهخت، ئیتر ئه مه ئهو چرکهساتهیه
کورپهیهک بیته دنیای پر له دوورپوویی و دزی و دهو و زولم و
زورداری و چهوسانهوه و پیشیل کاری.

جهلال ئالی نهحمه د، له دایک بووی 2 سهرماوهزی 1923، له تاران،
له 18 گهلاویژی 1969 له «ئیسالم» ی گیلان کوچی دواپی کرد.
جهلال و بهرپوبهری قوتابخانه

له کاتیکدا خه لکی رهش و پرووت و چهوساوه له ئاواپیهکانی
دوورهشار و دهست رانهگهیشتوو به پیداویستییهکانی ژیان له گه ل
قوتابخانه و فیرگه و وانه بیژ و بهرپوبه ر و بریکاری زیت و وریا و
خزمهتکاری مهدرسه بهرهرووو دهبن، ههست بهوه دهکه ن پردیک
له نیوان ئه وان و دنیای شارستانییه تدا هه لبه ستراره، هه ر بویه حه ولی
ئه وه یانه تاریکه سه لاتی ژیانی پر له کویره وهری به جی بهیلن و له
دهروازهی زیپینی خوینده وارپییه وه بچنه نیو دنیای وهرزی

خهونه كانيان! ليره دا، جه لال درگاي قوتابخانه دهخاته سهرپشت بو
خوينه راني رومانه كه ي، بو ئه وه ي به هاساني بچنه نيو يه كه يه كه ي
پوله كانه وه و بو چركه ساتيك له نزيكه وه سه يري دنياي ماموستا و
قوتابي بكن و به ناخي بريكاردا شور ببنه وه و چايه كي تال له لاي
فهراشي چايچي بخونه وه و له خزمهت به ريو به ري قوتابخانه دا،
پشوويه ك بدن، له كاتي زهنگي هه سانه وه دا به چاويكي وردبينانه وه
سهرنجي ئه م مندال و قوتابيينه بدن، به ورده ناني رهقه وه له با تي
نيوه روخوان برسبييه تي خويان به سهر دهبه ن و به كه وش و پيلاوي
شر و دراوه وه به نيو هه ساري ديوار بلندي قوتابخانه دا خه ريكي
ياري و هه لات هه لاتن.

ئالي ئه حمه د، خوينه ر ده با ته قوتابخانه يه ك، كه بو نمونه ته نيا
يه ك خوينده واري ميوي نه له و قوتابخانه يه دا دهنگ و رهنگي نيه!
خوينه ري روماني (به ريو به ري قوتابخانه) كاتيك له خويندنه وه ي
په رتووكه كه ته واو ده بي ئه م پرسياره ي بو ديته پيشي ئه و خانمه ي
كه له لايه ن وه زاره تي په روه رده وه ره وانه ي قوتابخانه كراوه بو
وانه بيژي، هوي چييه به زووترين كات په ژيوان ده بيت و به ربي
خويده ده گه رپته وه!

ئه م پرسيارانه و سه دان پرسياره ي تري له م چه شنه له سه ر ميشكي
خوينه ر كورك ده بي. خه لووز و نه خو شي پيره ژن و سه يداي پول ي
چوار، ئه نجومه ني جه نابي حاجي و خيرومه ندان، ماموستاياني
ره بن، ژووري هه روه ك هوده ي بووك و زاوا و ته پله كي له جام
خاوين تر، با بميني بو خوينه راني رومانه كه!
به م هيوايه ئيستا له كورده واي خوماندا له و چه شنه گرفت و كيشه
و گزي كاريبانه هه ر نه بن! قوتابيه كانيش به كور و كچه وه له گشت

لادى و شاران پوو بكنه فيرگهكان و سه ربانى هيچ قوتابخانه يه ك
دلۆپه نهكات، به ريو به رى ئيداره ي پروه رده له بيري گه شه پيدانى
قوتابخانه كاندا بن و ديوى هه ژارى ئه و هنده ي هيز نه ميئى ببى به
له مپه ر و ريگر له به رده م مندا لانى ژير و وريادا، تا ئه وه ي زور به
سانايى بتوانن به په يژه ي قوتابخانه و زانستگاكاندا سه ر بكه ون.
ئهم به ره مانه به خامه ي جه لال ئالى ئه حمه د نووسراوه:

1. سى تار
2. ژنى زيادى
3. سه برده ي كه ندووه كان
4. نون و القلم
5. نه فرينى زهوى
6. پينچ چيروك
7. به رديك له بان گلكو يه ك
8. به ريو به رى قوتابخانه
9. چل تووتى
10. چاليك و دوو قوولكه.

سه لاح نيسارى
هاوينى 12-09-2007 بوكان

1

که پيم نايه ژوورئ جگه ره که م به دهسته وه بو، سلاو کردنم
له بهر گران بو. پيم خووش بوو له خوړا لووت بهرز و به ئيفاده بم.
به پيوه بهری ئيداره ی په روه رده ئيزنی دانیشتنی پيدام و به
موره يه که وه سه يری دهستی کردم، ئه و شته ی که سه رقالي نووسینی
بوو ته واوی کرد. له وه دابوو سه ری بهرز بکاته وه و جوانتر بمبینئ،
نامه ی حوکه که م خسته سه ر میزه که ی به رده ستی. قسه يه کمان ئال
و گوړ نه کرد. پیش نووس و کاغه زه کانی وا سه رباری نامه که بوون
چهند جاريکی ئه م باره و ئه و بار کرد و دواتر گوپيکی هه لدا و به
ئارامی وای نیشان دها تووړه نييه گوتی:

- کاکه ئيمه خووشمان له خوومان سه ربارين، به راستی به زميکی
خوشه! پوژ نييه يه کيک به نامه وه په وانه ی ئيره نه که ن... دوینی به
جه نابی وه زيرم... وازم له م قسه قورانه نييه منيش نه مهيشت چیدی
له سه ری بروات، گوتم:

ئه گه ر ده کړئ هه ر ئه و فه رمایشتانه له ژير کاغه زه که دا بنووسه.
ژيرسيگاريک له سه ر میزه که ی بوو، بريقه ی ده هات! سووتوی
جگه ره که م ته کانه نيوی، ژووره که ی هه ر ده تگوت هؤده ی بووک و

زاویه رېکوپیک و ه‌رشته‌ی له شوینې تایبه‌تی خوی، هیچت نه‌دیبینی چاوازار بدات، ته‌نیا خولی جگه‌ره‌که‌ی من نه‌بی، ده‌تگوت تغه به ته‌ویلی مرویه‌کی نیوچاوان نورانییه‌وه، پرومه‌تی ترووسکه‌ی ده‌هات، تازه تیف‌تیفه‌ی دابوو...

پینووسه‌که‌ی ده‌ست‌دایه و له‌ژیر حوکه‌که‌دا شتیکی نووسی و ئیمزای کرد و منیش به‌جیم‌هیشت و هاتمه‌ ده‌ری و ئیتر به‌سلامت. چه‌وسه‌له و تاقه‌تی ئه‌وه‌یانم نه‌بوو، به‌م‌پوز و توزه‌وه له‌وه‌ده‌چوو تازه به‌رپړوه‌به‌ر و له‌میژ نه‌بی نیوکی ئه‌م کورپه‌یان بو برپیی. جارناجاریک گووپیکی هه‌لده‌دا و به‌رخه‌به‌به‌ی به‌رده‌دایه‌وه. ده‌تگوت بیگاری پیده‌که‌ن، قسه‌کانی وه‌ک قاقای نه‌یار له‌نیوچاوانم ده‌سره‌واند. وه‌ک بللی بو بیستنی قسه‌کانی گوچکه‌م نییه. له‌به‌شی دامه‌زراندن سه‌دوپه‌نجا تمه‌نم به‌رتیل دابوو، هه‌تاکوو ئه‌م ده‌ستوره‌یان بو ئیمزا کردبووم. داوانامه‌یه‌کم پیبوو. دوومانگیش هه‌لات هه‌لات و خو‌به‌قوربان و سه‌ده‌قه کردن. گویی بیستنی هه‌ر نه‌بوو! ده‌شمزانی رازی بی یان نا، کاره‌که ته‌واوه، خو‌شی له‌وه حالی‌بوو تازه ده‌یزانی به‌م قونه‌قونه‌ی له‌نرخ‌ی خوی که‌م کردوته‌وه، به‌لام تازه کار ته‌واو بوو.

به‌شی دامه‌زراندنی گشتی رایگه‌یان‌دبوو، بو ئه‌وه‌ی نامه‌که به به‌تالی نه‌مینیته‌وه، پیش‌نووسی ده‌ستوره‌که بگاته ده‌ست به‌رپرسی فیر کردن و باره‌ینان. هه‌رواش کرا، خو ئه‌گه‌ر ئاوا نه‌با، کی ده‌یتوانی قسه له‌سه‌ر ده‌ستووری به‌رپړوه‌به‌ری گشتیدا بکات؟ ته‌نیا ئه‌مه وه‌زاره‌تخانه‌یه‌ک و یه‌که‌به‌شی دامه‌زراندنیک.

ئەمە شتىكى كەم نەبوو، زۆر لەو ھەخۇم بە گەرەتر دەزانی بەرمەنتى دەلیل و پارانەو ھەم. دەشمزانی ئەم جگەرەھە کارەكەى لىژەنگاوى كرددوم.

گەرەكم بوو ئەم پارەھە لە شوینىكى زیادە لە داھاتى تازە ھەدەست بىنم. قەسەى راست، لە ئەرکى دەرس بیژى بىزار و ماندوو بووم. دەسال وانەوتتەو ھە ئەلفبى و، قەلافەتى مندالانى پىس و رەش و رووت و زەردەل و چلمن، مندالى خەلك و توورەھاتى پىر و پوچ... خۇشاردەنەو ھە دەست غەین و گەرەن بەدووى قاف و خۇراسانى ھىند و كۆنترىن ھەلبەستى (دەرى) سەنەتەى رەوانە كەردنى مەسەلەى دشوار... لەوقسە قۇرانە! تازە لىى ھالى بووم، گەوج و ھىر بووم. گۆتم بەئاواتەو ھەم بىمە بەرپۆھبەر، بەرپۆھبەرى قوتابخانە! ئىتر نە وانەم دەگوتتەو ھە و نە ویزدانم دەكەوتە بەر تاویرى دوازە و سیازە، ناچارىش نەدەبووم بۇ خۇقوتار كەردن لەكات و زەمان، لە تاقى كارىدا، لەگەل تەمبەل و تەوەزلەكان (تجدیدى) نمرەى ھەوت بۇ ھەر گەمژە و گىلۆكەھەك، ھەتاكوو پشووى ھاوین كە خۇشتەرىن رۇژانى ھەسانەو ھە كۆتایى پى بىنم. قەو ھەم لە خۇمدا، ھەرپى كەوتم. ھەرپى كەوتم و سەر و سۇراخىم گرت. لە كەسىكى كارامە لە بەشى دامەزاندن، قەول و بەلین و دەست لە كار گىر بوون. ئەوانىش كەھف ساز و دل خۇش و رۇژىك ناوینشانى قوتابخانەكەیان دایە دەستم، بۇ ئەو ھى بچم بزەنم دللم پىی دەھاویتتەو ھە. ئىتر بە زووترىن كات خۇم گەیاندى.

قوتابخانه‌که دوو نهۆم و تازه‌ساز له داوین کیویکدا تاق کهوتبۆوه و تیشکی هه‌تاوی له‌ئامیز ده‌گرت. پیاویکی دارا و فه‌رهن‌گ‌دۆست ته‌لاریکی له‌نیو زه‌وی و زاره‌که‌ی خۆیدا قوت‌کردبۆوه به‌ماوه‌ی بیست و پینج‌سالان ده‌ئیختیاری ئیداره‌ی په‌روه‌رده‌ی نابوو، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو به‌هۆی قوتابخانه‌که‌وه، ئه‌م ده‌وره‌به‌ره‌ مالی تیبخزی و ئاوه‌دان ببیته‌وه و جاده و شه‌قامی پیندا بیت و دایک و باوکان به‌ ماله‌وه‌ بیته‌ ده‌وره‌به‌ری فیرگه و ریگای منداله‌کانیان نزیک بکه‌نه‌وه. نرخ‌ی زه‌وی کابرای گۆرین له‌یه‌ک (عه‌باس)بیه‌وه‌ بگاته‌سه‌د تمه‌ن، ئه‌ویش ناوی خۆی به‌خه‌ت‌خۆشان له‌سه‌ر کاشی شین بنووسی و به‌ به‌رۆکی قوتابخانه‌که‌وه‌ هه‌لیواسی و کاشی نه‌خشین و پازاوه‌ له‌ دووره‌وه‌ سه‌رنجی خه‌لک رابکیشی. جاری قوتابخانه‌که‌ هه‌ر به‌ناوی خویه‌وه‌ بوو. هیشتا ده‌روجیران ده‌وریان نه‌دابوو. هه‌تا‌کو قسه‌یان له‌یه‌ک هه‌لبه‌زیته‌وه‌ و لینگ و له‌ته‌ری (سه‌عدی و بابا‌تاهیر) بشکینن و تابلۆیه‌کی‌تر له‌ میژووی شاعیران به‌گۆشه‌ی دیواره‌که‌دا هه‌لبواسن. رووبه‌پرووی کۆلانه‌که‌یان، تابلۆی قوتابخانه‌ زل و زه‌لام به‌خه‌تیکی درشته‌وه‌ له‌ سه‌دمتریه‌وه‌ هاواری ده‌کرد. (به‌توانایه‌ ئه‌وه‌ی زانایه‌...)

هه‌مووشت به‌که‌یفی خۆیان! له‌گه‌ل ئه‌و (شیر و خورشید)ه‌ی وا له‌سه‌ر لاق پاوه‌ستابوو به‌ زه‌حمه‌ت ده‌یتوانی خۆی رابگری و خاتوو خورشیدی چاومه‌ستی به‌سه‌ر شانه‌وه‌، شیریکیش به‌ده‌ستی راسته‌وه‌. ئه‌وه‌نده‌ی چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد، ده‌وره‌به‌ری قوتابخانه‌ چۆل و ساکه‌ده‌شت و کاکی به‌ کاکی. ئه‌وسه‌ری روو له‌ باکوور و ریزیک دارکاج، بسکه‌ شوهره‌کانیان به‌سه‌ر دیواری کونی باخه‌که‌وه‌ هاتبوونه

خواری. هیلیکی تاریکی بە پوخساری ئاسماندا هینابوو. لەو دەدەچوو
 هەتا کوو بیست و پینج سالیتەر ئەوشوینە پربیتەو و گرمە و هارە ی
 ماشین و مندالان تۆکە کولاو فرۆش و زپە ی زەنگی پۆژنامە فرۆش
 و گۆرە و دەنگی خە یاری گۆلبە دەم هە یە. کابرا نانی لە پۆندا بوو. -
 «سە ی ریش نییە کاتی خۆ ی میتری لە دە دوازە شاهی زیاتر پینە دابی!
 رەنگ بی تەواوی زەویبە کانی بە (سەفت) گە یاند بی؟ وایە - وایە گە مژە
 پیاو بە تۆ چی؟...»

ئەم فکرا نە پۆژیک و رووژا بووە میتشکەو وە کە هیچ کە سیکی
 نە ی دە ناسیم و چوو بوو مە قوتابخانە کە، دوایە ش بە م پراستیه گە ی شتم
 کە ئەو خە لکە حە قیان بە دە ستە، دە بی جیی رمبی بکە نە وە ئەو سا
 بیچە قینن. دە ی ئە گەر - «تۆش پاتۆلی پیاوانت لە پیندایە ببە بە
 بە پۆیە بەری ئەم فیرگە یە.» ئیتەر ئەو بوو کە و تە شوین کار و
 ئیشە کانم هە تا کوو گە ی شتم بە ئیرە.

هەر ئەو پۆژە ی هاتم و ئیرەم هە لسە نگاند بۆم دەر کە وت، کە
 بە پۆیە بەری ئەم قوتابخانە یە لە گرتووخانە دایە! زۆر سە ی ر نییە کە
 زمان دریزی کرد بی و ئیستاش بە دە ست ئەو قفلە وە پۆیە بوو بی ت و
 لە درگای دەمی دراو، ئاخۆم تاوان لەو بوو بی یان لە خالی ئەویش
 ئەو نە دە تەخت و بەختی باش نە بوو کە یەکی وە ک من ملی خۆ ی بۆ
 بشکینێ. هیچیش لە دەرە وە ی ناو نە دە کە دا نە بوو. منیش ئەم
 زانیاریانە م لە بە پۆیە بە رایە تی دامە زانندن وە دە ست هینابوو. ئیستا
 «بیجام کرد نامە نووسین» ی ش باو نە بوو هە تا کوو بلیم ئەو پیاو
 بە م زووانە لە (کونەرەش) خلاسی دە بی ت. بیرم نە دە کرد وە کە سیکی

دیکه هه بیت و به ئاواتی ئەم چۆل و هولە وه بیت. له توف و سه رمای
زستاندا، به ریگاو بانی ناخوش و له سه خله تیدا. هه ریویه دلنیا بووم و
حه سامه وه. له وانه ش سه یرتر ئە وه بوو، به ریو به رایه تی دامه زرانندی
گشتی رازی بوو، به وهی ئەم ئەرکه م پیسیپین. راسته پیش ئە وهی
زرنگهی پوول و پاره به زر بیته وه، یه کدوو توانج و ناتۆره ی
شه رعی و عورفییان زهق کردبووه، هه روه کوو گوتوویانه ئەم ماسته
بی موو نییه! وا فلان کهس، مه به ستیان له من بوو. به ده سال
سابقه ی مامۆستایه تی گه ره کیه تی بچینه سه رکورسی به ریو به ری
قوتابخانه!

فه رمووده یان ئە وه بوو، له وانه یه گه مژه و خه ره فابیتم بو ئە وان
جیی سه رسوو پمان بوو، که خه ریکم ده ست له ئیشی مامۆستایه تی
هه لده گرم، هه رچه نده ئەم ئەرکه جیی ریژی هه موو لایه که، یان
له وه ده چی که سیکی شه روال پیس و مندال باز بم. له م چه شنه بیروکه و
قسه پروپوو چانه. ئیتر ئەم بزار و پشکنینه گوئیان کردمه وه که
ده بی ده ستی راسته م بکه م به گیرفانی چه په مدا و ئە و کاره شم کرد.
مانگی سه دو په نجا تمه ن بوو چوونه سه رکورسی له ورژانه دا
پاره یه کی که م نه بوو چاوپۆشی لینکه م. خو ئە گه ر وازم لی هینا با
چی ده بوو؟ ئاشکرا بوو، دیسان ده بوو وه گه ریم، جارێکی دی وانه
وتنه وه و په خشان خویندنه وه و دهق و قابووسنامه و سالنامه ی
فه ره نگ و ئەم بینه و به ریه ته واو میشکم بکۆلن.
ئه وه بوو گه رامه وه بۆلای به ریو به رایه تی ئیداره ی فیڕ کردن و
باره یان و به شی دامه زرانندی گشتی، یه کراست بۆلای ده لالی

كاره كه م. روونووسى دهستووره كه م له پيش دانا و له نووكه وه شته كه م بو گيرايه وه و هاتمه دهري. دوورپوژ دواتر چوومه وه به شوين كاره كه مدا. ئه و بيره ي له ميكشما بوو به هه له يدا نه بردبووم. به ريوه به رى ئيداره ي په روه رده گوتبووى: «من ليسانسى ده م پروت و له خو بايم به تووريك ناوي. زور بيشه رمن، به جگه ره وه خو به ژوو ريدا ده كه ن.» به ريز فلان كه س گوتبووى ناكري و نابي...! ئه وه ي من ديتوومه وه به ر دل م ناكه وي، توزيك له مسقاليك له گه ل خه لكى تو فيرى هه يه! شووتى له بن هه نكل نان و قسه ي هه له ق و مه له ق بو دنيا كردنى من و پينج شه ممه ي حه وته ي داها توو بچمه خزمه تي و... ئه و كاره شم كرد. ئيتر ئه و جاره به ريوه به رى فه ره نك قرچه پي له به رم هه ستا و «ئهرى ئه تو كاكي برا... بوچى هه ر له هه وه له وه بو ت له بنى كووله كه كه نه دا بووم؟...»

ئيتر هه وره كه ره وييه وه و بوو به جه فه نك و گالته و گه پ و فه رمو و فه رموى چاى و شيرينى و گله يى له ده ست كار مه نده كان و به قه ولى به ريزى ئيمه ي «له حال و ئه حوالى ئه و باسه» ئا گادار ده كر ده وه و دواتريش به ماشينه كه ي خو ي بردى بو قوتا بخانه كه، ده ستووريدا هه تاكوو زووتر له كاتى خو ي زه نك لي بديرى و له به رده م ماموستا و به ريز بريكار و ئه وانى ديكه دا، چه ند وته يكي به نر خى فه رمو له مه ر به ريوه به رى تازه وه . ئه ويش من بم . ئيتر منى به جى هيشت و رويى. منيش مامه وه له گه ل قوتا بخانه يه كى شه ش پولي دا «تازه ساز» و بريكارىك و حه وت ماموستا و دووسه د و سى

به‌رئوده‌به‌ری قوتابخانه/13

و پینج قوتابی. ئیتر به‌راستی ئیستا منیش به‌رئوده‌به‌ری قوتابخانه‌یه‌ک
بووم.

2

بريکاره که لاوچاک و له کاتي قسه کردندا دهنګی بهرز بوو. زیره کانه ئه مری به چاک و نه هی له خراپه ده کرد و بوخوی شان و شکویه کی هه بوو. به سهر قوتابیه کاندازال و ئه رکه کانی جوان جیبه جی ده کرد. منداله کانیش ئیشه کانی خوین باش هه لده سووراند. دیار بوو پیوستان به نان خور و سهر بارو جیگر نییه و زور چاکیش ده توان به ره ی خوین له قور دهر کیشن. ماموستای پولی چوار قه به و تیک سمر او و به قه لافه ت بوو، یه که م که سینک بوو له نووسینگه دا له دووره وه چاوی مروی پر ده کرد و له چه شنی ئه و که سانه ی لیړه و له وی، ده یان بینی، واده زانی به ریوه به ری گشتین! قسه ی قه له می ده کرد و رهنګی هه ر له بهر ئه مهش بوو بیت ئه و کاته ی به ریوه به ری په روه رده روپی و ئه و ته شریفاته ی له گه ل خویدا برد. له لایه ن هاوکاره کانییه وه زوریان ریژ لیگرتم و ئامازه ی کرده سهر ئه وه ی که ئیتر «به و هیوایه، به زحمه ت و لیوه شاوه یی به ریژتان سالیکی دیکه وانه ی دواناوه ندیشمان ده بی» مه علوم بوو ئه م به ژن و بالایه ورده ورده خه ریکه بو مه دره سه ده بیته شتیکی زیادی. وه ختیکی له قسه کانی ورد ده بوومه وه، ته واو له بیرى ئه وه دابووم، به نانی ماموستایه تی نا کرئ ئه و شان و باهو یه له سهریه ک هه لچنی و ئه م

تور و پورهی هه بی؟ بویه منیش بریارمدا به یانی له گه ل به یانی ردینم
بتاشم و جوان تیف تیفه ی بدهم و ملیوانی کراسه که م خاوین و
پاتوله که شم ئوتوو کراو بیت.

ماموستای پۆلی یه که م، تیشکه لانه یه کی ره شتاله بوو ته نکه
ریشیکی ده هیشته وه سه ریشی پاک ماشین ده کرد و ئاخرین
دوگمه ی کراسه که ی داده خست، بوین باخی نه ده به ست. هه ره له و
میرزانووسانه ده چوو، وا له بهر درگای پوستانه دا، داده نیشن.
شیوه ی باب نوکری پیوه دیار بوو. ئارام و که م دۆ، ناحه قیشی نه بوو -
مرۆی ئاقل ده یزانی ئاواها که سیک ته نیا له پۆلی یه کدا ده توانی زمانی
بگه ری و قسه بکات ئه ویش له مه ر ئا - و - بی وه، ئه له م پیتوونیوانه ...
ماموستای پۆلی دوو، خه په توله و قوله پیاو، له کاتی قسه کردندا هه ر
زیقه ی ده هات، چاوی خیل بوو، یه که م روژ نه م توانی تی بگه م له کاتی
راویژیدا له گه ل که سیک چاوی له کی ده بری! هه ر جارهی که ده شی
زیقاند، قاقا پیده که نی! مه علووم بوو که خوی کردو ته گالته جاری
ماموستاکان. ده بی له هه رکاتیکدا به له ونیک ئه وان وه پیکه نین بخت و
وه ره زییان له سه ر بپه ری نی. هه ربویه هیچی له گه ل نه ده کرا. به لام من
به خه می ئه و مندالانه وه بووم. ئاخوم ئه وان چون له کلاسی ئاوا
ماموستایه کدا پیده نگ داده نیشن.

ماموستای پۆلی سی کوریکی تیشکه لانه ی بالابه رز و ده موو
رومه تیکی بیگوشت و ریشیکی ساف و لووسی هه بوو یه خه ی
کراسه که ی ئاهه ر دارو، له کاتی ریگار پویندا باوه رت ده کرد هه ر ئیستا
سه ره نگرئ ده بی و ده که وی. به لام وه ک شیلاقه ده هات و ده چوو،

كەم واپوو قسە بکات. دەفەى سنگى قولانچىك زياتر نەبوو، تەنيا سى وشەى تىدا جى دەبوو. ھەمىشە زىتەى چاوى دەھات، ئەمەش لە زىرەكى ئەو نەبوو، من دەردىكم لەچاويدا دەخویندەو، ھەر بۆيە خىرا خۆم گەياندە لای برىكارەكە و لەو دەترسام نەکا نەخۆشى ئازارەبارىكەى ھەبىت. ھەلبەت سىلدار نەبوو، بەلام لە شارىكى دىكەو ھاتبوو بە تاقى تەنيا دەژيا، خویندكارى زانكو بوو، پۆلەكانى پىنج و شەشىان دووكەسى بەرپو دەبرد. يەكيان فارسى و شەرىعات و مېژوو و جوغرافيا و كرى دەستى و لەوبابەتانەى دەگوتەو، جوانكىلە بوو سەرى بەرپو برىانتىن چەور دەکرد. پاتولى تەنگى لەپىدا بوو. كراسى جوان لەبەردا و بۆينباخىكى زەرد و پانى لە مل دەبەست. لەنگەرىكى گەورە بەسەر سىنگىيەو پاي گرتبوو. ھەمىشەى خودا دەستىكى بە سەر و كاكۆليەو بوو. لە چاوەچاويش نەدەكەوت، شووشەى پەنجەرەكان نىگايان دزىبوو. ئەو ھى دىكەشىان كە وا حىساب و بىركارى و ئەوشتانەى دەگوتەو و سوود و قازانجى دەدانى، ئەمىش كوپرەلاويك بوو، ھىدى و لەسەرەخۆ، زۆر لەو دەچوو مازندەرانى بىت، فرەش باوهرى بە خۆى ھەبوو، ئەو تەنيا مامۆستايەك بوو جگەرەى لە گىرفاندا بوو. دياربوو لە وانەگوتنەو ھەدا سەرکەوتووە بىجگە لەو ھش مامۆستايەكى وەرزشىمان ھەبوو. دوو ھوتە دواترى دىتم، لە ئىسفەھانەو ھاتبوو يەكىك بوو لەوكەسانەى زوزوو خۆيان لە كار و ئەركەكانيان دەدزەنەو، لە ھوتەدا سى پوژى بزر بوو، نەدھاتەو سەر ئىشەكەى، ئەگەر دەھاتىش زىادى و سەربار بوو!

ده‌بوو من له‌گه‌ل‌ئوکه‌سانه‌دا به‌شپوه‌یه‌که‌هه‌ستان و دانیشتم
هه‌با و هه‌موو ویکرا‌ئوکه‌کانی قوتابخانه‌مان جیبه‌جی کردبا.
دووسه‌د و په‌نجا قوتابی، مندالی‌خه‌لکمان به‌رپوه‌هینابا، پینانه‌وه
بچاراباین و به‌راستی بویان ماموستا و دل‌سوز بین،‌ئو
کوله‌قورسه‌ش هه‌لگرتنی‌ئو‌هونده‌هاسان نه‌بوو، به‌لام بو‌که‌سیکی
وه‌کوو من که‌تازه‌رپیازی ماموستایه‌تیم به‌ردابوو، هه‌رجیبه‌که‌بو
من به‌هه‌شتیکی‌خه‌یالی‌بوو. هه‌مووشت به‌مهرام و که‌یفی‌دلی‌من
ته‌واو ده‌بوو. ئیتر قولم‌له‌هه‌لمالی و چومه‌مه‌یدان. هه‌ر‌ئو‌هونده‌ی
سیبهری به‌رپوهبه‌ری په‌روه‌رده‌ره‌وییه‌وه‌منیش به‌گهرمی‌حال و
ئه‌حوالی‌هه‌موویانم‌پرسی. دواتر فه‌رمووی‌جگهرم‌کردن. ناماده‌ی
هاوکاری و هاوده‌ردی‌بوون! منیش وپرای‌ئوان به‌م‌ناشنابوون و
تیکه‌ل‌بوونه‌دل‌خوش و که‌یفم‌ساربوو. ئو‌هه‌له‌ده‌قوزمه‌وه و
خویان له‌گه‌ل‌رپیک‌ده‌خه‌م‌ده‌چمه‌ناخی‌هه‌موویانه‌وه و درگای
پازه‌کانیان ده‌خه‌مه‌سه‌رپشت و زورش‌له‌ژیر‌زمانیان‌ده‌رده‌کیشم.
درگا‌داخراوه‌کان‌ده‌که‌مه‌وه و ده‌چمه‌دنیا‌یه‌کی‌تازه‌وه...
پرسیارم‌له‌ئیش و کاره‌کانیان‌کرد. ته‌نیا ماموستای‌پولی‌سی
ده‌چپوه‌زانکو. هه‌ر‌ئو‌که‌سه‌ی‌له‌نگه‌ره‌که‌ی‌به‌به‌روکی‌دا
هه‌لواسیبوو. شه‌وانه‌سه‌رقالی‌خویندنی‌زمانی‌ئینگلیسی‌بوو. خه‌یالی
چپونه‌ئامریکای‌له‌ژیرسه‌ردا‌بوو. دووکه‌سیشیان‌خاوه‌نی‌ژن و
مندال‌بوون. میرزای‌نامه‌نوس‌له‌پولی‌یه‌که‌و به‌رپوهبه‌ری‌گشتی
پولی‌چواریش.

نه چاڪه يهڪ نه خزمهت ڪرڻيڪ، هيچ شتيڪ له ڳوڙيدا نه بوو، هه موو ده موشڪ و سه ريٽوڙي! ٺه و چاره گه سه عاتهي ڪاتي پشودان بوو ماموستانڪان له نووسينگه دا وهڪو ده بوون و به جهه فنگ و گالته وه ڪاتيان سه ر ده بري و دل خوش بوون له وهي ڪه ٺه م جاريش به سلامه تي له پوله ڪاندا هاتونه ته ده ري. به ياني هاورپي ڙيان ٺيش و ڪار ده ستي پيڪر ده وه، جا به هه رچه شنيڪ، ده بوو بؤ هه ر ته مه نيڪ و بؤ هه ر ڪه سيڪ ريز و حورمه تي خوي هه بي. ده ستم ڪرد به باخه لمداء، پينج تمه نم له سه ر ميڙه ڪه دانا، به لئين بوو مه نقه ليڪ بڪرن و خويان چايي ساز بڪهن. ڪور ه خيله ڪه ٺه م ٺه رڪهي گرته ٺه سٽو. له وڪاته دا، زره ي زهنگ به زر بؤ وه، قوتابيه ڪان يهڪ له دواي يهڪ ريزبوون و بريڪاريش له به ر درگاي ڙووره ڪه دا به سه ر پيوه له جووله نه ده ڪه وت له وه ده چو و باسي شتيڪ بڪا، به لام زور زو و به ريوه به ر ي گشتي وه فرياي ڪه وت. خوشي ده يزاني به وقه لافه ته وه له هه ر شوينيدا و له هه ر باسيڪدا ده تواني وه جواب بي، حاليم ڪرد ڪه خراب نيهه منيش له سه ر سه فه ڪه، نه ختيڪ قسه يان بؤ بڪه م.

بريڪار له چه ندوشه يه ڪدا رايگه ياند ڪه به ريوه به ر بؤ چه نده ساتيڪ فه رمايشتي هه يه، ٺه وانيش به چه پله ريزان پيشوازيان ليڪردم. مندالان سه ر تاشراو، چه نده ڪه سيڪيان به روڪ و مليوانه ي سپي و خاوينيان هه بوو. زوريشيان ڪلاشيان له پيدا بوو، ده دوازه قوتابيه ڪيان جل و به رگيان به پينه و په رڙو به نده بوو. (عيلله ت بي به رگيه ڪه هه تيو مه يلي هه تاوه) ڪورپڙگه يه ڪي سه ر سوور له ريزي پولي سيندا

راوه‌ستابوو گیرفانی دراوی کۆته‌که‌ی به‌ری به‌له‌پی ده‌ستی
ده‌شارده‌وه، ئه‌وانه‌ی له‌ پۆلی شه‌شدا بوون سه‌ریان به‌یه‌که‌وه نابوو
خه‌ریکی سرت و خورت بوون. له‌وسه‌ری سه‌فه‌که‌وه، کلاس
ئه‌وه‌له‌کان یه‌ک‌دوانیکیان به‌سه‌ر قۆلی کراسه‌که‌یان لووتیان خاوین
ده‌کرده‌وه. سام و هه‌بیه‌تیکم وه‌به‌ر خۆم‌نا، له‌به‌ر ده‌میاندا
قوت‌بوومه‌وه، هیچی وام بۆ گوتن پینه‌بوو، ده‌میشتکی ئه‌وانی رابکه‌م،
ئه‌وه‌نده‌ نه‌بی له‌بیرمه‌ ئاماژه‌م کرده‌ سه‌رئه‌وه‌ که‌ به‌رئو به‌ر چه‌زی
ده‌کرد، که‌سیک له‌ ئیوه‌ وه‌ک مندالی خۆی وه‌ر‌بگری، به‌لام ئیستا
نازانی له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو منداله‌ی چی‌بکات. به‌بی ئه‌وه‌ی ده‌نگیان
به‌رز بکه‌نه‌وه‌ بوو به‌ مرقه‌مرق و پیکه‌نین، ئیتر له‌نیو ریزه‌کانی
ئاخریدا یه‌کیک له‌پرمه‌ی پیکه‌نینیدا، منیش زیت‌بوومه‌وه و له‌ دلی
خۆمدا گوتم: که‌ ده‌بی بۆ دواندی منداڵ ئه‌شی له‌ زمانی خۆیان که‌لک
وه‌ر‌بگری و بییان دوینی. هه‌ر بۆیه‌ دله‌راوکیتم لێیه‌یدا بوو، که
«ئه‌وه‌نده‌ کاریکی سووک و هاسان نییه‌!» پێشتر بیرم له‌وه‌ کردبۆوه
که‌ بۆی ده‌رباز ده‌بم و خۆم له‌ به‌رئو به‌ردنی وانه‌گوتنه‌وه‌ و
کلاسه‌کان رزگار ده‌که‌م و ده‌رۆم درگا له‌سه‌ر خۆم پێوه‌ده‌ده‌م و
خه‌ریکی کاری خۆم ده‌بم. بریکاریک، یان که‌سیکی دیکه‌ هه‌یه‌ به
کاره‌کان رابگات و ریکخراوه‌یه‌کیش هه‌یه‌ قسه‌ی من به‌ هیند نه‌گری
و چاوه‌روانی فه‌رمایشتی من نه‌بی، به‌لام ئیستا ده‌زانم چه‌شتیک
ئه‌وه‌نده‌ هاسان نییه‌. ئه‌گه‌ر سبه‌ی هه‌رکه‌سیک له‌وانه‌ سه‌ری ئه‌وی
دیکه‌ی شکاند ئه‌وسا چی؛ ئه‌گه‌ر یه‌کیک سه‌یاره‌ کردی به‌ ژیره‌وه
چه‌کرده‌ن؟ ئه‌گه‌ر هاتوو نه‌فه‌ریکیان له‌به‌ر هه‌یوانه‌که‌وه‌ به‌ربۆوه

خوارى قورى كوى بەسەر خۇمدا بكم؟ ئىتر لەبىرم نەماوہ باسى
چى دىكەم بۇ كردن.

تەنيا ھەرئەوہەندەم لەبىرە، وەختىك دەنگى زەنگ بەزىر بۆوہ
قوتابىيەكان رزگاربان بوو بەرەو كلاسەكانبان خىزەرەبان بەست،
ئارەقە لە ئازاى ئەندام دەچۆرا. ھەتاکوو مامۇستاكان وەخۇ دەكەون
لە ھەيوانەكە تۆزىك پىياسەم كرد و دواتر چوومەوہ ژوورى.
ئىستا من و برىكارەكە مابووينەوہ، كە درگاكە زارى داپچرى و
يەكك بە ئارامى وەژوور كەوت. فەراشى قوتابخانە، دەتگوت لە
كوپرەديوہ ھاتوہ، سەر و ريش ھاتوو بۆر و چلكن، كورتەبالا و
شلوشەويق بەرپىدا دەرپويشت، ھەر لە قەلى بال شكاو دەچوو. لەكاتى
قسە كردندا پشوو سوار دەبوو ھەر دەتگوت بەسەد كەسان ھەليان
برپوہ. پالى بە لاشىيانى درگاكەوہ دا، چاوى لەچاوم
برى. ئەحوال پرسیم لىكرد. ئەو ھەر كەسىك بوو كەيفى خۆيەتى، خۇ
دەيتوانى يارمەتى دەر بىت. خىزاندار بوو. مندالەكەشى زيئەپرۆيى
كردبوو، ھاوړى و برادەر لە چەشنى ھەنگ لە دەورى پوورەبان
دابوو. مووچەى مانگانەى نەوہدتمەن بوو، ھەمبارى پەنا
مەبالەكەشيان دابوويه. بەلام ھىشتا نەيتوانىبوو مانگى ئەو
پىنجتمەنەى كە حەقى خزمەت و چاوەديرى لە قوتابخانە بوو،
وہر بگرى.

سەرەپاى ئەمەش جووتىك كەنارەى (قىستى) بە سىسەد و
پەنجاتمەن كرپبوو، دووسەدتمەن قەرزى لە ملدا مابوو.

له ماوهی خوله کیکدا، چی له دلدا بوو هه لای پشت و دوعای به خیری
بو کردم، ئیتر که زانیم هه مبانه ی به تال بوو، ناردم چایم بو بیئی.
بریکاره کهم به سرته پی گوتم، له وکه سانه یه وا زهوی داوه به
قوتابخانه و ئیستاش ئیداره ی په روه رده دای مه زانندوه. ماده یه کیش
به ناوی ئه و گری به ست دراوه. بوم روون بووه به مال و منداله وه
بوون به مشکی سه رخه زینه، که مه کیک له شت حالی بووم که ئه و
کلفت و کاره که رانه ئاخری روژی دهنه مووی به رلووت! هه ر
ئه مه شم به گوئی بریکاره که دا چرپاند. ئه ویش خیرا په رده ی له سه ر
نه نییه کان هه لدا یه وه که: «زور سپله و بی چاو و روویه. تاکوو ئیستا
چه ندجاریک له گه ل ماموستا کان به ره وروو بوته وه و گه پی پیداون...»
له شه ی تانی و شو فاریدا زمانیکی تاییه تی هه بوو. بیرم کرده وه،
واچاکه بکه ومه سه روکاری خوی. سالیک له مه و به ر کولیزی ئاماده یی
ته واو کردبوو. یه کسال له گه رمسار و که ره ج مابووه و ئه مسالیش
ئه وا هاتووته ئیره. باوکی له به ره ی دووژن مندالی هه بوو، پیاری
دووژنه جه رگی کون کونه. له یه کهم ژنی دوو کوری بو مابووه،
هه ردوویان لات و چه قو کیش، له ژنه تازه که شی ته نیا ئه و جه نابه ی بو
ماوه ته وه، ئه ویش بوته خوینده وار و ئیستا نیوبانگی سنووری
به زانندوه و هه ر خوی دایکی به خیتو ده کا، ئه گه ر بیخیتی نه کات!
به لام ئیستا نه خوشه. چه ندسالیکه هه والیکی له باوکی نییه! خه رچی
ده وا و ده رمانیش سه رباری هه موو ده ردانه... ته نیا ژوو ریکیان مانگی
به په نجاو پینج تمه ن به کری گرتووه. مانگی به سه دو په نجا تمه ن
گوزه ران ناکه ن. ئیستاش ئه گه ر به خت و شانس نیوچاویان

لئىتىكەننى تەنیا سى سالى دىكە دەتوانى حەقى پاك و خاوينى
مەدرەسە وەربگرى... ئىتر ھەستام و پۆلەكانم بەسەر كردهوہ.
پۆلى دوو شان بە شانى نووسىنگەكەوہ بوو. مېشكى خۇيان
ھەلدەكوشى تاكوو بزائن، 754 لەگەل 261 دەبىتە چەندە،
مامۇستاكەيان بەچاوى خىلەوہ سىرەى لەمىزى سىنەم دەگرت، بەلام
بۆ مىزى يەكەمى دەروانى. ئىتر سالىونىكى چۆل و ھۆل تەنیا دوو
كۆلەكەى سىپى و چوارگۆشە پرى كرىدبۆوہ. لەوسەرى سالىونەكە
سى چوار مىز و كورسىلەى تىكشكاو، دىوارەكەى رووبەرووش
داپوشراو بە وىنەى زۆران بازان و مشتەكۆلەكاران و رەش پىستانى
وەرزشى را كرىن و وەزنىھەلگرانى مىسرى. دىوارى دەستە راست
وینەيەكى گەورەى (ئاسىيا) بە باوہشەوہ بوو. لەگەل «خەلاتى
عەلى مەردان ھىندى، بۆ قوتابخانە...» بەناوى دەستكردى
كارخانەكەوہ لەژىرىدا نووسرابوو، بە دەست نووسىكى خوار و خىچ،
لەچەشنى رەنگى دەرياکان وەكوو جواناوى مردوو، دەرياچەى
خەزەرىش وەكوو قەوزە بە تەويلى نەخشەكەوہ دياربوو. ھىلى ئاسن
لار و وىر و پان، لەمسەر بۆ ئەوسەر، ھەر لە كرمانەوہ بۆ
دورگەكانى ئەندونزىا و لكاو بە سەنگاپوور و ھەر بەشەى بە
رەنگىكەوہ لە سەرجمى رەنگەكان پىكھاتبوو. ھەر لە چل تىكە
دەچوو. لە ھەر جى پەنجەيەكدا، كەوشەن و ناونىشان و ئالا و ھىز و
سپا و دارو و تەمر و زۆرشتى دىكە؛ ھەر مىللەتەى لەژىر بالى ئەمىر
و خان و شىخ و سەردارىكدا، ئەوان شوان و خەلكيان وەك پەز
راداوہ و بە كەيفى خۇيان ھەر يەكەيان لەسەر كارىك داناوہ. ئىتر

خودا دەزانى چۆنيان سەر برپيون و زگدريون! ئەم پوژگارەم وەبەر
هاتەو، مەيش لە شيوەکاریدا ئەوکارانەم دە کرد و نەخشە و گەلەلەى
ولاتانم دەکەيشايەو و ئالاکانىشم بۆ رەنگ دەکردن. تازە دەزانم ئەو
زەمانە بۆ ئيمە بەهاريک بوو بە دلى خومان. مندالى بيست و
سى سال لەو پيش! خو ئەگەر خەريتەى جەهانيشم وينە کردبا، بە
تەواوى ئاسيا و ئەفريقا و ئوسترالياشەو دەوسى رەنگم پتر بەکار
نەدەهينا. رەنگى قاوہى بۆ ئينگليز، بە نيوى ئاسيا و ئەفريقاشەو،
گەنم رەنگى بۆ فەرەنسا و بەشيكى تری دنيا، سەوزى پروناک ھولەند
و ئەوانى دیکە، ئيستاش... «ئەو بەوتە ئەرک بۆ سەرقال کردنى
قوتابيان و خافلانديان.» ئەو چەندوشەيەم بە توورەبوونەو گوت.
بریکار لى پرسیم: «چى بوو مامۇستا؟» گوتم: ھىچ! لىم پرسی،
ھەتاکو ئیستا لەوسالونەدا، چشتیک جیئە جى کراو؟ بۆم پروون
بوو ھىچ! نە پيشاندانى فيلمیک، نە کۆبوونەو ھەیک، نە شانۆيەک.
تەنيا و تەنيا، بۆ پوژى ئەزموون و تاقى کارى بە کەلک دەھات.
ئەگەر، تۆزیک مېشکت ماندوو کردبا، بۆت دەردەکەوت بۆنى ئارەقە
و دلەپاوى و خومانوو کردنى مندالان لە پوژى ئيمتihanدا. ئەگەر
چاو پاخەى بە تەواوى ھەست بە تۆقین و گەرما و بۆنى
ئەو بەستە زمانانە دەکەى. ھەر ھەکوو ژووریکى درگای لەسەر
پيوەدرابى و پوژیک پيشتر سۆبەکەى کوزابیتەو، لەبەر خومەو
دەستم بە دیوارەکەدا ھینا، گەرم نەبوو، ھەروا ئەو کۆلەکە ئەستور
و قورسانەى، وا شانيان دابوو ژیربارى پەرودە و فیرگە.

ئىتر چومە سەرى، پىنج ژور لە رىزىك و ھەيوانىكىش لە
 پىشيانە، ھىچيان لە تىشكى خۆر بىبەش نەبوون. دەنگ و ئاوازی
 خويندەنەھى قورئان مظنن و بە باشى لە پەنجەرەى پۆلى چوارەھە
 بەرەويپدەشتەكەى وا فىرگەى دەئامىز دابوو. با ۋەكوو لەگەل
 پىشكى ھەتاو جوانىيەكى تايبەتى دەدا بە يەكەيەكەى شىروانىيەكان.
 لەگەل بانگى موسلمانى دا! بۇ ئەوكەسانەى كە ھىشتا نەھاتبوون لەو
 دەوروبەرە زەھى بىر چالاو لىدەن و زىدەتر ئاۋەدانى بكنەنەو.
 ئەمەش جىيى دلىابوون بوو.

نە ھەلەيەك، نە راۋەستانىك، نە تىھەلكىشان و دەركىشانىكى لە
 خۇرايى. بە دلىابىيەو ە تىگەيشتم كە مامۇستا، ھىچ لە ھىچ نازانى؛
 دوور نىيە شەوانە بچىتە كۆرى قورئان خويندەن و دىارى و سەوقاتى
 فىرگەكەى ئىمە خۇ ئەۋەندە بە كاكل نىيە. ئەۋخەلكەى ئىمە لە
 داھاتوۋدا بە راستى دەبى بىخەم بن.

پۆلى سى لەبەردەم كۆلەكەكاندا بوو. تىكرا ھەستانە سەرىپى،
 كورسىلەكان ۋە جىرەجىر كەوتن. سەرقالى (دىكتە) نووسىن بوون.
 مامۇستا بە قاچ و قولى بارىكەو، ۋەك مەزراق بەنىو پۆلەكەدا
 دەھات و دەچوو. وانەى بۇ دەخويندەنەو. «سەعدى بۇ ئازادى ژيا»
 چاوم لە دەستى يەكيان بوو. دەينووسى «بە ژانەو ە مرد» دوور
 كەۋتمەو، مامۇستاي پۆلى چوار قورس و قايم پۇنىشتبوو، زۆرم
 پىسەير بوو چۆنە ئەۋكورسىيە پىچكەكانى لەژىرىدا دەرناچى.
 نەمزانى كامەيانە بە دەنگ قورئان دەخوينىتەو، بە چاكم زانى نەچمە
 ژوورى، بە دىتنى من قوتابىيەكان ھەلدەستان. ئەمەش بەلاى منەو

جوان نەبوو. لە پەنجەرەكەووە سەرم بردە ژوورئ و تەحسینم كردن و دوور كەوتمەو. قوتابییەكانى پۆلى پینچ دەمەتەقە و مراحەیان بوو تەختەرەشە كۆمەلێك خال و ژمارەى لەخۆى گرتبوو، دەتگوت ژنە دۆمە خالى كوتاو، مامۆستا هەمىەتى وینەدام، ئەویشم بەجى هیشت.

هەرئەوئەندەى درگای پۆلى شەش كرايەو «... ئەى ناپرەسەن» كۆرە سەرچەرەكە لەبەردەمدا قوتبۆو. يەكێك لە قوتابییەكان هەر لە چەوئەندەرى سوور دەچوو. تین و تەوژمى زمان تالى و جنىوى مامۆستاكەى هیشتا بەسەر روومەتەو مابوو. خەرىكبوون دەورى فارسىيان دەكردەو. مامۆستا بەسەرپیۆ دەتگوت داھۆلى سەرىستانە، چاوى لەچاوم چەقىبوو مى نا لە گازندە:

- بەرپز بەرپیۆبەر، ئەوانە چشتیک لە خوشەویستی و ریزگرتن نازان. هەر دەبى بەسەریاندا بكیشى! سەرنجتداوێ من چەندە بە دەستیانەو... قسەكەم لى نیوچل كرد:

- فەرمايشتى ئیۆ زۆر بەجییه. ئەمجارە لەبەر خاترى من لىیان خوش بە. برۆا ناکەم قوتابییەكان خراب بن. ئیتر بەجیمان هیشتن.

لە ئاخىرى پۆلى شەش نیمیچە دیویك هەبوو بارىك و دریز. درگا و پەنجەرەكەى گەورەى روووەو باكوور. لەوئەدەچوو هەر بەمزووانە بىتتە ژوورى تابیەتى من. میزیک و دۆلابیكى تىدابوو، هەردوویان بەتال و هەتال. خراب نەبوو لاپەر و دوور لە دەنگ و هەرا، زۆریش تاوگر بوو. عەلاوئەى كەسى بەسەرەو نەبوو، كاتیک درگات لەسەر خۆت پیۆدەدا، دەنگى قورئان خویندن نەدەهاتە ژوورئ. زریكە و

قيژهي مندالان له كوشی حه ساره كه شدا هه روا. ماموستاكان زور له وه ماندووترن بهم گشته پليكانه دا وه سهر بكه ون و بين بولای من. قه ول و قه رارم دانا و هاتينه وه خواری.

حه وزیكي گه وره له حه وشه كه دا بوو. تۆسقالیک قوول، ئه وه ته نیا شتيك بوو له وبيينايه دا به كه يفي مندالان بچ. له وسه ری حه ساره كه تۆریكي تۆپی باسه كه ی لی بوو، چه ندگولیكي هه لوه شابوو، ئه ویش به سیم و بن به سستبوویانه وه دیواریكي به زر و قایم فیترگه كه ی گه مارۆ دابوو، ده تگوت دیواری چینه، شووره یه كي مه زن بوو له بۆ به ند كردنی قوتابیيان. لای خواری حه ساره كه مه بال و ژووری فه راش له په نایدا. دواتر ره ژیدان و دیسان له یه كه وه كلاسه كان دهستی پیده كرده وه. ماموستا وانهی ده گوته وه «بابا، ئاو» ی له قوتابییه ك ده پرسیییه وه. سه یریكي ئاوده سته كانم كرد. له درگا كه چوومه ژووری، ده بوو دوو پليكان بچيته خواری، دواتر دالانیک تاكوو ئه وپه ری دیواره كه. به لای ده سته چه پیشدا پینج مه بال هه بوو به بی درگا، سه ره نه گیراو، دوان دوان تیغه یه کیان له نیواندا بوو. ته ختی بنه کیان به ده ره وه بوو، كونی ئاوده سته كانیش سه ره گای پيدا ده چووه خواری منداله كان له ترسی ئه وه ی تینه كه ون، له م لا و ئه ولای ئاوده سته كان داده نیشتن و هه لیان ده رشت. چاوم برییه نیوچاوانی بریکاره كه، شان به شانم له گه لم ده هات، گوتی:

- زه حمه ت و چه رمه سه ری زورمان دیوه ماموستا، تاكوو نیستا

پتر له سه د نامه مان ئاراسته ی ده زگای ساز كردن و بیناسازی كردوو. به ریز، پیمان ده لین ناکری پاره ی ده ولت له ملکی ئه م

وئەودا خەرج بکرى و بە فېرۆ بېرات. گوتم - درۆ ناکەن، ملکی پەرودەردە خو نابی ئاوا پیس و قیزەوہن بی. ھەردووکمان دامان لە قاقای پیکەنین. ئەوہندە بەس بوو. ھاتینە دەری و ھەر لەوھەسارەدا، پشووہیکمان تازە کردەوہ. لەمەر داھات و مانگانەى قوتابخانەوہ پرسیارم لیکرد، بۆ ھەر ژووریک مانگی پازدە قران پارە تەرخان کرابوو، ئەمەش بۆ کرینی گەسک و تەلیس و گەچ و ئەو وردەشتانە. لە سائۆنەکەشدا دوو ژووریان کردبوو، ببوو بە یازدە. داہەش کردنی پینوس و لینوس ئەرکی سەرشانی بەشى پەرودەردە بوو. ھەر مانگەى بیست و پینجتمەن بۆ ئاوی خواردنەوہ لەبەرچاوی گیرابوو. کە ھیشتا نەدراوو، ئاوردووی سۆبەکان پار زستان دار و تەپالە بوو. ئەشى ئەمسال بی بە رەژی. بۆ نیوہى ھەراک لەوانە لە سالداسی تمەن و مانگی سىتمەنیش نەغدینەبۆ کاتى پینوست، ئەوہشیان ھەرودەک پارەى ئاو و سووتەمەنى لاقیکی شەل بوو. خو ئیستا ئەمە دووھەمین مانگی سالا بۆ قوتابخانە، واتە ئاخەر و ئۆخرى خەزەلوەر. وتم کە بەسیەتى تاقەت و ھەوسەلەى ئەوشتانەم نییە چبگا بە بەرپۆدەبەرىشەوہ! ھەر لە ئیستاوہ بەخیر و بیرەوہ پینشکەشى خۆت بی. «جا تو ھەرەوای داہنى کە ھیشتا بەرپۆدەبەر نەھاتووہ و ناشیەت.» مۆر و دەسەلاتى قوتابخانەکەش با بەدەست خۆتەوہ بیئت. ھەلبەتە ھیشتا بە چاکى نەمناسیبوو. بەلام ھەر دەبوو بە دلای خۆم بریکاریکم ھەبی. ئەو لە من باشتر و توندوتۆلتر بوو. دوومانگ بە بی بەرپۆدەبەر ئەرکەکانى مەکتەبى راپەراندبوو. ئەو کە کۆلیژی تەواو کردبوو باشتر لەمن لەکارى پەرودەردەدا سەرى دەردەچوو.

بېستېبوم پېشتىر بەرپۆەبەرەكان ھەرخۇيان بىركارىيان بۇ قوتابخانە
 ھەلبۇزاردىبوو. بەلام من نە كەسىكم پېشك دەھات و نە وازىشم
 لەو كارە بوو. كارەكانى خۇشم بە زۆرەملى ھەلدەسووراند. كاتىك
 لەودەمەتەقەيە بووینەو، خۇمان كرد بە نووسینگەكەدا. فەراش لە
 مالى خۇى را چايى ھىنابوو، ملمان نا لە خواردەنەوھى چايى. ھەتا
 ئەوكاتەى زپەى زەنگ بەرز بۆو و ديسانىش زپەى زەنگ ھات.
 چاوم بە پەرودەندەى قوتابىيەكاندا گىرا. ھەريەكەى دووكوت كاغەزى
 لەخۇ گرتبوو. كۆپى پىناسە و كارتى واكسىنە و پىزى نمرەى خولى
 كۆتايى سالەكانى پىشوو. لە رووخسارى ئەوكاغەزانەوہ بۆم
 پوون بۆو قوتابىيەكان ھەموو لە بنەمالەى وەرزیر و باغەوان و
 كرىكارن. بەرلەوھى زەنگى كۆتايى زپەى لى ھەستى و درگای
 قوتابخانە گالە بدرى وەدەر كەوتم. بۇ يەكەم پۆژ ئەمە لەسەروزیاد
 بوو.

ئەوئى بەيانى خۇم گەياندە قوتابخانە. قوتاببيەكان بۇ چوونە
ژوورى پۇلەكانيان ريچكەيان بەستبوو. بريكار بە شوولكە تەريكەوہ
لەبەر ھەيوانەكە راوہستابوو تەنيا دووكەس لە مامۇستاكان لە
ژوورى نووسينگە بوون. زانيم كە ئەوہ كارى ھەموو پۇژيانە.
بريكارم نارده يەكيك لە پۇلەكان و خۇشم چوومە بەردرگاي
قوتابخانە بۇ پياسە كردن. لە دوولاوہ فيرگەكە دەكەوتە سەركۇلان.
باكوور و پۇژھەلات. ھەر دووكۇلانەكە دەشت و بيابانى لەئاميزدابوو.
لەولاتريشەوہ دەچۇوہ سەر راستە جادەكە. ئەويش قيلەتاو و
پاسەكان ھاتوچۇيان پيدا دە كرد و دار و درەخت و دووكان و
بازار ئاوہدانى كردبۇوہ. لەدلى خۇمدا وتم، ئەگەر لە ھەرلايەكەوہ
تەشريف بينن ئاليزەدا ھەرخيرا دەمبينن لە ھەژمەتان سەريان
ھەلنايەت، ھەتاكوو دەگەنە بەردەمم لە ئارەقەدا دەخوسين، بەو
مەرجەى ئەقلىان ھەبى لەجىي خۇياندا دەمرن! تەريق دەبنەوہ، ئيتەر
پۇژيكي ديكە زووتر دەگەنە قوتابخانە. بەلام ئەمە لە پياوہتى بەدوور
بوو. ھەر لە يەكەم پۇژى دەستبەكار كردنمدا گوشاريان بۇ بينم.
لەپەر لەوسەرى جادەكەوہ لەشانى باشوورەوہ خالىكى رەش
دەركەوت. كورە سەرچەورەكە بوو، كورتەبالا و رەوتى تايبەتى خيرا
ناسيمەوہ. ئەويش منى ديتبوو، بەلام زور لەوہ ھيورتەر دەھات. كە

من بىرم لىكردبۆۋە. بۆى گىرنگ نەبوو كە بەرپۆۋەبەر لەدوورەو
 چاۋى لىيەتى. بە فىكەفىك لىم نىك بۆۋە، لەو ئاواز و ھەوايانەى وا
 ئەوروپىيەكان سەماى پىدەكەن. شەرمى شكاپوو، لەنگەرى سەر
 بۆينباخەكەى بەسەر بەرۆكىيەو بەجوانى دەبىندرا، بە بى جوولە
 راوەستا بوو لەبەر خۆمەو گوتم: «رەنگى ھەر ئەو تەنبا بۆينباخەى
 ھەبى.» ئارام و لەسەرەخۆ ھەنگاۋى دەنا، لەبىرى ئەو دەباووم تۆزىك
 عەزىيەتى بەدەم، بەلام ئەو حىسابى مندالىكى بۆمن نەدەكرد.
 خەرىك بووم ھەك شىر ھەلدەچووم. بەلام كە لىيى وردبوومەو دىتم
 خەرىكە رىگە پۆينەكەى خىراتر دەكا. دوگمەى كۆتەكەى داخست و
 چاۋى لەچاوم برى. سەرىكى لەقاند: «بەخت بە ھاوارىيەو ھات.»
 من چاۋەپىي ئەو بووم پووداۋىكى خراب بىتە ئاراۋە. بەلام لە ھىچ
 كەمتر دەبوو خۆم كىردبا بە ژوورەكەى خۆمدا و درگام لەسەر خۆم
 پىۋەدەبا، ۋەختىك دەھات نەدىيام. بەدەم سلاۋ كىردنەو لەو دەچو
 قەسەكە بكات. خىرا پىش دەستىم كرد:

- فەرموو مامۆستا، فەرموو، قوتابىيەكان چاۋەرىتن.

شەكە بە خۆشى تەواۋ بوو. لەو دەچوۋ منى نەدىيى لەوانە
 بىرى بە لايەكى دىكەدا چوۋى... نازانم... رەنگى لەنىو پىدا چاۋى
 ئەو كچانە مەحتەلى كىردى، شەۋى پابردوۋ لەسەر كلاسى ئىنگلىزى
 دىتۋونى. بۆ مەگەر ئەو بەشەر نىيە؟ لەو دەچى قەرزدار بەرۆكىان
 گرتى. يان ۋەرەھەم و ئازارىك ھەناۋى بخواتەو. نازانم.
 يانى لاۋىكى سەرچەۋر، لەنگەر بە بەرۆكىدا ھەلباسى بۆى نىيە
 تاۋىك لە دىناى خويدا بىت؟ سەرىش نىيە پاسەكە ماتلى كىردى.

له وانه يه له پښه نداندا گيرى كړې. يان جهرده له پښه گادا بووې. باش وايه واز له م پيروكانه بښين لږې خوش بووم. «كارىكى باشت كرد نه ت شكانده وه، با كه سايه تى نه ووځي!»

له پږ به ژن و بالاي ماموستاي پولې چوار چاوى پږ كړدم. له دووره وه منى ديتبوو. ده توانم بلښم به را كردن دهات. لاقى دريژبوو، هر بويه شه قاوى گوره ي ده او وښت. به لام به زحمت خوى ده توانى. زور له م هراتى دابوو! له بهر زگ كه وتبوو! «كارىكى باش ناكه ي جارى دى نه گه يوه دوو كه ل بگات!»

چوومه نووسينگه كه و دانښتم، خوم به شته كانى به رده ستم خهريك كرد. نه وپش به هاسكه هاسك گه شتى. نارقه له بهرې پښې ده تكا، بوخوم هه ستم به شهرم و خه جاله تى ده كرد. سلاره كه شى له نارقه دا خووسابوو. ولاى سلاره كه يم دايه وه و هاتم بلښم: «نه گهر چاوت به من نه كه وتبا ئوا به هه لاتن دهاتى؟» په ژيوان بوومه وه پښم كارىكى جوان نه بوو. ئيزنى دانښتم پيدا و نه وپش دانښت. له جهره كه ي په ناخوم شه به يه كم ئاو بو تى كرد و بزه مه سخ كراوه كه يم به ئاوه كه وه ده رځوارد دا، هه سستا سه رپښ له وه دابوو بږوات گوتم:

- به قازانجت ته واو بوو، دوو كيلو له كښت دابه زى. به دهم

پښكه نينه وه ئاورپكى دايه وه و به جښى هښتم ويستم بچم به لاي ژوره كه ي خومه وه، بزنام كاكي فه راش رښكو وپيكي كردوه يان نا، له پږ بريكار به زرمه زرم به پليكانه كاندا هاته خوارى. هر له رږوژى هه وه له وه دنكى پښم به گوى هه لگرتبوو زور له خورازى و به ئيفاده وه

لاقى ھەلدەھىنايەو ھەك بلىي ئەوخشتە سوورانە تەنيا بەخاترى
ئەوھى ئەو پىي بەسەردا بنى بەسەر زەويدا خويان راکىشاوھ. ھىشتا
مابووى بگاتى گوتى:

- چاوتان لىبوو بەرپىز! ئەمە ھاتنىانە بۇ قوتابخانە ئەم ھىچو پوچە
توزىكىش شەرم ناکات. بەرپىز. بەلام ئەوھى تریان... ويستم لاتاوى
لاواز بوونى بۇ دووپاتە بکەمەو، بەلام زانيم قسەيەكى بى تامە؛
پاشگەز بوومەوھ لىمپرسى:

- ئىستاش ئەو دووپولە بىزو بە مامۆستا دەكەن؟

- بە، بەلى بەرپىز، پۆلى سى وەرزشيان ھەيە، پىمگوتن خەرىكى
دىكتەنوسىن بن، بەرپىز.

مامۆستاي حىساباتى پىنج و شەش ھىشتا نەھاتووه بەرپىز مېزىكى
كىشا بن دىوارەكە، چووه سەرى، وینەيەكى گەورەھى ھۆدەي
ھەخامەنشەيەکان بە دىوارەكەوھ داکوترابوو، لايداو:
- ئىوھ پروانن بەرپىز...

لەسەر گەچى دىوارەكە بە قەلەمى سوور، نە زۆریش گەورە، بە
پەلەپپوزى وینەيەكى داس و چەكوشىيان كىشابوۆ. بە بى ئەوھى من
شتىك بلىم ئەو خوى درىژەي بە قسەکانىدا:

- ھەر لە كۆنەوھ لەوان ماوہتەوھ، بەرپىز. ئەوھل سال كە ھاتمە
ئىرە، بەرپىوہبەرەكەيان ھىشتا لىرەبوو بەرپىز. ئەوان لەمكارانەيان
دەکرد. رۆژنامە بفرۆشن، كارى چالاكى بکەن، داس و چەكوش
بكىشنەوھ، بەرپىز. پىشەنگەكەيان كە گىرا زۆريان لەبەر پارامەوھ،
دەستەوداوينيان بووم بەلكە دەست لەوکارانە ھەلبىگرن، بەرپىز. دايك

و باوکی قوتابییه کان هاتن و زوریان سکالا کرد به ریژ. سی جار له ناوهندی ژاندارم و که لانتته رییه وه هاتن به دوویاندا، له وده ده گه ران بزائن ئه وانی دیکه له کام په ناو په سیودان...

له سهر پشتی میزه که وه بازی دایه خواری. تابلویه که چه ندجاریک جوولایه وه و داس و چه کوشه که ی شارده وه. گوتم:
- مه گهر ئیستاش ههر ماون؟

- به لئ، به ریژ، پیت وایه ته و او بوون! یه کیان ههر ئه و میرزایه ی وا هیشتا نه گه یوه ته ئیره، به ریژ هه موو رۆژیک نیوکات ژمیر، سی چاره ک درهنگتر له کاتی دیاری کراو ته شریف ده هینی، به ریژ. ئه وی دیکه یان ماموستای پۆلی سی، ئه وهنده ی قسه یان له گه لدا ده که ی ناچی به گویناندا، به ریژ.

- ئه تو بوچی تا کوو ئیستا پاکت نه کرۆته وه؟

- به راستی سهیره! به ریژ، مرۆف دهردی دلی خوی له لای کی هه لبریزی؟ به لئ به ریژ! ههر خیرا ناوی سیخوپ، جاش و ئه م جوره شتانه له سهر پیاو داده نین! تا ئیستا دوو جار له سهر ئه وه ی درهنگ هاتۆته ئیره قسه مان له یه ک هه لبه زیوه ته وه، به ریژ. کار گه یوه ته لیدان و پیدادان!

تو نازانی که چۆن فیرگیان شتیواندوو به باوه ری ئه و خه لگیان رهش کردوو و هه موو که سیان تووشی چه واشه یی کردوو. به بی هیچ کوبوونه وه و لیژنه یه ک و یارمه تی به هه ژاران؛ هه موو رۆژی گوشاری فه رامانداری و ژاندارم، قوتابییه کانی لاسار و چه واشه کردوو. له م ورده فه رمایشتانه. ئیتر که قسه ی له ده م برآ، ده سره

سېرەكەى خۆم پېدا و حالېم كرد به خېرايى نېشانەكە بسېرېتەو و تم
كە ئېمە نابى تاوانى بدەينەو، بەگويمدا خوئند، كە ئەم شتانه تەمەن
ناناسى و روكنى دوو بۆ ئەم جۆره كارانه پارە و پوولى باش
سەرف دەكا و كار بە دەست و سېخورى كارامەى هەيە. پېويستيان بە
ئېمەمانان نېيە، چاكوايە بە كاروبارى خۆمانەو سەرقال بېن،
هەستام هەتاكوو سەرىكى ژوورەكەى خۆم بدەم. لەسەر پليكانەكە
بېرم لەو دەكردەو لەوانەيە لە هەموو پەنا و پەسيويكى ئەم
جەهانەدا نېشانەى ئاوا هەر بەم تابلۆ كۆنانە بشارنەو. كاتېك درگای
ژوورەكەى خۆم كردهو، بۆنى ئاوپرژىنى ديوەكە بەرەو پووم هات.
ئاخرين مامۆستا زەحمەتى وەبەرخۆى دابوو تەشريفى هاتبوو. خۆم
گەيانە بەرەهەيوانەكە، بە دەنگى بەرز، بۆ ئەوەى مامۆستاكان
بژنەون، بانگى بريكارەكەم كرد. گوتم:
بە قەلەمىكى سوور بنوسە، مامۆستا يەكسەعات درەنگتر لەكاتى
خۆى هاتۆتە سەر ئېش و كارەكەى.

4

سیهه م پوژ له کاتی خویدا له قوتابخانه ئاماده بووم. هیشتا له شانی کولانه که وهرنه سوو رابوومه وه له گه ل قیژه و زه نازهنای مندالان رووبه پروو بوومه وه. که وتمه په له کردن پینج که س له قوتابییه کان ههر خویان هه لده کوشی بریکار شووله ته ریکی به دهسته وه بوو، به که یفی خوی له به ری دهستی راده کیشان. زوریش به قانون له گه لیان ده جوولایه وه، ههر منداله ی دووشولی لیده دان. له م سه ر بو ئه وسه ر پیاندا ده هاته وه. ئه و قوتابیانه ی ریزیان به سستوو چاویان له م کتیه رکینه بریبوو.

منداله کان به ده م گریانه وه ده پارانه وه، به ترسه وه ده ستیان راده گرت. راهاتبوون و عاده تیان کردبوو دوانیان گه وره تر بوون. به درو ده یان زریکاند یه کی له منداله کان زور به زیره کی دهستی ده دزیه وه نه یده هیشت شووله که وه دهستی بکه وی. وام ده زانی ئاو له دلم ده پرژینن، زور چکوله بوو باوه رم نه ده کرد شووله که وه دهستی بکه وی، بریکار به ته واوی ده هری ببوو، به زحمه ت ده یتوانی له م دهسته بچوو کانه ی رابکیشن. جاری وابوو شووله که پیستی دهستی ده پچری، ئاخ... زور جار به رمه چه کی ده که وت... هاتم به هه موو هیز و قه وه تی خوم بنه رینم به پالیک بریکاره که بده م به دیواره که دا، ئه و به

منى نەزانىبوو پشتى لەمن بوو. بە بەرچاوى قوتابىيەكانەو ئەو خزمەتەى پىدە كردن. ھەركە خۆم كرد بە قوتابخانەكەدا، شتىك درەوشايەو، زۆرم پى سەيربوو مندالەكان بەربوونە سرت و خورت، جموجۆل كەوتە سەفەكەيانەو. لەپەر ئەندىشم كرد زۆر كاریكى مندالانەى ئەگەر بەرپۆه بەرىك دەست لە برىكارەكەى ھەلئىتەو؛ ئەویش لەپیش چاوى ئەو ھەموو قوتابىيە. ھەربۆیە ئاگرى رِق و قینەكەم لە بلیسەكەوت. ھیور بوومەو و بە پلىكانەكاندا وەسەر كەوتم. برىكار تازە بە منى زانىبوو، سلاوھەكەى بەسەر نووكى زمانىيەو شەختە بردى، تكام لى كرد ئەم جارە بە منیان بىخەشى. من نەمدەزانى ئەوان چىيان كردووە. درەنگ ھاتبوونە قوتابخانە، یان سەریان نەتاشیو، دەم و لووتیان پىسبوو یان بەرۆك و ملیوانەى كراسیان خاوین نەبوو. پینووسى ھاوپىكانیان شاردبوو، یان دۆشەك و سەندەلى پاسەكەیان بە چەقۇ دراندووە. شتىان لە كۆلان دۆزىبوو و نەیاندابوو دەست برىكارەكە. ئاگادارى كردمەو كە جارجارە كاری ناشیرین دەكەن. بەلام دەستى ئەو مندالە یەكجار چكۆلە بوو. سەر و چاوى ھەر لە بیچووەپشیلە دەچوو. بەچەشنىك دەگريا و فرمیسكەكانى دەھاتە خوارى كە ئىتر خۆم بۆ راگیر نەكرا، ھاتم بە ھەموو كەیفى خۆم لە بناگووى برىكار بسەرەوینم، یان ھەر بە شوولەكەى دەستى داركارى بكەم.

مندالەكان بە ھەنىسكان چوونەو نىو ریزەكان و ئەمجار دەنگى زەنگ بەزر بوو، رىچكەى مندالان روو بە پۆلەكان كەوتە جوولە. بەدواى قوتابىيەكانیشدا مامۆستاكان ھەموو حازر و ئامادە بوون.

ئیتیر که ژووره که چۆل بوو منیش له ژیر دۆلابه که دا قولیکم شووله تهر دیته وه. خیسه یه کم له بریکاره که کرد، تازه ئارام بیوه، گوتم: بهم جوهری ده چوو یه پیشی چیاوی نه مابوو ملی یه کیان بشکینی. خیرا رهنگی بوو به جاوی سپی! نه گهر ههر له ئیستاوه چاوترسین نه بن و سه رکوت نه کرین، سبهی سواری سه رت ده بن، به پیز، تو وهک من نازانی نه وانه له کهر که رترن، به پیز.

ههر وه کوو مندالانی مه دره سه، ههر به پیز به پیزی بوو. له گهل ههر وشه یه کدا، هه ستم کرد نه گهر بیتوو سه بارهت به وقسه یه شتیک بلیم، له وانه یه به گژمدا بیته وه. قسه که م گوپی و نه حوالپرسی دایکیم کرد. له خویشیاندا بزه نیشته سه رلیوی پوممه تی گولی کرد. گازی کرد له فهراش ئاوی بو بینی. نازانم چۆن بوو نه و بیره به میتشکمدا هات ههروه کوو پیره میرده کان مل بنیم له نه سیحهت و ئامۆژگاری کردنی. بۆم گپرایه وه له م چه ندساله ی مه کته ب و قوتابخانه و زانکو و نه مانه دا ته نیا دوو جار ته مبی کراوم. جاریک فه لاقه کرام به بهرچاوی منداله کانه وه. رایه کیش له پۆلی سینا بووم، تاوانم نه وه بوو به مناره ی مزگه وتی موعه یه ردا سه رکه وتم. به سه ر قوتابخانه که یدا ده روانی، به راستی جینه کی خوش و دلگیر بوو! دووه م جار له دوواناوه ندیدا بووم که به ریو به ره که مان به جینی یه کینکی تر دوو شه پلاخه ی له بناگویم سه رواند. دوایه ش که زانی هه له ی کردووه بانگی کردمه ژووری نووسینگه، که زانی سه یید و نه ولادی پیغه مبه رم داوای لیبووردنی لیکردم. په رتوو کینکی به دیاری پیدام. ئیستاش ههر ماومه له بیرمه نیوسه عات به م قسانه زاخاوی میتشکیم دا، هیشتا ته مه نی کال

بوو. دهكرا به و شلكييه داي بينى. ئيتر رازيم كرد به وهى شووله كان
بشكىنى و فرتيان بدات، هه ر ئه م كاره شى كرد. منيش چوممه وه
ژووره كه ي خۆم.

5

هەر له یه کهم حهفته وه سه رم له کاره کانم ده رهینا و بووم به وهستا، ئه وه لای به یانی زستان ته پیدا سه رمان ئودانه سو بای به رده خه لووز. له رۆژدا چوارنۆبه به ئاو هینان و گه سکلیدان و پاک و خاوینی ژووره کان به فه راشیکه وه گونجاو نه بوو. داوام کرد له ئیداره ی په روه رده فه راشیکه دیکه مان بو بنیری. ئیتر هه موو رۆژی چاومان له ریگا بوو.

دوانیوه رۆیان نه ده چووم. چه ندر رۆژیک به ترس و له رزه وه، دواتر غیره تم جوو لا. هه ستم به وه کرد بوو قوتابخانه ئاشیپی ناوی، که وایی من له زیادیم. دوانیوه رۆیان قوتابییه کان خه ریکی وه رزش و توپین بوون. پۆلی یه کهم وهخت و بیوه ختی بو نه بوو. ئیتر له لایه ن منداله کانه وه دلنیا بووم. تۆری باسکه بال هه ر له نیو حه ساری فی رگه دابوو. جی مه ترسی نه بوو. له وساکه ده شته ی ده ورو به ری قوتابخانه که ش ترومییل و سه یاره که متر هامووشوی ده کرد. هه رچه نده به رز و نزم بوو لافاو له زۆرلاوه خو لیرکاوی کرد بوو. زۆریش له حه ساره که ی قوتابخانه گه وره تر بوو. مامۆستا کانیش هه موو پاش نیوه رۆیه ک به نۆره خو یان ون ده کرد. بو خو یان پیکه اتبوون. ترسیش له وه نه بوو منداله کان به یه کجاری له عیلم و

زانست سارد ببنہ وہ۔ جا تہ گہر ترسینک لہ تارادا ہہ با بی گومان تہ مہ
لہ دانی بہ یانیدا دہ بوو۔ تہ وکاتیش من لہ قوتابخانہ بووم۔
پوژیک بہرپرسی لئیرسینہ وہ ہاتہ سہردانمان، نیوسہ عاتیک
پیداہ لگوتن و شووتی لہ بن باخہ لنان و سمیل چہ ور کردن و
قہدرلینان! لہ ژووری نووسینگہ دانی بہ وہدا نا، کہ قوتابخانہ
«سہرہ پای تہ و ہموو کہ متہ رخہ میہی لہ گہلی کراوہ لہ مہر کہل و
پہ لہ وہ» بہ لام بہ بی کہ م و کوپری بہ ریوہ ہاتووہ و زہمہ تی زوری بو
کیشراوہ۔ دووکتورہ کہی بہ شی تہ ندروستیم ناسییہ وہ، کہ ہیشتا
نہیدہ توانی زاراوہ قہزویینیہ کہی لہ نیوان وشہ گہلی فہرہنگ و عیلمی
تہ بییدا بشاریتہ وہ۔ بریار وابوو مانگی جاریک چش بکا لہ ماندو و
بوونی ریگا، بیت و نہ خویشینی مندالہ کان چارہ سہر بکات۔ پیش بہ
چاویشہ بگری ہہ تاکوو تووشی کویربوون نہ یہن۔ بہ لام ہہر تہ وہندہ
بہ ناشییانہ تہ نگوستی لہ چاوی تہ و بہ ستہ زمانانہ دہدا و
ہہ لیدہ گیرایہ وہ، تہ گہر تہ و کارہی لہ گہل من کردبا دلنیام بہ ہموو
کہیفی خوم دہ بناگویم دہ سرہ واندا۔ (میرکورکوروم) و لوکہ و
چہ سپی خاوینی یاداشت کرد۔ کہ منیش لہ ئیدارہی پہرہ ردہی
بستینم۔ تہ وانیش نہ یانبوو لہ پرووی ناچارییہ وہ دہ ستہ و داوینی یہکی
لہ قوتابیہ کان بووم، باوکی تہ م قوتابیہ پزشکی نہ خویشخانہی
لہ شگری بوو، دہوا و دہرمانہ کہی بہ خوپایی بو ہیناین۔ لہ پوژیدا لہ
ہیچ کہ متر سہ چوارجار دہست و پلیان بریندار دہ بوو۔ یاریبان دہ
کرد و یہ کتریان راو دہنا و بہ زہویدا دہ دران؛ بہ پلیکانہ کاندہ خوار و
ژووریان دہ کرد و دہ کہوتن و ہلہ دہستانہ وہ۔ ہہر دہتگوت گوچ

نه کراون. قهت به بی شه پ و هه را دانه نیشتن. هه ر که وتن و هه ستانه وه بوو، له کاتی ئاساییدا که یارییان ده کرد، له و چاره گه سه عاته ی که ماوه ی پشوودانیان بوو لیان ده بوو به شه پ دواتر ئاشت ده بوونه وه و هه رئه وه ندهت نه ده زانی له سووچیکی حه وشه که دا دوو دوو پیک هه لده پپرژان و گرم به زه ویدا ده که وتن و شه پ و هه را کوتایی پی ده هات. هه لبهت ئه گه ر به گه رهی بریکار، یان ده رکه وتتی یه کی له ماموستاکان کوتایی به شه پ و کایه ی قوتابییه کان نه هاتبا، من بیرم له وه ده کرده وه رهنگی ئه م هه موو که وتن و هه لخلیسکانه هه مووی له بهر بی که وش و پیلاوی بیت. که هه ر تلیشه ی به لایه کدا رۆیبوو. ئه و قوتابیانه ی که پیلاوه کانیاان به کار ده هات زیاتر ئه و ناسک و نازدارانه بوون، هه رئه وه نده ی نیوچاوانت لی تیک نابان تازه زراویان چوو بوو! ئیتر هه ربویه رۆژنه بوو ده ست و قاچیان خویناوی نه بی و سه ریان نه شکئی. ته رکی ژووری نووسینگه که شمان ئه وه نده ی میرکورکوومی پیدا رژابوو گشتی په له ی سووری ئه وده رمانه بوو. هه لبهت ده وا و ده رمانه که ش له به رده ستی خویناندا بوو. سه ری شکاو و ده ست و لاقی دارووشاویان پی ده رمان ده کرد. زور جاریش ئه وانی گه وره تر به هانایانه وه ده چوون. جاری واش هه بوو فه راش یان بریکاره که ئه وکاره ی ده کرد؛ ته نانهت جاریکیان هه ر خوم ئه وکاره م کرد. ئه و مندا له ی ده ست و په نجه ی چکوله ی بوو، سه ر و چاوی وه ک پشیله ده چوو، ده ست و لاقیم ده رمان کرد.

پہرہندہی کارہبا و تہلہ فوونم لہ ئارشپوہ بچووکہکھی قوتابخانہ
ہینا دہری و خویندمہوہ. ئہگہر تۆزیک خۆت ماندوو کردبا ہہتا
دووسالی دیکہ کارہبا و تہلہ فوون جیبہجی دہبوو. دووجاریش خۆم
گہیانده ئیدارہی بیناسازی باسہکہم ہینا گۆری. چہندجاریک روم
لہو ہاوری و برادہرانہ نا، ہہرچہندہ دوور بہ دوور ناسیاوم بوون.
لہ ئیدارہی کارہبا و تہلہ فووندا ئیشیان دہکرد. پیشتر ئہوان
لہوباوہرہدا بوون من خہریکم کاروباری تاییہتی خۆم جیبہجی
دہکہم. لہ پال ناوی قوتابخانہدا. ہہربویہ لہناچاریدا دہستم لیہردا.
ہہرئہوہندہ بہسبوو ئہرکی سہرشانم جیبہجی کردبوو.
قوتابخانہکہ ناوی نہبوو، نہ بۆ خواردنہوہ نہ بۆ ئاودہست و
ئاوپرژین.

لہوہرزی بہہاردا، زہوی دہژیاوہ و روبرا پرتاو دہبوون و
کانیہکان دہتوقین و ہہمباراوہکانی ژیرزہوی پردہبوون لہئاو،
بہترومپا حہوزہکانی قوتابخانہشیان پر دہکرد. ئہوکارہش
لہئہستوی قوتابیہکان بوو. لہوچارہگہ سہعاتہی کہ بۆ حہسانہوہ
تہرخان کرابوو مندالہکان خہریکی ہہلگویزانی ئاوبوون، زرم و
کوئی ترومپا رۆژہرپیہک دہرۆیشت. دہبوو بہقیژہ و ہہرایہک ہہر
مہپرسہ. قوتابیہکان ئہم کارہیان بہیاری و شادی دہزانی؛ بہکہیفی
خویان پیکہلہدہپرژان و دہیان کردہ شہرہجنیو و ئہوان زۆرتہر
شہر و ہہرا لہنیوانیاندابوو، نہک پیکہنین و شادی و یاری کردن.
دوو بہرمیلی سہدلیریمان ہہبوو پرمان دہ کرد لہئاوی خواردنہوہ،
لہوہرہقی سپی ساز کرابوون ژہنگیان نہدہگرت. ہہروہکوو ئہوانہی

له حه و شو و حه ساری زیاره تگا و سه قاخانه کاندا دایان دهنین.
دهتگوت ئاوه ل دووانه ن هه ردوویان له سهر کورسی داندرابوون.
رؤژی دووکه پرت پرده بوون و به تال ده بوونه وه. هه رئه وه نده ی
دهنگی زهنگه که به رز ده بووه تیکرا هه لیان ده کوتایه سهر بوشکه ی
ئاوه کان. هه ناسه ساردانه! ده تگوت سی وه شکه یان گرتووه! هیچکات
ئه وه نده تینووی فیربوون و زانست نه بوون. ئه و ئاوه شمان هه ر
له باخه وه ده هیتا، ریزه دارکاجه کانی لیبوو، هیلیکی ره شی خستبووه
سه رنیوچاوانی ئاسمان. ئه وه ش با بلین ئه رکی ئاوه یانه که ش
له ئه ستوی کاکي فراهش بوو. ئاویکی خاوین وه ک چاوی قرژال.
له دلی کاریزه که وه هه لده قولی. بوخوم به سه ریدا راده گه ی شتم،
ئه وه نده ی کاریکت به فراهش ده بوو په یادات نه ده کرد، به لام هه رخیرا
خیزانه که ی به دهنگته وه ده هات: پیاوه که م چووه ئا و بینی. سه تلکی
گه وره و ئاوپاشیکی کونی به دهسته وه بوو، هه تا ده یگه یانده وه
قوتابخانه نیوه یی ده بوو. ئاوپاش و تروومپاکه م تیکرا نارده سهر
وه ستا، به پیوولی گیرفانی خوم بوچاک کردنه وه. نه ده کرا چاوه ری
خه لات و به راتی قوتابخانه بین قوتابییه کان تینوبن و ته ق و کوتی
تروومپاشره که ش می شکمان خراپ بکات.

پوژیک خاوه ن ملکی قوتابخانه ته شریفی مه مباره کی قوت بووه.

پیره میردیکی ژیر و به هه یبه ت، وای خو نیشان ددها، گه ره کیه تی
کرینشینه کان به سهر بکاته وه و به چاکی وه ژوور نه که وتبوو فراهی
دایه بهر دژوین و قسه ی ناحه ز به په روه رده: بوچی منداله ورکه دار و
دیواری فیرگه یان به ره ژی نووسیوه؟ ژووره کانیا ن کردو ته نیومالی

قورم گرتوو. ئىتر ھەر خىرا بەم زمانە خوشەيدا ناسىمەوہ. ماوہىەک
خۆم پىناساند و گەرامەوہ بۆنىو بىرەوہرىبەکانى و ھاورى و
دۆستايەتى و منكىم و تو فلانە كەسى و... كاريكى ھاسان نەبوو.
ئەودوو عومرى منى ھەبوو. بەلام ئەوہى دەمھەويست پىي گەيشتم.
نەينىبەكانىم لەچاويدا خویندەوہ، كەدەبى باسى چى بكم. جابۆيە
ئەمداخوآزيانەم بەگويدا دا.

شىروانى بۆ سەربانى مەبال و ئاودەستەكان، دلۆپە زۆرە،
چالاولەكان لەو دەچى پىر بوويتەوہ، ئەمباراوەكان قەوزەيان ھەلئناوہ
و لوولەى ئاوەكەش نە وەكوو لەسەرمای زستاندا بىبەستى و
بقەلەشى، ئەوكللەوہى كە ئىدارەى فەرھەنگ كردوويەتە سەرى، خۆ
ئەگەر ئىستا تەشريفيان لە ئەوروپا دەبوون، زۆر لەوەزىدەتر رىزيان
لیدەگىرا و بەھوى ئەم دللاويبەى دەچووە نيو رىزى كەياسەتى
«ئاكادىمى» يەوہ و ھەروا لەم قسانەم بەتەنگەيدا دا... بەچاى
ميوانداريمان لىكرد. مامۆستاكانمان پىناساند. زۆرم قەول و بەلئىن پىدا
ھەتاكوو رۆيى و لەكۆلمان بۆوہ. لەقەرنوو خراپتر بوو پىرەپياو.
بەبىرەوہرىبەكانىدا چووەوہ بەپوداوى بيتام و وەختكوژ باگردىنى
بەسەر مېشكدا دەگىراين، لەتەمەنىدا دەستى نەگەيوەتە داوينى
ئاواتەكانى! سەعات و نيويك دانىشت، مانگى جاريك ئەمە كارى بوو.
دەبوو بەملۆزم و خۆرە، مېشكى دەخواردم.

بەلام مامۆستاكان ھەرىكەو نامەيەكى بىست و چوار سەعاتەيان
بەدەستەوہ بوو. لەرىزى بەرنامەكانىشدا تەنيا بىستكات ژمىريان
و ەبەر كەوتبوو وانە بلئىنەوہ بەرلەوہى من بىم برىكارەكە ھەموو

ټه رکه کانی جیټه جی ګرد بوو. ټیتر که له ګه ل یه کدی ټاشنا بووین
برپارماندا داوای ماموستایه کی دیکه بکهین له ټیداره ی فیر کردن و
په روه رده هه موو ماموستایه کیش هه ژده کات ژمیر وانه بلټه وه.
به ومه رجه ی هیچ دوانیوه رپویه ک قوتابخانه قه پات نه کړی. ټه و
ماموستایانه ی هاتو وچوی زانکویان ده کرد له ګه ل ټه م هه ژده سه عاته
سازگار بوون. ټه مه ټالوزترین گرفتی نیوانمان بوو که له بهینی
خوماندا جیټه جیمان کرد. منیش نامه یه کم ټاراسته ی ټیداره ی فیر
کردن و په روه رده کرد به لکه ماموستایه کی دیکه مان بو بنیرئ.

6

دوو حہوتوومان تہواو نہ کردبوو، فہراشی تازہشمان ہات۔
 پیاوئیکی تہمہن پہنجاسال، لاواز و گورج و گول۔ کلاوئیکی تابیت
 بہشہوانہی دہکردہ سہری، دہستیک جلو بہرگی شینی لہ بہر دہکرد۔
 ہر لہ بہرگی پؤلیس و پاسہوانہکان دہچوو۔ تہسبیحئیکی بہدہستہوہ
 دہگرت و سہری لہہموو کاریک دہخورا۔

بہنورہ ئاوی خواردنہوہیان دہہیتا ہر پؤژہی خزمہتکاریک،
 قوتابخانہ خاوین بؤوہ و رہنگ و پرویہکی دیکہی بہخویہوہ گرت۔
 تہرکی ہہیوانہکہیان دہشؤردہوہ کورہ و سؤباکانیان ئامادہ کرد۔
 سؤباکؤنہکان بہدار و تہپالہ کاریان دہکرد۔ سی تمہنیان دابوو بؤ
 دامہرزاندنیان۔ بریکاری لہ پەروردهی وەرگرتبوو منیش حہوتہیہک
 لہمہوپیئش ہہرپیئج کاغہزی رہسیدہکہم بؤ مؤر کردبوو۔ ئہو
 دووکہسہ بہسؤباکان رادہگہیشتن بہبی گیر و گرفت بہلام فہراشی
 تازہ ئاگاداری ہہموو حیسابئیک بوو۔ بیستبووم، گوتبووی:
 «ئہوپارہیہی بریارہ بینیرن کہی دہگاتی؟» ہہربؤیہ بریکار
 دہستوری دابوو کریکاریک بگرن و ئہویش دوورپؤژی عہلن تہواو
 وہک گای بیخاوہن دہخولایہوہ، دہتگوت کؤستہ دہگیرئ۔ بہرلہوہی
 دہستیک بہسؤباکاندا بیئی و رہنگیان بکاتہوہ، بہدہوری خویدا

هاتبوو خۆیی تیف تیفه دابوو. له‌به‌رده‌م منداڵه‌کاندا ببوو به‌داهۆل. هەر بۆئەوه‌ی منداڵه‌کان چاوپو‌پوویان بکریته‌وه. سییه‌کی کوره‌کانیان گۆری و دیواره‌کانی نیوانیان به‌خشت هه‌لچنی. به‌قور سواخیان دان و دایان مه‌زراند. ئیستا کاتی ئەوه هاتبوو له‌حەولی به‌رده‌رەژی و دارچناردا بین فه‌راشه‌کۆنه‌که‌مان چوارپۆژ له‌سه‌ریه‌ک ره‌وانه‌ی ئیداره‌ی فه‌ره‌نگ و هونه‌ر کرد. چاوه‌روانی به‌رده‌خه‌لووز بووین. جاری حه‌فته‌یه‌ک نه‌بوو فه‌راشی تازه هاتبوو، نارەزایی مامۆستاکان به‌رز بۆوه. نه‌ سه‌روسلاوی له‌گه‌ل ئەوان هه‌بوو، نه‌ به‌فه‌رمایشتی ئەوان هه‌لده‌ستا و داده‌نیشت. بیجگه‌ له‌خۆی که‌سی به‌پیاو نه‌ده‌زانی هه‌روه‌کوو کارمه‌نده‌کان سه‌عات هه‌شتی به‌یانی ده‌هاته قوتابخانه، ئەگه‌رچی ره‌ش و سپی له‌یه‌ک نه‌ده‌کرده‌وه به‌لام ده‌فته‌ری حازر و بزری ئیمزا ده‌کرد. خه‌تیکی لاروویری به‌ژێر ناوه‌که‌ی خویدا ده‌کیشنا. ده‌بوو به‌زه‌رەبین و که‌ره‌سته‌ی ئەستیره‌ناسیه‌وه بیخوینی‌وه، ئەوسا بزانه‌م به‌پیزی ناوی حوسینه‌. نیوه‌رۆ ده‌نگی زه‌نگی قوتابخانه قوتابییه‌کانی ئاماده‌ ده‌ کرد به‌ره‌وماڵ بینه‌وه، ئەویش وی‌رای ئەوان بۆی ده‌رباز ده‌بوو. ئیوارانیش هه‌روا. له‌پاستیدا سلاوی له‌من ده‌کرد. به‌لام مامۆستاکان چییان له‌من که‌متر نه‌بوو. ئەوانیش هه‌روه‌کوو من خاوه‌نی زانست و ناوینشان و شان و شکۆیه‌ک بوون. جا هه‌رچۆنێکی لیک‌به‌دینه‌وه، خۆ ئەوه‌نده‌یان له‌باراندا هه‌بوو خزمه‌تکارێک سلاویان لی‌بکات. به‌لام ئەو گوێی به‌م‌شخانه نه‌ده‌دا، خۆشی به‌نۆ مانگای‌زاو نه‌ده‌گۆرپییه‌وه! پینداگری ئەوه‌بوو به‌قه‌له‌م ده‌فته‌ره‌که ئیمزا بکات! له‌هه‌موو شت‌سه‌یرتر

ۛوہہوہو ۛوی زور لہمامؤستاکان بہزیرہک و زاناتر دہزانی. رورئی
 ۛوہل ۛہرجم لی جوئی کردہوونہوہ با ۛوان بہکہیفی ۛویان لہکاتی
 ۛسانہوہدا درگای نووسینگہ لہسہر ۛویان پیوہدہن و ہیچکہس
 کاری بہکاریان نہبی. بہلام ہہر ۛوکاتہی مامؤستاکان لہ وانہ
 گوتنہوہ تہاو دہہوون و دہہاتنہوہ ژووری نووسینگہ ۛویش
 دوابہدوای ۛوان ۛوی دہگہیانده ژووری، چایی بو تیدہ کردن ۛاوی
 پیدہدان دواتر دہچوو لہقولینچکی ژوورہکہ رادہوہستا. دہہوو
 بہمووی بہرلووتی مامؤستاکان ۛوانیش نہیاندهتوانی لہپیشچاوی
 ۛو دہ دہقیقہ لہدنای پہروہردہ بینہ دہری و بہکہیفی ۛویان پی
 رابکیشن. نہشیان دہویرا درگای قسہ کردنی لہگہلدا بۛنہ سہرپشت
 و بو توزیکیش بی وہرہزی لہۛویان دہربکہن. تا بلئی زمان پیسہوو
 بہہہموویاندا دہہات، قسہی لہہیچیان نہدہخواردہوہ. یہک دوچار
 بہبیانووی کاریکہوہ بہرپی جیہہکیان کردہوو، بہلام ۛو ہہرخیرا
 کارہکہی تہوا کردہوو گہرابوویہوہ لای ۛوان. تہنگی پیہہلچنیہوون!
 لہماوہی چہندپورژیکدا مامؤستاکان نہیانتوانی ۛوچارہگہ سہعاتہ
 بہدلی ۛویان بہرنہ سہر. دہتگوت لہگرتووخانہدان. دہمزانی ۛوبایہ
 بارانیکی پیوہیہ، لہماوہی دہسالدا ۛوہندہم تہجروویہ کوکردہووہ،
 کہ ۛگہر لہئاواہا کاتیکدا قہزای دیزہ لہدہرخونہ نہکہوئی. با
 مامؤستاکان تولہی ۛویان لہقوتابیہکان نہکہنہوہ. با لہکاتی پشوو
 ۛویاندا، ۛوچارہگہ سہعاتہ جہفہنگی ۛویان لیندہن. با شہرمیان لہ
 بہرپیوہہر برہویتہوہ و بو چہندساتیکیش بی دوور لہچاوی مندالان
 بن. با لہوہختی درسگوتنہوہدا ۛونوچکہ بہلایاندا نہبا. ہہربویہ،

وه جواب هاتم! رۆژیک فه‌راشی تازهم بانگ کرده لای خۆم. به‌رله
هم‌موشت حال و نه‌حوال پرسیم لیکرد، دواتر چه‌ندساله
مووچه‌خۆری ده‌وله‌ته، چه‌ندمندالی هه‌یه و مانگی چه‌نده پاره
وه‌رده‌گرئ... ئیتر کاری ته‌واوبوو. له مانگدا سیسه‌دی پتر
وه‌رده‌گرت. بیست‌وپینج‌سال بوو کارمه‌ندی ئیداره بوو له‌ماوه‌ی
ئه‌وچه‌ندساله‌دا پاره‌یه‌کی زۆری نه‌بوو، به‌لام له‌وقوتابخانه‌یه‌دا
کۆنترین مامۆستا سه‌د و نه‌وه‌د و دووتمه‌نی مه‌واجب هه‌بوو. ئالی‌ره‌دا
بوو کاره‌که که‌چه‌له‌ بوو. ئیتر مامۆستاکان ناحه‌قیان نه‌بوو به‌چاویکی
دیکه سه‌یری ئه‌م کابرایه بکه‌ن نه‌ دیپلۆمیک نه‌ شه‌ها‌ده‌یه‌ک، نه
عینوانیک، بیجگه له‌فه‌راشیک هه‌چی‌تر نه‌بوو! سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش زۆر
مله‌ورێ له‌ خۆیی نیشان ده‌دا. ناحه‌قیشی نه‌بوو. له‌پیشدا ئاماژه‌م به
چه‌ندشت کرد. له‌ئاخریشدا به‌جوانی بۆم له‌ بنی کوله‌که‌که‌ دا، که
ئه‌و مامۆستایانه هه‌رچه‌نده خه‌ز و پاداشی ئه‌م دنیا‌یه‌شیان به‌نسیب
نه‌بێ به‌لام زۆر له‌و سه‌اوه‌تر و ویزدانیان ئاسووده‌تره، که خۆی
به‌دیندار و ژیر ده‌زانێ، له‌وه‌ده‌چوو ئه‌م فه‌رمایشته‌ی نه‌بیستبێ «من
علمنی حرفا...» له‌په‌ر بازیدا نیوقسه‌کانم:

. ئای مامۆستا! ئه‌وه ئیوه باسی چی ده‌که‌ن؟ نه‌ ئیوه خه‌ریکی ئه‌م
کار و کرداره‌ن و نه‌ ئه‌وانیش ده‌ناسن. ئه‌م‌رۆ داوای جگه‌ره‌که‌م
لیده‌که‌ن و سه‌به‌ی ئاره‌ق و شه‌را‌بیان لیم ده‌وی. ئه‌من ئه‌وانه باش
ده‌ناسم، ئیوه تازه پیتان ناوه‌ته ئیره. به‌لام من ئه‌وا عومریکه له‌گه‌ل
ئه‌م ده‌م‌رپووتانه هه‌ستان و دانیشتم هه‌یه.

درؤی نہ دہ کرد. ئو زووتر لہ ئو وان منی ناسیبوو چاک دہیزانی
من ہیچ کارہی قوتابخانہ کہم. بہ لآم لہ وہ دہترسام، زیدہ لہ حدی
خوی پی لہ بہرہ کہہ رابکیشی. پیم خوش نہ بوو دریژداری بکہم، خو
بہ لای ناخیرم بہ ریوہ بہری قوتابخانہ یہک بووم. دہی چوں دہم
بہ دہمہ لہ گہل کابرای خزمہ تکار بکہم!...
باش بوو ہارہ ہار و دہنگہ دہنگی لوری بارہ لگر وہ فریام کہوت،
بارہ خہ لووزی ہینابوو، ہاوکات لہ گہل راوہ ستانہ کہی کوژیہ وہ،
گوتم:

- ئو وقسانہ جوان نین. مامؤستای قوتابخانہ ئوہ ندہ تیروپر نین
ہہ تا مووچہ کہیان بہ شی ئارہق و خوار دنہ وہ بکات! ئیستاش
لہوقسانہ بگری و بچو بہ لای ئم ماشینہ بہردہ خہ لووزہ وہ. - ہہر
لہو چرکہ یہ دا کہ دہچوہ دہری گوتم - سبہی یان دوورپوژی دی کہ
خہ وہ جیبیان کہوتہ لای تو پارہت بہ قہرز پیدان، ئو سا لہ گہ لیاندا
دہبی بہ ہاوپری و برادر.

ئیر ہاتمہ بہرہ ہیوانہ کہہ. دہروازہ ئاسنہ کہی فیترگہ کرابوہ.
لوریہ کہ لہ حہ ساری راوہ ستابوو خہریک بوون بہردہ خہ لووزہ کہیان
بہ تال دہ کرد. شو فیترہ کہہ کاغہ زیکی دایہ دہست بریکار، چاویکی
پیدا گئیرا و رہوانہی لای منی کرد. لہ بہر ہہیوانہ کہہ دا راوہ ستابووم.
ناردیبہ سہری. سلأوی کرد و کاغہ زہ کہی دایہ دہستم. سیایی
خہ لووزہ کہہ بوو. نامہی ئیدارہی پەرورہ دہ بوو لہ سی بہرگدا
ماشین کراو، وای نیشان دہدا (باسکول) لوری بہ بارہ وہ دوازہ
خروارہ. بہ لآم نوسراوہ فہرمیبہ کانی پەرورہ دہ مات چوو. ئو

جنيانه ي که تايبه ت به قوتابخانه بو له خانه به ندييه کانا به به تالی مابووه، بوئه وهی هه رکه سی باره که ودرده گری پری بکاته وه، منیش نه وکاره م کرد. کاغه زه که م برده ژووری و به قه له مه که ی خو م ژوماره کانم له شوینی تايبه تدا نووسی و ئیمزام کرد و دامه وه ده ست کاکی شوفیر. له وسه ره وه به بریکاره که م گوت:

- نه گه ر پيوست به مور ده کا، خو ت جیبه جی بکه.

ئیتړ پویشتم به لای کاری خو مه وه، بیرم ده کرده وه که چه نده فه راشی تازه مان پیاویکی زیره ک و له کل دره اتوه «به راستی خوش ده بوو نه گه ر ته نیا دوو که س له ماموستانان به قه ت نه وکا برایه زورزان و وریا بان. خو نه گه ر هه موومان وه کوو نه و ئاوا به پړیو جی ئیش و کاری خو مان جیبه جی کردبا ئیستا نه ومندا لانه هه ریه که و بوخویان فه یله سوو فی ک ده بوون» له پر درگی ژووره که کرایه وه و بریکاره که وه ژوور که وت سیای به رده خه لووزه که ی به ده سته وه بوو:

- مه گه ر تو نازانی به پړیز؟ نه م شوینه تايبه تی پر کردنه وه یه؟

به پړیز...

نه م زانیبوو. خو نه گه ر بشمزانیا فه رقیکی نه ده کرد! به لام زور زو و خو م له م گیزیه په رانده وه و به توو پره ییه وه گوتم:

- ده ی باشه، مه به ست چیه؟

- هیچ به پړیز... داب و ده ستوری ئه وان وایه، نه گه ر به دلی ئه وان ریکنه که وین گرفتمان بو دروست ده بی به پړیز...

ئیتړ به راستی رقم هه ستا، من که به پړيوه بهرې قوتابخانه بووم، خه ریک بوون ده یان کرده هاوړی کاروان و شه ریکی دزان! گوراندم:

- وەللا تەواومان کرد! ئیستا بەریتان دەستور بەمن دەدەن و خەت و نیشانم بۆ دەکیشن؟... قورپەسەری ئەوپەرودەدیە بۆ بەرپۆەبەری کە من بم! برۆ ئەم کاغەزە دی بەدیە با لەبەرچاوم ون بی. بی ویتدانی هیچ و پووچانە...

ئەوئەندە بە توورپەییەو گوران دبووم کە هیچ کەس ئەم چاوەروانییە لە من نەبوو. بەرپۆەبەریکی گوی لەمست و گەلحوی وەک من خۆم بەقوربان و سەدەقە دی هەمووکەس دەکرد، لەبەر دەم هیچ کەسدا بەلیم لە دەم نەدەبرا، هەتا کوو درگای دەری هەموو شوان و گوانیکم بەری دەکرد. تازە دەمزان دی و باوکی قوتابیەکان زیاتر لە عەولادەکانیان پیوستیان بە فیربونی هەستان و دانیشتنی جوان و ئەقل و ئەدەب هەیه! دەبوو ئیدارە دی پەرودە و بارهینان قوتابخانە بۆ ئەو دایک و باوکانە دابنی، نەک بۆ مندالەکانیان. کەچی ئیستا بەرپۆە بریکارە کە خەریکە من فیردەکا کە لەباتی 9 خەلوار خەلوز بنووسم هەژدە خەوار، لەئارخیدا لەگەل ئیدارە دی پەرودە بەشی بکەین. ئای، سلاو لەئەقل و ئاوەزتان!...

هەتا کوو نیوەرۆ دەستم بۆهیچ کاریک نەدەچوو، تەنیا چەند جاریک نەبی نامە دی دەست لە کار کیشانەو هەم نووسی و دراندم... ئەوانە هەر لەیه کەم پۆژەو خەریکی چەواشە کردن و بەلاریدابرندی مروفن.

سارد و سه‌رما و کرپوه دهستی پیکرد، منیش دهستوورمدا
کات ژمیر هوتی بهیانی سؤباکان هه‌لبکه‌ن. به‌گویره‌ی ری‌وشوینی
ئیداری ده‌بوو له دهی سه‌رماوه‌زه‌وه هه‌لیان بکه‌ین، له‌هه‌شتی
به‌یانیه‌وه. ئیمه‌ ده‌رۆژ زووتر ئه‌وکاره‌مان کرد. هه‌رچۆنیک با
ئاوردوومان وهرده‌گرت، ئیواران که قوتابییه‌کان به‌ره‌وما
ده‌بوونه‌وه سؤباکانیان به‌ئاوردوو ده‌چنی بۆئه‌وه‌ی به‌یانی حازر و
ئاماده‌ بن، ته‌نیا لقیکیان شه‌مچه‌ به‌س‌بوو... کوته‌کاغه‌ز و
ره‌ش‌نووسی مندالان زۆر و زه‌وه‌ند بوو. منداله‌کان هه‌میشه‌ له‌کاتی
خویاندا ده‌هاتنه‌ قوتابخانه، له‌کاتی ته‌پی و قوریشدا، که‌ره‌ی به‌یانی
وه‌ده‌ریان ده‌نان. یان به‌بی‌ئه‌وه‌ی نانی نیوه‌رۆ بخۆن! ده‌تگوت له
قوتابخانه‌ هه‌نگوین ده‌به‌خشنه‌وه! یه‌کجار به‌په‌له‌ بوون. ده‌توانم بلیم
له‌م قوتابخانه‌یه‌دا هه‌موو شت هه‌بوو بیجگه‌ له‌ عیلم و ئه‌ده‌ب!
به‌راستی له‌به‌رخاتری چاوی جوانی مامۆستا و به‌ریز بریکار نه‌بوو
به‌م کرداره‌ جوانه‌یانه‌وه! زۆرم هه‌ولدا ته‌نیا رۆژیک له‌پیش
قوتابییه‌کاندا بیمه‌ قوتابخانه‌ به‌لام قه‌ت ئه‌وه‌م له‌ده‌ست نه‌هات. که
فیڕگه‌یه‌کی چۆل و به‌تال له‌قورسایه‌ی تامه‌زرۆبوونی منداله‌کان ببینم
به‌فیڕبوونی زانست، ئه‌وسا ئۆخژنم بیئت. زۆرجار نیوه‌رویان
کاره‌کانم ده‌ماوه‌ و کیشی ده‌هات. بۆم ته‌واو نه‌ده‌بوو، یه‌ک‌کات ژمیر

درەنگىر لەكاتى خۆى وەرپى دەكە وتم، قوتابخانەكە تابلې قەرەبالغ دەبوو، قوتابىيەكان چاوەرپى دەنگى زەنگەكە بوون. ھەرئەو دەدى دەگەيشتنە ژوورپى بەدەورى سۆباكەدا پوورەيان دەدا، كەوش و كلاشەكانيان وشك دەكر دەو. يەك دووانىك بە بيانوى نانى نيوەرپ دەمانەو. جابۆيە خىرا زانيم مانەوئەى ئەم بىچارانە لەبەر نەبوونى كەوش و پىلاوئەوئەى ھەيبوو نەدەماو، ئەم نەچوونەوئەى لەبەر ژەوئەندى مامۇستاكانيش بوو. ھەر نەبى پارەى بۆيە كردنيان بۆدەگەرايەو. باريني ئەم شوينەش حيسابى سەعاتىك و دووان نەبوو. ئەو كۆلانانەى كە دەھاتنەو سەرشەقام و جادەكان ھىشتا قىلى پىوئە نەكرابوو، ئەو رىگايەى مندالەكانى دەگەياندە قوتابخانە نزيكتر بوو، بەلام نزيك جۆگە گەورەكە بوو. ھەر بۆيە سال دوواز دەى مانگ قور و چلپاو بوو. ھەوشەى قوتابخانەكەش خراپتر. كايە و يارى مندالانى لەگەل گرفت بەرەو پووو كرديبوو. قوتابخانەيەكى سارد و سړ و بىدەنگ و رەنگ بوو. گرفتى گەورە نەبوونى پىلاو بوو، بەر لەم شتانە زۆر شتى پړوپووچم لەمەر مەسەلەى بارھيتان و پەرور دەوئە خویندبوو، كە ھىچى بەسەر ھىچەو نەبوو. سەبارەت بە پاك كردنەوئەى تەختەپرەش و ئاودەست و ھەزاران شتى ديكەو... بەلام زۆر كرچ و كالم و دوور لەزانست و بەھرە. راستەكە كەوش لەكلاش باشتەر، كلاش خىرا لەئاودا خاوە دەبىتەو و دخووسى، لەقوردا ھەلناگيرى. ھەرئەوئەندە بەپەلە لاقت ھەلئىنايەوئە بنى كلاشەكە بەقور دەوئە دەنووسا و لەزەويدا بەجى دەما ئەمە لەلايەك و دەست و پلى كەسیرە كەوتوو سەرمابردوى

مندالانیش له ویی راوهستی. وهک چه وهدنهر سوورده بوونه وه. له بهر باران دهخوسان له کاتی باراندا، تا دههاتنه مه درسه زوریان چاویان خوینی تیدهزا، مه علوم بوو که نه و به یانیه تیروپر گریاون. گرفتیان بوییش هاتوو و زوریان مندالی میرا و باخه وان و رهش و پروتن، له وهده چوو بوزوریوونی مندال و پیکهینانی خاوخیزان زور به په له و به دهست و برد بن. قسه له خوش ویستن و نه هه میه تپیدان نه بوو. قوتابخانه که خه ریک بوو درگای داده خرا، نه وان هی به یانان نه دههاتنه وه که م نه بوون. له کاتی به اریدا هیچ ماموستایه که نهیده توانی وانه بلیته وه. زوریان دهست و په نجه یان ماسیبوو، سه رما که سیره ی خستبوون. بریکار شوو له کانی شکانده بوو. به لی ماموستای کلاسه کهش له وه حالی ببوو که فهره ننگ و ناوهزی نیمه به پانه وه گوپرایه لی شته باشه کان و په روه ردهیه. راهیتان و کار کردن. زورجوان ئاشکرایه دهستیک وهک سه هول به سستی و قامکه کانی وهک کولی لی هاتبی، ئیتر به ته مای چی و چاوه روانی چی ده که ی ئیتر هاتینه سه رنه و باوه رپه بیریکی تازه تر بکهینه وه. فهراشی تازه پیایکی سه ر دهرچوو بوو. شارهزا له هه مووکاراندا و زوریش زیرهک. پوژیک له نووسینگه که لیژنه یه کمان سازکرد. نه و کابرایه ش له وی بوو. خوی له م کوره خزانده بوو. (که سینک که نه یزانی نان بخوا، ده بی بوی بخوی!) گوتی ده توانی یه کیک له دارا و دهوله مهنده کانی ده ورو به ری قوتابخانه مه رزم بکات به وهی حه ساری قوتابخانه که مان بو خیزریژ بکات. به ومه رجه ی نیمه ش داوا له نه نجوومه نی گه رکه بکهین که وش و پیللو بو قوتابییه کان بکرن.

ماموستای پۆلی سئی وەک تۆپی پئی لەجیی خۆی هەلبەزییەوہ. ئەوی
 «سلاو لەئەقڵت پیاوی دانا و ژیر! ئەم سەر و سواڵکەرییە لەشان و
 شکۆی مەدرەسە بەدوورە. نزیک بوونەوہی ئەم چەشنە کەسانە
 داھاتوویەکی باشی بەدواوہ نابێ.» لەگەڵ چەند وتەیەکی دیکەدا...
 وادیاربوو ئەگەر پارلمان پیکھاتبا بۆ دواکەوتنی شۆرش زۆری شت
 پئی بوو رای بگەییەن. بەلام پارلمانیک لەگۆریدا نەبوو. هەربۆیە
 پیویست نەبوو من و تاربیژی بکەم. ئیتر لەمەر پیشنیارە کە شەوہ
 هیچ نەگوت. بەلام نە من و نە هیچیە ک لەماموستا کانی ش هەتا
 ئەوکاتە ناوی ئەنجوومەنی گەرە کمان بەرگۆی نەکە و تیبوو. قسە کە مان
 ئاوا بریەوہ، کە هەر خۆی وەدووی کارەکان بکەوئ و ئەوگە لالەییە
 جیبە جی بکات. حەفتە ی داھاتوو کۆبوونەوہ یان لەکوئییە و ئەگەر
 حەزیشی لیبوو بانگەشتنمان بکات.

دوو پۆژ دواتر سئی بینز خیز هات. دوانیان لەحەساری قوتابخانەدا
 بەتال کران و یەکیشیان لەبەر درگا کەدا، مندالەکان لەماوہی
 نیوسە عاتدا بەنیو حەوشە کەدا بلایان کردوہ، یەکی بە تەختە یەکی
 بە پیمەرە و بیلەئاسن. هەر کەسەو بەشتیک راوہستان نەبوو. ئەم
 خیز و مەندە بابی یەکی لەقوتابییەکان بوو. هەربۆیە لەوکاتەدا کە
 قوتابییەکان بەرپز راوہستابوون دەست خۆشانەیان لە بابی کرد و
 چەپلەییەکی باشیان بۆ مندالە کە لیدا. دوانیوہ پۆی ئەو پۆژە فلانە کەس
 ھاتبوو پیشنیاری پیکردین کە بۆ ئاشنایی لەگەڵ دەستە ی
 بەرپیوہ بەرایەتی لەفلانە پۆژدا، فلانە سەعات بچنە فلانە مال.

هرچه نده دهبو له گڼل بريکاره که بچين، به لام ماموستای پولي
چواريشمان له گڼل خو ماندا برد. خو زوريش سهير نه بوو، و ايزان
نه وديان به پړيوه بهرې قوتابخانه يه، نيمه تهنيا زور و بوزين بهس
نه بوو به م قسه قه له ميانه ي که ده يکرد، ده يتوانی حه يای ماموستاکان
بپاريزی. نه و مال له ي که له وشه وده شوي نی کوبو ونه وده ي نه جوومه ن
بوو نه ویش وهک قوتابخانه که دور و لاپه را نه وکاته ي گه يشتيني
روژ په ريبوو. دهر وازه ي ناسن کرايه وه و چو وینه ژور وه. باخيکی
رووت و تهنک؛ شه قام گه ليکی خيزر پترکراو، کوشک و تهلاريک
به کلاو قو وچه وه، له ونیوه دا. نوکهر و نان خو ريکی زور به
درو به ريبه وه بوون وه ژور که وتين و کلاو و بالته کانمان
پي نه سپاردن. ژور و ديوه خان و پليکان و په يکه ره ي گه چي و
نيکليل کراو چرا به سر، ته په ته پي متوري کاره با، که جار جاره
گلپه کان وه گيانه لالا ده که وتن به سر ديواره کانه وه. له وه ده چو
کاره با له خو يان بيت. به پيلاوي په روه ده که نار و مافوره کانمان
پيخوست کرد. واديار بوو سي له سره يه کپرا خرابيتن. نه وه ي
سهره وه که پيس دهبو لاده برا و نوره ده گه يی به دو وه مين. له قاتی
يه که م وه سر که وتين، درگای سالونه که ناوالابو و ه ژور که وتين.
(ناخوندي) يک به ژير پاتوليکی چه رموی هه راو و نيغه ک شور، خريکی
نويز کردن بوو کاتيک سهری له سوجه به رز کرده وه ردينی
سهرنجی راکيشاين. خاوه ن ماليش به شيوه زماني يه زدی هاته
پيشوا زمان. هاوړيکانم پينا ساند، واديار بوو تيگه يشت که ده بي من
به پړيوه بهر بم. گلپه کان له پرته پرت نه ده که وتن، نه وه موو زرق و

برقه وادیار بوو له بهرخاتری ئیمه‌ی مامۆستا و خوینده‌وار بوو! چایان بو داناین. بێرهنگ و له ئیستیکانی نیوقه‌د باریک و به‌قولفی زیوینه‌وه. به زه‌حمه‌ت قومیکم فر کرد. جگه‌ریه‌کم داگیرساند و له‌گه‌ل خاوه‌ن مال بازاری قسه‌مان گه‌رم کرد. له‌سه‌ر مافووره‌کانی، تاجر و توچارپی فهرش و فروش بوو. ده‌لین قالی تا زیده‌تر پیخوست بکری زۆرتر به‌نرخ ده‌بی. له‌ناچاریدا باسه‌که‌مان گه‌یاندە بازاری ده‌روه‌وه. جه‌نابی حاجی مه‌لا له‌عه‌رشه‌وه گه‌ییه‌ قورش! قیت بۆوه و له‌پیش‌چاوی گشتمان پاتۆلیکی له‌پی کرد و به‌نه‌ خوینه‌که‌ی شارده‌وه و له‌به‌ر خۆیه‌وه «مسناکم الله بالخیر» له‌م‌چه‌شنه‌ خۆن‌واندنه‌.

مامۆستای پۆلی چواریش هاو‌پیی ده‌ کرد و چوونه‌ ناخی یه‌ک‌دییه‌وه. بریکاره‌هر له‌و زارۆلانه‌ ده‌چوو که‌ هه‌ر ئیواری خه‌ونووچکه‌ به‌لایاندا ده‌خات و پازی نابن به‌گو‌پ‌رایه‌لی.

چوینه‌ سه‌ر باس و خواستی ئەنجوومه‌ن. ریز بو‌ هه‌رکامیک داده‌ندرا، بۆت ده‌ر ده‌که‌وت کێیه‌ و چکاره‌یه‌، حاجی مه‌لا ئەمینه‌دار و خه‌زانه‌دار بوو، ئەو که‌سه‌ی واکرابوو به‌ به‌رپرسی ئەنجوومه‌ن ناویم له‌پۆژنامه‌کانی نازانم چه‌ندسه‌ل له‌مه‌وپیش وه‌بیر هاته‌وه. عومریک بوو له‌خه‌ونیدا کورسی وه‌زاره‌تی به‌ده‌ست بوو ئیستاش نه‌مامی هیوای بالایی نه‌ کرد که‌ نه‌یکرد. چاو له‌ده‌ستی ئەنجوومه‌نی گه‌رکه‌ بوو. به‌سه‌ر ئاو و کاره‌با و به‌شی پاک و خاوینیدا راده‌گه‌یشته‌.

له‌وه‌ده‌چوو زۆریش له‌خۆبایی بووبی که‌ ئەو وه‌قده‌ی قوتابخانه‌ چوونه‌ته‌ خزمه‌تی. بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ چه‌نده‌ خۆش‌ده‌بوو که‌ ته‌واوی وه‌زیره‌کان ئەوه‌نده‌ به‌ به‌شی خۆیان پازی و

وهزارهت خانه ش ټاوا له خزمهت هاوولاتياندا با. که له گهت و کورته بالا، پير و لاو، پازده که سيک وه ژور که وتن. ټه وهی هاته ژورې قره چه پي ده بهرې هه ستاين و دانيشتینه وه. من و بريکار هر له منداليک ده چووين و ماموستای پولي چواريش وه کوو ديويک و ابو له نيوانماندا. ټه و که سانهی له ده وری شانهای ټه نجو مهن پووره يان دابو و باخه ليان پر و ده و له مهن د بوون. ټه وان له هاوینه هه واره کان جيان خوش کردبوو! زور به يان ټا خاوتن يان به شيوه زماني لادې بوو. هه لس و که و تيان دوور له شارستانیيت و عوامی بوون، داب و ده ستووری کو بوونه وه و مه جلیس نشينيان نه ده زانی. قسه کردنیش ټيتر خو باسی ناکرې! گوره گورپان سی گه رکه ده پوي، به سهر قولي که واکان يان لووتيان خاوين ده کرده وه و وهک ټيمه له مهربخه وه هاتبيتين زهق زهق سه يريان ده کردین. ده تگوت و هزاره تخانه ی (دهواب) سی سهر ټاژه لی تازه ی هيناو ته باخی ټاژه لانی گه رکه. يه کيان هه رزه کاریک بوو به چاويلکه يه که وه. چيواي له گه ل مه يمون توفير نه بوو، لاسای مروقه کانیشی ده کرده وه.

ليژنه که دهستی پيکره. خاوه ن مال ټيمه ی پي ناساندن جي به جی کاری ده ستووری، نه هاتبووه ره شنووسی به رایي له سهر کو بوونه وهی شوپا؛ ټه وهنده تونديان گرتبوو له بيرم نه مابوو له کوئی دانيشتووم. بهر له هه مووشت باس له دزی و فزی کرا! دوو شه و پيشتر مالی که سيکیان بريوو. هه ربويه ټيستا خوی ليره نييه. ناچارن بنکه يه کی پوليس و ټاسايش دابمه زرین باس له و چالاوانه هاته گورې که خه ريکه وشک دهن و قه راره پروژه يه کی گشتی کاره با

دائین، بیریکی قوول بؤ خانہ خوئ لیبدهن و بہ ناخی باسہ کہدا
 پوچوون کہ فلان کہس خانووبہ رہ کہی بہ ئەمریکیہک بہ کرئ داوہ و
 خەرچ و مخاریجی ئاو و برق و تہلہ فوونی بؤ کہم کردۆتہوہ و
 دانیشتوان واقیان ورمہا و ئیرہ بیان پیبرد. حاجی مہلا، بہ دەم
 «استغفار» ہوہ تہ سبب حاتی دە کرد... ئیتر ئەم فہرمایشتانہ عومری
 کات ژمیریکی قوزیبیہوہ و بہ کہلین و قوژبنی کارہکانی خویندا
 چوونہوہ. حاجی مہلا لہ تہ سبب حاتی خوی خافل نہ بوو. من و
 مامۆستای پۆلی چواریش خۆمان بہ جگہرہ کیشانہوہ سہرقال کرد.
 وەک بلّی لہم کورہدا نین! نۆکہرہ کہیان خہریکی کو کردنہوہی پیالہ
 و ئیستیکانہکان بوو، شتیکم لہ سہر پاکہتی جگہرہ شنۆکہ نووسی و
 دامہ دەستی بیبا بؤ خاوەن مال. لہ پیر بہ لای ئیمہدا بایدایہوہ و
 روخسہتی وەرگرت:

- مامۆستایانی بہرپز ئەمر و فہرمایشتیان ہہیہ! چاکواہ کار و
 بارہ کہی خۆمان بمینئ بؤ دواہی.

وادیاربوو نہ یاندہویست ئیمہ بہ راز و رەمزی ئەوان بزائین.
 روخسہتیان دا و مامۆستای پۆلی چوار فہرمایشتہکانی با بفہرمئ.
 «بہلّی ہەر وەک پوون و ئاشکرایہ لہ بہر بانگیشتنی دانیشتوانی بہرپز
 ئیمہ لیرہدا کو بووینہ تہوہ...» ئیستاش ہەرچونیک بی ئیمہش لہ ژیر
 سببہر و شان و شکوی ئیوہی ہیژاداین با دان بہوہدا بنیین کہ زور
 شیاو نییہ مندالہ جوانہکانی ئیوہ ہاوشینی ئەو مندالہ پی پەتیبانہ بن.
 ئیمہ ئاگادار بہ خزمەت و خیرۆمەندی ئیوہ ہہین و سپاستان دەکہین
 کہ لہبیری مرۆقاہیہتی و مندالانی رەش و پروواتدان. ئەوان و ئیمہتان

له م قور و چلپاوهی قوتابخانه پزگار کردوو. له قسه کردندا
ریک و پیک و نه خه جلاوه، وهک به ریو بهریکی لیها توو به هه موو
که لئین و قوژبنیک شارهزا بوو. له دوای قسه کانی ئه و، بریکار له
خه و نوو چکه راپه ری و ئه و شتانه ی که له وه پینش له میشکیدا ئاماده ی
کردبوو پینش کهش به دانیش توانی کرد. له کوتایی فه رمایشته کانیدا
ریسه که ی کرده وه به خوری ته نیا هه، «امن یجیب» ی مابوو. ئیتر
هه ر ئه وه مابوو به کوپه که دا بگه رین و ته و جی بو بکه ن. بیرم
کرده وه با له وه زیاتر رسوا نه بین، وه فریای که وتم و لاتاویمک پیندا دا،
که به ریزیان مه به ستیان له سوال و سه ده قه نییه. به لکوو قوتابخانه که
لاپه ره و ئیداره ی په روه رده ده ست کورته و سه ری ناپه رژی،
ئاوده سه ته کان پیرا گه یشتن یان گه ره که و درگیان تیدا نییه و له م چه شنه
قسانه... باش بوو منیش تووره نه بووم. ئه وه ی چاویلکه که ی
له چاودابوو فریام که وت تا ده هاتم تووره بم ته ماشایه کی ئه وم
ده کرد. منیش به ماوه ی چاره گه سه عاتیک و ته کانی خو م پینش کهش
کردن. قه ول و به لئیمان دانا سه به ی دوانیوه رو پینج که سیان بینه
سه ردانی قوتابخانه و هه رچیمان لازم بوو، ئیداره ی په روه رده
له ده ستی نه هات، ئه وسا ئه وان یارمه تیمان بدن. ئیتر له گه ل دنیا یه ک
سپاس و خو شحالی خو ماندا به جیمان هینستن.
له و بیوانه تاریکه دا هه وت ماشینی سواری له پشت دیواری
ماله که راوه ستابوون، شو فیره کان له یه کی له و ماشینه دا دانیش توون
له وه ده چوو باس له هه ست و نه ستی (هه ره م سه رای) خاوه ن مال
بکه ن! ئیمه ش به پیاسه کردن به ره و جاده ی پاسه کان وه ری که وتین.

جگہ رہیہ کی ترم دا بہ مامؤستای پۆلی چوار، بہ لکؤو لہ بہر پووناکي
چلہ شہ مچہ کہہ شتیک لہ پووخساریدا وەدۆزم. بہ لام ہیچم وەدەست
نہ کہوت. ئەوہی من لئی دەگہ پام لہ پوویدا بزر بوو. لہ وکۆرپەدا جگہ
لہوہی رەفتاری مامؤستایەتی وەلا نابوو، بہ لکە حەز و تاسەي
بہ پۆیوہ بہریہ کہەشی نۆشستی ہینابوو، چ لہ ہیچی بۆ نہ مابۆوہ. منیش
ہیچم لہ و کہ متر نہ بوو، زۆر پەژیوان بووم! ہستم دە کرد لہ بہ رامبەر
ئەواندا ئیمہ دۆراو بووین! دەي کہ و ابوو چوونمان لہ بہر چی بوو؟
بہ خاتری ئەوہی ئەوتووتکہ سەگانہ پینخاوسن؟ بہ من چی ئەوان
مندالی رەش و پووتن؟! تاوانی منہ ئەوان نہ دارن؟ ہەرئەوہندەمان
کہم بوو، توورہ کہہ بدەین بہ شاندا و داوای سوال و سەدەقہ بکہین! -
«ئەي نہ قام قەت سەرنجت داوہتی و دەزانی چی دەکہی؟
بہ پۆیوہ بہری قوتابخانہ بی و ئەمەش کار و کردارت بی؛ بۆ ئەوہی
نە شەت نە شکی نووشتەي چاوەزار لہ پەپۆی سەوز بگرہ و بیکہ بہ
کلاوہ کہتەدا، یان بہ سەر شانی راستەیدا بدوورہ. جا گریمان لہ ہیچ
کہ متر مامؤستایەکی پووتەلہ بی - یان ئەو فەراشەي مانگی
نەوہدتمەن پارہ وەردەگری دەبی لہ مالان بہ قوردا پۆچی؟! لیرەش
ساتیک ناحەسیمیوہ. باب نۆکەر و رەنجبەری دەولەت قورپت بہ سەر
دەتوئی چی بلیی؟»

لہ نیوپریدا ہەرئەدوہدە بوو لاقمان نەشکا! بہ سەر دار و بەرد و
لہ تەبلووک و خشت و سمیتدا ہەنگاومان نا. کیشک چی خەلکی
بہ پیزی داہاتووہ نازانم ہەناسە یەکم ہەلکیشا یان شتیکم گوت کہ
ئەوان وەدەنگ ہاتن. بریکارہ کہ گوتی:

- چاوتان لیبوو به ریژ چۆن له گه لماندا جوولانه وه؟ به ته نیا
فه رشیك قوتابخانه كه ده نیته تای ته رازو و له وه ده چوو جی به تال بیت
و بالۆره كانی پر بکاته وه. گوتم:

- هه تاكوو هه لئس و كه وتت ده گه ل منداله ورکه بی قهت له وه باشتر
نابی. وریابه تیدا نه چی. مامۆستای پۆلی چوار گوتی:
- خو ئه گه ر پر جنیویشیان کردباین، هیشتا قایل بووم، پیاو ده بی
پشت نه کاته راستییه کان. خودا بکا پاشگه ز نه بنه وه.

به ده م ریو به باسمان له گرفته کان ده کرد، هه تا پاسه که ده گاتی و
سوار ده بین. مامۆستای پۆلی چوار دانی به وه دا نا، که ژنه که ی
ته لاقی لی وه رگرتوو وه دایکی بریکاره که ش گویا تووشی نه خوشی
شیرپه نجه هاتوو ه ئیتر شه و خو ش...

له سه ریه ک دوو رۆژ نه چوومه وه قوتابخانه. له پووم هه لئه ده هات
له ئاست هیچ کامیان سه رم به رز بکه مه وه. له ماوه ی ئه م دوو رۆژدا
هه ر ئه وحاجی مه لایه له گه ل سی که س هاتبوونه قوتابخانه بۆ ئه وه ی
که م و کوورییه کانی ببینن.

بریکاره که ده یگوت: ئه ومندا لانه ی پۆشته و په رداخ بوون به
که وش و لیباسی په رپووته وه هاتبوونه وه قوتابخانه. هه شتا ده ست
به رگ و پیللو، له چواره م رۆژه وه خزمه تکاری تازه هه موو رۆژی
له گه ل ده که س له قوتابییه کان له دوا ی زهنگی ئاخو ره وانیه ی دوو کانی
حاجی مه لا ده کران و رۆژه کانی ئاخو ریش ئه وکه سانه ی که وش ی
جیریان له پی ده کرد روو له زیادبوون بوون. مامۆستای به رگ دروو
ئه ندازه ی ده گرتن و له ماوه ی ده رۆژدا جل و به رگی هه موویانی حازر

و ئامادە دەکرد. لە وەرپۆژە بەدواوە هەستم بەوێ کرد ئێ و ژنانەى
لەسەر جوگەكەى نيوپیدا خەرىكى شۆردنى حاجەتن سلاوم لیدەكەن
و جارێكیش كە دوور دەكەوتمەوێ گویم لیبوو یەكیان بۆم دەپارایەوێ
و دوعای خیری بۆ دەکردم. بەلام من وەرەز و بیژم لە خۆم
دەکردوێ هێچ كەیفم بەوشتانە ساز نەبوو! سەیری بەرگ و پیناویان
بکەم. قەزای پیناوە شپەكان لەمن! بەلێ كاكی برا، ئیدارەى پەروەردە
فیری سوأل و دەست پان کردنەوێشى کردین.

8

ئەو ھەندە نەبوو گێر و گرتەکانی قوتابخانە قورسایى لەسەر
ھەلگرتبووم. بە یانییەک بابى یەكئى لە قوتابییهکان وە ژوور کەوت.
لەدوای سلاو حال و ئەحوال و دەست لیکدانەو، دەستی برد
لەگێرفانی چەپیدا شەش وینەى دەرھیتنا و خستیه سەر میزەکەم.
شەش وینەى ئافرەتى پرووت. پرووت و قوت! ھەر یەكەو بە لەو نیک
و بە ھەزار جۆر نەزمەو. ئەمە چییە؟ زۆر بە توندی تیبى راخوڕیم.
پیاویكى پۆشتە و پەرداخ بوو، زۆر ریک و پیک لە چەشنی کارمەندی
ئیداری یان کابرایەکی دەلال و خاوەن ملک. چەند جاریک ئاوا
وینە یەکم بینیوو. بەلام قەت وانەبوو لە بەرامبەر شتی وادا خو
بەدەستەو بەدەم، تەسلیمی ئەو پر و پووچانە نەبووم. بەلای منەو
یەكجار نەفامی و شوورەیییە پیاو دۆراوی بیر و خەیاڵی ئەو وینە
ھەلگرانە بیت کە بەم جۆرە رەسمانە خەریکی دۆشینى خەلکن. ھەر
رۆژەى لە جندەخانە یەکی بەندەرەکانەو خەریکی راپرووت و
قاحبەگەرین. ھەر بۆیە لەو ھەتەى خوّم ناسیوہ بیزم لەم شتانە کردوو،
ئەوانە گەرەکیانە بە کالفامی خویمان ھەست و ئاوەزى ئاقلدارانىش
ژەنگاوی و بە لاریدا بەرن. کەچی ئیستا ئەمەى ھاتوتە ژووری
کابرایەکی بە جلوبەرگی بیعەییە! بەلام بە شەش دانە وینەى پرووت و

بیئدہرپیئوہ. ئو بہمھیوایہ ہاتبوو ئو وینانہ لہچاومدا بچینی و
 سہرہرای نہقامی خوئی بہ ئوقلی من پیئکهنی. ملی نابوو لہ
 جگہرہکیشان، بہعومرم ئاوا گیرم نہ کردبوو! قہت بیرم لہوہ
 نہکردبووہ بہرپیوہبہری قوتابخانہ بی و بہلای ئاوات بیتہ سہرپی.
 کہوتبوومہ بوئسہوہ. من کاری پاسہوانہکہم پی سہیر نہبوو!
 ئوورپوژہی پاسہوانہ چکولہ بو تہمبی کردنی کورہکہی ہاتہ
 قوتابخانہ کاتیک زانی شوولہکان شکاون، قایشی شہروالہکہی خوئی
 کردوہ و ہردوولاقی کورہکہی پی بہست و رای کیشا، بہ
 بریکارہکہی گوت: بہ خہت کیشہکہی دەستی دارکاری بکات؛ من لہم
 رہفتارہی پاسہوان سہرم سوور نہما! چونکہ دەزمانی ئو
 پاسہوانہ بہ بی ہو و لہخورا کاری وا ناکات. دەیگوت: «خودا تہمبی
 کردنی لہبہرچی داناوہ؟» ہر بویہ ئویش خہتکیشہکہی وہک
 ئامرازیکی سروشتی بہکار دہینا. جابویہ ئوہ جی سہرسوورمان
 نہبوو. بہلام ئہی ئم مروثہ لہکوئیوہ ہاتبوو؟... لہ چرکہیہکدا ہر
 شہش وینہکہم چاولیکرد. ہموویان وینہی یہککس بوون. لہ
 دہرفتیک دہگہرام خو لہدہستی رزگار بکہم. ئیستا بہ ہزاران و
 ملوینان وینہی ئاوا لہ گیرفانی ئو جوورہ کہسانہدایہ. بلیی ئوانہ
 لہکوئی بن؟ چہندہ خوئدہبوو تہواوی ئو مروثانہم ناسیبا!
 بمدیبان؛ ئمہمہ بیجگہ لہودیاربیہ خاویئہی بوی ہینابووم، خہریکبوو
 بہ دووکہلی جگہرہکہہ بمخنکینی ریگای دہربازبوونم نہمابوو، چاوی
 لہچاوم برپیوو لہبہردہمدا وہک داہول چہقیوو. منیش وہک ئو
 جگہرہیہکم ئاگردا و لہچاوہکانی رامام. قہلس و توورہ و شہری

به دهسته وه بوو، به لامل نهیده زانی چوڼ شهرمه زاری خوئی وه شارئ
وینه کانم به په په کاغه زیکی ره شنووس داپووشی له پر دهره ل بووم
و پرسیم:

- دا پیم بلئ بزائم فه رمایشته چییه؟

له نهره و هه رای من ژووره که دهنگی دایه وه، زانیم نه گهر خوځم
تووره نیشان نه دم له وانه یه لیم ببی به دولپا. ورده ورده، وهک ژئ
خاو بووه، وینه کانی هه لگرت و له گه ل تووره بوونه که ی خوئی به
نهرمی کردییه وه به گیرفانیدا، له بهر خوییه وه گوتی:

- چیتان عه رز بکه م؟ خه تایی ماموستای پوولی پینجوومه! بو

پرسیار له و ناکه ی.

پشووم هاته وه بهر خوځم و حه سامه وه. نه ویش دريژدی

به قسه کانیدا، «نه وه چه په روه رده یه که؟ کاول بی! مندالی به سته زمان
ثالیزه دا په روه رده ده بی و دهره چی، ثالیزه دا ده بن به ماموستا و
دوکتور، به راستی به مه ش ده لین فیتره؟» زوری له م قسانه کرد...
هیچی درو نه بوو. قسه که ی ته واو راست نه بوو!

شته که به م جوړه ناشکرا بوو، ماموستای پوولی پینج نه م وینانه ی

دابوو به کورپی نه م کابرا داماو هه تا تابلویه کی ده ست کردی

لی دروست بکات (کارده ستی) به چه سپ له ته خته سیلای بدا،

ماموستادا وای لی کردبوو تابلویه کی جوان به ریکو وپیکي بو بینته وه.

نیتر پوون بووه نه م دووکه له به چاوی کیدا ده چی. وادیار بوو نه م

پیاوه باوکیکی فره وردبین و له هه موو کاسه یه کدا که وچک و سه ر به

هه موو که لین وقوژبنیکا بکات، ته واوی هه لس و که وتی منداله که ی

بخاتە ژير چاوه ديږي و نه هيلې حه زياكان هه لى لووشن. يان ئەومنداله
 له وکەسانه به گوئى پايه لى دايک و بابە و به بى ئيزنى ئەوان قامک
 دهئاو نانئى. ئيتىر چۆنى داده نئى باوا بئى! به لام مامۆستاي ژير
 به بئى بوار له چۆمى دابوو. ئەمنى چاره رهش نه مده زانى ئيستا چى
 بکه م! چو لامىكى پيده مه وه. پيى بلیم ئەو مامۆستايه له مه درسه
 وه در ده نيم؟ نه ئەم کاره م له ده ست ده هات و نه پيويستيش بوو.
 چاره ي ئەو چى بوو؟ ديار بوو واديار بوو له م شاره دا هيج که سيكى
 نه بوو. هه ر بويه به ته نيا دل خو شى ئەو ئەم وي تانه بوو. به لام بو؟
 له بهر چى؟ يانى گه وجى و گيلو که ييش هه تا ئەم راده يه؟ قوتاييه كانى
 خو شى نه ناسئى؟ چۆن ده بئى وينه ي ئاوا بدر يته ده ست مندال ئيک؟...
 هه ستام بو ئەوه ي بانگى بريکاره که بکه م. له ميژ بوو هاتبو وه سه رى
 و له بهر هه يوانه که دا چاوه پروان بوو. هه ميشه هه روا بوو.
 له وقوتابخانه يه دا من ئاخري ن که سيک بووم خه به رى پرو داو و
 پيش هاته كانم ده بيست. ئەگه ر ئەوان چاره سه ريكى گرفته كانيان بو
 کرابا (به چاک يان به خراب) ئەوه من نه مده زانى به لام ئەگه ر به من
 چاره سه ر کرابا ئەوه لنيان نه ده شاردمه وه... هاته ژوورئى. قه لافه تى
 باو کى منداله که له بهر ده ممدا وه ک ديو و ابوو، دنيا م لنيوو به چه رمى
 چوله که. تارمايى خستبو وه سه ر بينايم. کاتيک وينه كانى له سه ر
 ميژه که بلاو کرده وه ده ردى کارى کردم! ئەو که زانى ئيمه هيچمان
 له ده ست نايه ت و بيده سه لاتين به که يفى خو ي چاوى ده رپه راند و
 زارى کرده وه: چ ده که م و چ ده کرينم، درگاي قوتابخانه به قور
 ده گرم و ريگه ناده م قه ت تاقه که سيک پيى تئى نئى! وه زي رى په روه رده

بانگ دهکه مه ئيره و نه وهی به لایه به سهر ئیوهی دههینم... مه علوم
بوو نه وهندهی نه ده زانی، نه گهر درگای قوتابخانه یه که دابخری نه وه
درگای ئیداره یه که داخراوه. گهره کی بوو زور که سی وهک خوی
نان بر بکات. دیسان خوی کرده وه به نیو خیوه تی موسلمانیدا، باسی
شان و شکوی ماموستا، خویندن له سهر پشتی لانکه وه هه تا
سه رلیوی گوړ، هه روا له وقسه زور و بورانه. به لام من سامی
نه و پیاوه تاساند بوومی ئاوه زم کال و زمانم لال بوو. نه و حهزی ده
کرد کوره که سی بانگ بکهین و پووبه پووی بکهینه وه هه تا مهرزم بوو
که نه و منداله پووبه پووی ناوی له وانه یه شهرم بیگری و ته ریق
بیته وه، کاردانه وهی خراپی هه بی له سهری. قیل سپی بوو. زورمان
شیر و پړیوی بو هینایه وه زورم وت و که می بیست! که نه و
ماموستایه فه لاقه ده کهین و له خیر و خوشی دم له پووشی
ده کهین. بریکاره کهش خوی خسته نیو باسه که وه. دیار بوو نه ویش
زوری وهره م له دلدا بوو. منیش به دوا ی نه ودا گریی زمانم کرایه وه
دهوریکي باشی پیدا هاتم. چاره یه کم نه بوو زور دل پر بووم. وه ختیک
هه ستا و پړیوی ئیمه دوو به دوو ماینه وه له گه ل شهش وینه ی پووتی
ژنیکدا، کار و پیشه ی نه و پوژهم نه وه بوو عه یی وینه کان
بشارمه وه. پاش نه وهی توزیک ئارام بوومه وه، بریکاره که م تیگه یاند
درگای ده می قفل بدات! منیش هه تا کوو حه فته یه که وینه کانم له
که شهوی میزه که دا قایم کرد. دواتر کورپژگه م بانگ کرده لای خوم،
نه نه و منداله نازداره ی دایه و باوان بوو نه زورر وریا و زیت. جارئ
زوری مابوو بو بالغ بوونی، یانی سی چوارسالیک، سپیلکه و نه ختیک

كورتە بالا، لەچاوتەمەنى. تەنیا دووقامك شانەكانى لەمىزەكەى
بەرزتر بوو. لە دوورەوہ دياربوو لە مالىكى خيزانداردايه. كەمخوین
و بىناروبار، بەلى مامۆستاكەى بە ھەلەدا چووبوو، بەسەر تەمالدا
بازى دابوو! گوتم:

- خوشك و برات ھەيە؟

- بە... بە... لى، مامۆستا، ھەمە.

- چەندە؟

- مە... مامۆستا چواردانە.

- خۆت وینەكانت نیشان باوكت دا؟

- نە بەخودا، مامۆستا... سویند دەخۆم!...

- ئەى كەوابوو چۆناوچۆن بوو؟

ھەرکە لى وردبوومەوہ، بۆم دەرکەوت لە ترسان خەرىكە لەخۆى
دەمىزى، ئەگەرچى برىكار شوولەكانى شكاندبوو، بەلام ئەو بە بينىنى
من و برىكارەكە ترسەكەى لەددا تازە دەبووہ. ئەو وەك

برىكارەكەش نەبوو، زۆر بى فيل و تەلەكە. جابۆيە ناچرابووم زۆر
بەشىنەيى ھەرچۆنىك بى دلخۆشى بدەمەوہ و ژەنگى دلى بسپمەوہ.
- مەترسە كورپى خۆم. عەزىتت نادەن. ئەمە خەتای مامۆستاكەتە.

ئەو وینەكانى داوہ بە تۆ... تۆ ھىچ خەتايەكت نىيە كورپى باش. تۆ

مندالىكى ژير و ورياي! بەلام من دەمەوى بزائم چۆن ئەو وینانە

كەوتوونەتە دەست باوكت!

- بە... بە... بەلام مامۆستا... بە...

له دله وه پېم خوښ بوو يارمه تې بدهم بؤ ئه وهى وه قسه بيت. به لام
حه زم له سيخورې و چه له حانې نه بوو. ئه ویش له گه ل ئه و
به رگايلکه يه که لووتې بگرې گيانې دهرده چي. نه مده ويست کار بگاته
جتيه که هه ست به وه بکه م که خه ريکه قسه له ژير زمانې مندالې
خه لکې دهرده کيشم. نه شه ده کرا باسې هه مووشت بؤ ئه و منداله بکه ي.
بريکار له نيو منداله کانداه چند سيخورپکې دانابوو من دهناسين. خو
ئه گهر پړوژې ئه وه ل ئه و ئه رکه م به بريکاره که بسپاردبا، زور
له ميژبوو کاره که کو تايې هاتبوو. ئيمه ش له م ژانه سه ره پزگارمان
ببوو. ته نيا چاره ئه وه بوو، وه قسه ي بينم، گوتم:
- ده زانې چونه کورې خوم؟ وينه کان شتيکې خراب نه بوون. تو

پيم بلې ده زانې چي بوون؟

- ناخه ماموستا... نا، ماموستا... ماموستا، خوشکم... خوشکم

دهيگوت...

- خوشکت؟ له تو چو وکه تره؟

- نا ماموستا، ئه و گه وره تره. ماموستا، دهيگوت... ماموستا

دهيگوت... هيچ، له سه ر ئه م وينانه شه پمان کرد.

ئيتر کار له کار تر از ابو! چو و بوو وينه کاني پيشاني خوشکه که شي

دابوو. به يني لاپه رهي دهفته رچه که ي پربوو له وينه ي ئارتيسته کان،

قيافه ي پيوه گرتبوون و خوي پيوه رادابوون. به لام رازي نه ببوو

ته نيا دانه يه که له و وينانه بدا به خوشکه که ي. سه يره که سيک جيگاي

متمانه ي ماموستا که ي بيت و ئاوا هه له يه که بکات؟ چ و لامیک به

ماموستا که ي بداته وه؟ خوشکې راستي لي گوتبوو، ئه گه رچي باوکی

قهت عادهتى نه بووه دهست بكا به گيرفانى منداله كه يدا، به لام شه وئ
 جانتاي كوره كه ي دهپشكنئ و ئه كسه كان ده بئنيته وه، جا وه ره كورئ
 به سته زمان داركارئ بكه! ئيتر هر دوومان پزگاريمان هات. له دوائ
 دادگايي كوره كه ناردم به شوين ماموستا كه يدا. ده يزاني بوچي بانگم
 كردووه. به درؤ سويندي ده خوارد و خوي تووره ده كرد، بو ئه وه ي
 خه تاكه ي له كول خوي بكاته وه. ههفته يه كم مؤلهت بو دانابوو، تا
 راستم پئ بلي، به لام ئه و خوي لارئ ده كرد و له وه واقئ ورمابوو
 بوچي دهستي له كول ناكه مه وه. با ئه مهش بليم كاتيڪ باسي
 مه سه له كه م بو كرد به شهر مه وه پئم گوت چوونكه ريگه يه كي ترم
 نه بوو، هر ده بوو ئاشكرائ بكه م، ده بوو به خيراي بنه بر بكريت
 له پيشدا دننام كرد كه ئه ومنداله بي تاوانه. ئيتر توزيڪ هيور بووه،
 ده ستم بولاي كورسيه كه دريژ كرد، دانيشت و جگه ره يه كم بو پراگرت.
 قسه يه كم بو گيراوه، كاتيڪ وه زاره تي معارف داده مه زري، پوژيڪ
 خه بهر ده بن بو وه زير كه فلان ماموستا له گه ل فلانه مندال نزيكي
 كردووه! ئيتر هر ئه وسه عاته وه زير ده نئري به دوويدا و ده چيته بنج
 و بناواني مه سه له كه وه، بوچي ژني نه هيتاوه، له بهرچي ئه م كارانه
 دهكا... ئه ميش قامكي تاوان دهكا به گلينه ي نه داريدا. ئيتر كاره كه
 ساكار ده بيتته وه و ئه ويش ده ستور دها، بره پاره يه كي به بونه ي
 ده ست گرتن و يارمه تي بده ني بو خه رجي ژن هيتان و زه ماوه ند.
 جه نابيشي بانگيشتن بكرئ و ئاو به ئاوردا ده كريت. ئه وه شم پيگوت،
 كه زورن ئه و لاوانه ي هه ميشه به ده ست بي پووليه وه ده نالينن و
 سه لت و ره بن ماون. وه زيره كانئ په روه رده ش ئه م پوژانه سه رقالي

وتووویژ و دهمه ته قهن له گهل رۆژنامه و رادیوکان و میوان و
میوانداری و ئەم لا و ئەولا و بیینه و به رهدا، گرفته کانیان زۆر
له مشتانه زیده ترن. به لام خو درگای خیرۆمه ندان گاله نه دراوه، زۆر
له م ورده فه رمایشتانه... دلخۆشی دانه وه و به زهیی پیداهاتن و
نه شم هیشته له ئەلفه وه بیته بی، دهستم برد و دیارییه که م هینایه وه
به رده می، هه ر ئەو وینانه ی وا چاوی به ریو به ر و قوتابخانه که ی
رۆشن کردبووه، له نیو پاکه تیکم خستبوو، دامه وه دهستی و به
وشه یه ک کوتاییم به ئابرو چوونه که هینا که:
- ئەگه ر بیوو به چه سپه وه له ته خته ی نه ده ی زیانی ئەوتوی نابو.

9

هه تاكوو مووچه و مانگانه كه م ده گاته ليستي ئيداره ي په روه رده
سى مانگى پيډه چي. ئاخوم له م دواكه و تنه دا چه نده كه يفم ساز ده بوو!
له بهر ئه وه ي هه ر له و ماوه يه دا بوو جاريك حيسا بداره كه ي په روه رده
نه غه د و پوخت ئه وه ي مووچه ي ماموستا و خزمه ت كار و به ريوه به ر
و فه رمان به ر و به ورد و دروشته وه هه موو ي له ته نغه ي باخه لى
نابوو و وهك به رزى بانان بو ي ده رچوو بوو. كارمهن دى ره ش و
رپوت و خه زينه دارى ده ست به تال جا وه ره ئاو بيته و ده ستان بشو!
ده يان گوت په نجا شه ست هه زار تمه نيك ده بوو. ئه وه نده م ده زانى
زور به ي بنه ماله كانى ده ورو به رى قوتابخانه چايى به يان يان وه لا نابوو!
به لام خو شيبه كه ي له وه دا بوو خزمه تكارى تازه مان گيرفانى پر بوو
قه رز و قو له ي له گه ل هه موومان ده كرد. بو ئيمه وهك بانك و ابوو.
مانگى له و سيئسه د و شته ي كه وه رى ده گرت په نجا تمه نى خه رج
نه ده كرد! جگه ره ي نه ده كي شيا و نه ده چپوه سينه ما، بيتره ويه وي شى دانه
ده دا، بي جگه له وانه ش باخه وانى كا براهه كى ده وله مهن د بوو،
خوش نشين، به خو رايى ته سيئحاتى نه ده كرد... هه ر له بهر ئه م گيرفان
گه رميه ي بوو نيوانى ئه و و ماموستا كانى خوش كرد بوو. هيچم لى
نه پرسى به لام مه علوم بوو به ده ست قه رز ده يدانى.

هر له بهر نه وهش بوو ماموستا کانمان بی پوولیان پټوبه دیار نه بوو.
هر زوو زانیاں فه راشیکی خاوهن پاره بو نه وان زور له
به پټوبه به یری بی پوول و پروت باشتره - نه وهش له ماموستا کانی
ئیمه. موچه که می منیش هیشتا له دست ئیداره ی ناوه ندیدا بوو.
له وه ده چی نه وانیش هه روا مانگانه که یان پشت گوئی خرابی و له
ناچاریدا گوزهرانیان کردبی. که س ورته ی لیوه نه ده هات! فلان
که سیش بوو به سه وله یه ک و سه گ خواردی. ئیتر هه تا بو ماوه ی
بیست و پینج روژی دیکه سهردان و لیکولینه وه بکری و له به شی
دارایی هه واله ی تازه بکاتی، ههروهک جاران پوله کان به کاری
خویانه وه خه ریک بوون. داخوازییه کان مور و ئیمزا ده کرین و
ماشین نووسه کان ته قوکوت خه ریکی نووسین بوون و کاغه زه کان
رهش ده که نه وه. به لام هه رکات به پټوبه به یری پهروه رده ت ده بینی له
ریگاوه دیت و ئاره قه له به یری پیی ده تکی، له خه زانه داری چی
راگه یاند و چی به وه زیر گوتبوو.

له تهک موچه ی مانگی تازه دا ناوی منیش چووه نیو لیستی
تازه وه. له وماوه یه دا هه رخوم راپورتی کاره کانی خوم ده نووسی و
ئیمزام ده کرد و ده چووم له و قوتابخانه یه ی وا جاران ده رسم
ده گوته وه پاره ی مانگانه که م وه رده گرت. به پټوبه به یری باش بوو.
ده رحه ق به من نه و چکه لوتفه ی هه بوو که بتوانم به ئیمزاکه م خوم
به داخله دار بناسینم. کار به دهسته کانی نه وه به شه هه ر ده لیئی
پیستی گیانیان لیده که یته وه نه وه دهنده قه لس و توورهن! که سیک
جیره خووری ده ولت نه بی نرخ ی نه م مه زنا یه تییه نازانی! تو پیت وایه

گەرەتتەرىن ھۇ ھەر ئەو ھەتتا دۇنيا دۇنيايە فېرگەكان بە
 بى بەرپۆئەبەر و فەرمان بەر نابى؟ بەراستى ھەرواش دەبى. بەلام
 سەپىرە كە لەو ھەدابوو حېسابدارى مەدرەسەكەش كۆلكە سەوادىكى
 ھەبوو ھەتاكور ھەش و سېپى لەيەك جىيا بكاتەو ھە مانگانەكەى مېيان
 رەوانە كر دبوو. ھەرچەندە كاغەز و كاغەز ئەوئىدارەيە بە شەلى
 كارى دەكر، بەلام ھېشتا زۆر لە مېشك و ئاوەزى ئەو حېسابدارە
 خېراتر و بەكارتر بوو!

ھەرئەوئەندەى لەسەرى مانگ نىك دەبووئەو مامۆستاكان
 خۇيان رېك و پېك دە كر و باشتر بە كلاسەكان رادەگەيشتن و زۆر
 بە رېوئەجى ئەركەكانيان رادەپەراند. ئېتر ھەر ئەو دەماو مېش
 راپۆرتى كارەكان بەدەستەو. بېجگە لەم تەنیا جارە . لە ھەوئەلى
 كارەو . بۇ مامۆستا حېسىبى پېنج و شەشى سوورمان لە دەفتەردا
 بەجى دەھېشت. ئېتر لەو بەولاولە لەكۆل قەلەمى سوور دەبووئەو
 و ھەموو لايەك دۇنيا بوون. بەلام ھەرچۆنىك بى مووچەى مانگىكان
 بە ئېمزاىەكەو بەستراپۆو. ھەرچەندە ئەو ئېمزاىە بەدەستى
 بەرپۆئەبەرىكى وەكوو من دوا نەدەكەوت. بەلام مېش مەوئەك بووم
 ھەر وەكوو ھەموو مەوكان و زۆرىش سەپىر نەبوو لەپەر وەك شېر
 ھەلجەم و ئاوقاى يەككىكان بېم. لەو دەچوو ئەوانىش ئەوشتانەيان
 و دەبەرچا و گرتى. ھەربۆيە دوو سى پۆژ زووتر لەكاتى خۇى رېك و
 لەبارتر خۇيان نېشان دەدا.

كاتىك بۇ وەرگرتى مانگانەكەم خۆم گەياندە ئىدارە، ھەرئەوئەندە
 قەرەبالغ بوو مەپرسە! لەبەر خۆمەو گوتم: برىا مانگانەكەم

نەگواستبايەتەوہ بۇ ئىرە. جەنگەى نيوەرپۇ بوو ژن و پياو سىنبەريان
لە زەوى کردبو! ئەورپۇژانەم وەبىر ھاتەوہ کە ژن و پياو لەبەر
نانەواکاندا بۇ وەرگرتنى چەند نانیک ئاپۆرەيان دابوو. خۇ نەشەدەکر
گوپى خۆتى لى کەر بکەى، ئەویش لەبەردەم سىندووقى حىسابدا کە
لەم رۆکەدا ھەمووکەس مىلى خۆى بۇ دەشکىنى! تۆ پىتتوانىيە
مووچەخورىكى دەولەت لەبەردەم ئەم سىندووقەدا ھەر کۆلەوہژىکەو
بەس؟! خۇ ئەگەر دەتەوئ و ھەمىنى لەنىو ئەم ھەزارە زىلەيەدا، دەبى
ھەتاکوو دووى پاش نيوەرپۇ بەسەر پىوہ رابوہستى! کار و پىشەم
بوو بە جگەرەكىشان و چاوەروانى و ولامدانەوہ بە سلاوى ئەم و
ئەو. نانخورەکانى ئىدارە زانىبوويان منىش بەرپۆدەبەرم. رەنگى
ئەوہندە بىمىشک بوو پىتن بىر لەوہ بکەنەوہ کەوا رۆژىک رىيان
بکەو پىتە قوتابخانەکەى ئىمە و کاريان بە کارمان بىت. ھەر ئەورپۇژە
تىگەيشتم ھەر سى کەسەکە نيوەى مووچەکەى خۆيان شىن خۆر
کردووہ يان ھەر نەبى چەند بەشنىکان پىشەکى وەرگرتووہ. يان قالى
و سەماوہريان بە قىست وەرگرتووہ و سفتەيان ھەيە دەبى لە
مانگانەکەيان کەم بکرىتەوہ، ئەمەش حىسابدارى پىشوو بە حىسىپى
گەيبوو! ئىتر سىياىى و حىسابىک لەگۆرپىدا نەبوو! لەبەنى عەرد و
ئاسماندا گىريان کردبوو. بەدواى سفتەکاندا دەگەرپان؛ حىسابدارى
پىشووويان وەبەر رەھىلەى جنىوان دابوو، دەپارنەوہ کە ئەو مانگە
چاوپۆشى بکرى لە قەرز و قۆلەکانيان با ھەموو حەق و حىسابىک
کۆتايى بىت. ھەرئەوہندەى يەکىک زووتر لە تۆرەى خۆى پارەى
و ەردەگرت دەنگى گۆرە و ھەرا بەرز دەبۆوہ. ئەورپۇژە بۇ ئەوہى

حورمەتى ياسا نەشكىنىم وام لىھات دوو سىپوژ مانگانەكەم وەدووا
بکەوئى، بەلام ھەر دانام بە جەرگى خۇمدا گرت. ئىتر خراپى
کارەكەش لەو ەدابوو لەپىزى مووچەى قوتابخانەدا زۇرتىن ژمارە
بۆ من دەبەرچاۋ گىرابوو. ھەرەك نامەيەك كە پىپى لە تۆمەت و
تاوان و بدىریتە دەستى چەپى مرۆ دووئەوئەندەى خزمەتكارى
تازەمان پارەم وەرگرت. كە چاوم بە رىزى داھاتى ئەوان دەكەوت
شەرم دە كىر دەك ئەو ەى دزىم كىردى، دووكات ژمىرى تەواو
بەسەر پىو ەراو ەستام ھەمويانم لە خۇم بە لە پىشتر دەزانى
وامدەزانى تاوانىكى گەورەم لە ئەستۆيە، بەلام دەبوو تاوانەكەم
ھەلو ەرىنم! لەماو ەى ئەم دووسەعاتەدا تەنیا جارىك بىرم لەو ە
نەكردەو ە، ئەوانە بەنىو ەى نىو ەى تۆ پىشنىەيان نىيە، نىو ەى ئەو
رەش نووسانەى كە تۆ لوولەت كىردوون و نازانى لە كام كەلین و
قوژبنى ژىانت پەستاوتوون! ئەم شىر و پىويانەم بۆ خۇم
ھىناو ەتەو ە! ئەورپوژ ە بىرم لەو ە دەكردەو ە كە ئەم خەلكە بەمداھاتە
كەمەو ە چۆن بەرپى دەچن. ئەم خەيالانە لەسەر مىشك لا نەدەچوون،
ئىنسان كە وىژدان تۆپىو نەبى با جىرەخۆرى دەولەتىش بى، ئەویش
جىرەخۆرىكى بى ناو نىشان چۆن دەتوانى لەحاند ئەوشتانە بى تەفاو ەت
بى چۆن دەتوانى گوپى نەداتى. ئىتر بۆيە خۇم پىپىزى نەدەبوو بىر
لەم ھەموو نابەرامبەرىيە نەكەمەو ە. و رددەور دە ئاپۆرەكە تاواو ە و
تەنكەى تىكەو ەت، لەدوواى دە پازدە ئىمزا سىندووقدار سەرى بەرز
كردەو ە و تەماشای كىردم، لەگەل داواى بەخشىن و لىبووردن

به ریو د به ری قوتابخانه/79

شاه سهد تمن پارهی دزییته تی خسته قولی مستمه وه .. له وان
به زیاد نه بیج و... !

10

هيشتا ئه و گرداله به فرهى باريبوو نه توابوو، دوانيوه روويه ك
ماموستاي پولى چوار ماشين وه به ريدا. كه وته ژير ته كسى، ههروهك
رؤژان ئه م عه سرهش نه چوو بوومه وه قوتابخانه. نزيك بانگي
شيوان بوو خزمه تكاره كونه كه ي فيرگه له به درگاي مالى خو مان ئه م
هه والله ي پيدام. به په له خوم گه يانده ليباسه كانم هه تا من خوم پوشته
كرده وه گويم لئ بوو چو نيه تي وه بهر كه وتنه كه ي بو خيزانم
ده گيرايه وه. ههروهك هه موو پاشنويزان له درگاي قوتابخانه ديته
دهرى و له گه ل يه كئ له ماموستاكان له سه ر جاده كه ته كسى لئى ددها،
خاوه نى ماشينه كه ئه مريكى ده بى له ميژ نييه له م ده ورو به ره مالى
به كرى گرتووه. به لكوو ئاو و كاره با بو گه ره كه كه دابين بكات. ئيتر
له مال وه ده ركه وتين و ئه و يش دريژه ي به قسه كانى دا. وهك ده لئى
كابرا خوى ترومبيله كه ي ئازووتووه و دواى ئه وه ي خوى پيداده دات،
ده خه جلى و به بئ ئه وه ي ئاور بداته وه راده كات. منداله كان هه والله كه
ده دن به قوتابخانه، كاتيگ فه راش و ژنه كه ي ده گنه سه رى
ئاپوره ي خه لك و پاسه وان ده ورى ده دن و به ماشينيك ده بيه نه
به شى فرياكه وتتى نه خو شخانه. به لام ئه وخوينه ي به سه ر
ئيسفاله كه دا رژابوو په رژينيان به ده وريدا كر دبوو، ئه وه نيشانه ي

ئه مه بوو تهرمه که یان گه یاندۆ ته نه خووشخانه. وهختیک خوّم گه یانده پاسه که دیتم که له که برینه. فه راشم به ری کرد و خوّم له ته کسبیه که هاویشت.

به ره له هه مووشت خوّم گه یانده پاسگای که لانتتیری تازه، ئه و که لانتتیرییه له سهرداوا ی ئه نجوومه نی گه ره که دامه زرابوو. تازه دهست به کار ببوو زۆریش له قوتابخانه که وه دور نه بوو. والسلام علیک!... کیشک چی به دررگا هه ره ئه و پاسه وانه بوو گوئی کوره که ی خوئی گرت و فه لاقه ی کرد. زۆر به گه رمی وه ری گرتم تا ئاگاداری رووداوه که بوو به لام له پهروهنده که دا ون بوو شوڤیر کئی بووه. راپۆرتی پاسه وانی گشت و نیشانه ی په نجه مۆر و ژماره ی لینیوسی ئه ندیکاتۆری پاسگا، ته واوی شته کان ریک و پیک. به لام بو کس مه علوم نه بوو ئاخری مامۆستای پۆلی چوار چی به سهردی. کیشک چی پاسگا هه ره ئه وهنده ی لیده زانی له کاتی ئاوادا «چی ئیداره جیبه جی بکا هه ره ئه وهیه» له پینشدا ده چنه که لانتتیری و دواتر به شی ته سادوفات و رووداوه کان، له ئاخیشدا نه خووشخانه. خو ئه گه ر ناسیاو نه ده بووم پاسه وانی پاسگا ئیزنی ئه وه ی نه ده دامی له دوریش ه وه چاو له پهروهنده که بکه م. هه ستم به وه کرد که له نیو خه لکی گه ره کدا منیش که سیکم و قسه شم بر ده کات. وادیاره سه ریکم له نیوسه راندا، هه ریویه پیکه نینم به خوّم ده هات. ئیتر به ته کسبیه که وه ری که وتم. وه دووای «بینه وه به ری ئیداری که وتم»... به لئ کات ژمیتر هه شتی ته واو له بهر درگای نه خووشخانه بووم. خو ئه گه ر زیندووش بی له کات ژمیتر چوارو نیوه وه هه تاکوو ئه م نیوه شه وه له گه ل

بینەوبەرەى ئىدارى سەدگىانى پىنا زىندووى سەر عەرزى نەدەبوو. منىش بەتەماى خۆم نەبووم! ئەم نووسراوەیە بەسەر درگای نەخۆشخانەکەوہ بوو «لە کاتژمىر حەوتەوہ چوونە ژوورى ياساغە» درگایەكى زەبەلاح و بۆنى مردووشۆرخانە. لە درگام دا، لەپشت درگاکەوہ کەسىک ھەر ئەو فەرمايشتەى سەردرگاکەى بە گویدا دام. تەماشام کرد ئاوا بى فایدەى، دەبى بىر لە شتىكى تر بکەمەوہ! لە ھىزىک، مقامىک، شان و شکۆیەک، لە ھەرچىیەک بى، ناچار خۆم توورە کرد و گوتم:

«من...» گەرەکم بوو بىژم من بەرپۆتەبەرى قوتابخانەم بەلام ھەر خىرا پاشگەز بوومەوہ. لەوانەبوو ئەوہى لەپشت درگاوەى بەلى من بەرپۆتەبەرى قوتابخانە بە پشیلەىەک نازانم! زۆرىش سەیر نەبوو ئەو درگاوان بوو لەبەر ئەو دەروازەىەدا. سەرچووخەى کىشىک پاسگای تازەدامەزراوى کەلانتەرىش نەبوو. ھەتاکوو ئاغا بەلى بۆ بەرپۆتەبەرى قوتابخانەى گەرەک بەلى! پىاوانە ورم بەزر بۆوہ و خۆم توورە کرد و گوراندم:

- مەتیشى وەزارەتى پەروردم!

ئەوہندەى یەکوودوو کلۆمى درگاکە لاچوو، درگا کرایەوہ و زۆر بە ھەببەتەوہ خۆم نىشان دا، زیاتر درگاکە کرایەوہ. ئەوکەسەى لەپشت دەروازەکەوہ بوو خۆى نووشتاندەوہ و بەچاو سلأوى لىکردم. پارچەپەرۆیەكى بەسەرخۆیدا دابوو، لايدا، ھىچى دیکەم نەدى، چوومە ژوورى، بە دەنگىكى گەرەوہ پرسىم:
- مامۆستای قوتابخانەکە، ئەوہى ماشىن لىداوہ...

ئەو لەوسەری دەهاتەو! کەسیکی بۆ بانگ کردم و رەگەلی خستم،
نەۆمی فلان و فیسارە ژور. پینج شەش دارکاج تاق و لۆقە لە
تاریکیدا دەبیندران. بەلام لە هیچ کامیکیان بۆنیک نەدەهات. هەر بۆنی
کافور بوو بە حەوادا دەچوو. توند و تیز. لە حەسارەکەو بۆ دالانیک
و لەویشەو بۆ حەوشەیهکی دیکە و لایەکی بە تەواوی بەفر
دایۆشیبوو، من بە پەلە هەنگاوم دەنا، هاوریکەشم بە هانکەهانک
بەدوومدا دەهات. نەمدەزانی کزە یان قەلەو، نەمدەبینی، بەلام بەم
هانکەهانکەیی کەیفم سازبوو! لەو دەچوو زۆر ساخ نەبی!
«هەرچیپێک بوو» بەدووی خۆمدا راکیشتم دەکرد. نەۆمی یەک و
دووان و چواریش کردمە چواردانە پلیکان، دالانەکە تاریک بوو. بۆن
و بۆدرنیکێ ناخۆش هاشاوی بۆ هینام و بەگژمدا هات. کاتژمێرەکە
بە باوەشی دیوارەکەو لەسەر هەشت و چارەکیک چرکە چرکی بوو.
تەق و کوتی پاژنەیی کەوشەکەیی منیش بەسەر خستەسوورەکانەو
بەرز دەهاتە بەرگویی، دالانەکە دەنگی دەداو. پۆلیسەکەم توورە
دەبینی بەدووی خۆمدا، دەنگوت بۆ گرتنی کەسیک مالان دەگەری.
خۆزگەم دەخواست یەکەم کەس کە دیتە سەرپێگام و پێشم پێدەگری
لەبناگویی بسرەوینم. بۆئەوێ توورەیی لە خۆم نیشان بەم بە
هەموو جۆریک خۆم تاقی دەکردەو. بیرم لە کۆبوونەوێ ئەو شەو
دەکردەو، «امن یجیب» خۆیندەو و گیرۆدەبوون. خەلک مال
سازدەکەن بۆئەوێ کریکەیی بە دۆلار وەربرگرن. لەولاشەو
مامۆستای کلاسی چواری قوتابخانەیی ئیمەش وەبەر ماشین بەدن.
منیش دەبی بەمنیو شەو سەر بە هەموو دەرک و کونیکدا بکەم و

ئەو نەھامەتییانە چارەسەر بکەم، ئەویش گىرقتى كەسىكى شناس چىم لە دەست دى؟ ھەر لەم چەند چىرکەيەدا، كە لەبەر درگاکە چاۋەرۋان مابومە، ئەم بىرۋىكەنە بە مىكشما ھات. لەراستىدا زۆرم بۆخۆم ھىنا ئەۋىشتانە بەسەر پردى مىكشما تىپەر بوون. لەپەر ھاۋى تەمبەلەكەم بە ھانكەھانك گەيشتى. درگايەكى بۇ دەست نىشان كردم، پالم پىۋەنا و چوومە ژوورى، بۆن زىدەتر بەرەۋرۋوم ھات و تارىكى خەست بۆۋە. تالارىك بوو پر لە قەرەۋىلە و جىرەجىرى كەوش و پىرخ و ھۆرى كەسىك. چوارنەفەر بەدەۋرى قەرەۋىلەكەۋە راۋەستابوون. ئەمە خۆى بوو! كاتىك گەيشتە ژوورسەرى ئەۋەدى لەدلمدا كۆم كىردبۆۋە لە خۆگىف كىردنەۋە و توۋرەيى و بىرى چەۋت، گىشتى بوو بە ئارەقە و بەسەرۋچاۋمدا ھاتەخوارى. ئەۋەندە ھەلا تىبوم، لەپى كەۋت بوم. ھاسكە ھاسكەم رۆژەپىيەك دەپۋىشت ھىزى ئەژنوم نەبوو. ئەۋەش مامۇستاي پۇلى چۋارى فىرگەكە. قورس و ۋرگەھەستاۋ ئەۋ قەلەفەتەي جارانى بەسەريەكدا پروخابوو. چوۋكەتر لە جاران دەھاتە بەرچاۋ. زۆر زۆر چوۋكەترا! مەلەفەيەكيان بەسەردا دابوو سەرۋملى بەدەرۋە بوو بەقەت سەرىنىك ماسىبوو. لەمىژ نەبوو سەرۋچاۋى خوينىۋى بۇ خاۋىن كرابۆۋە. رەش و شىن بۆۋە. ھەرۋەكۋو جىي زىلەكانى خۆى بەسەر رومەتى مندالەكانەۋە. ھەرئەۋەندەي چاۋى بەمن كەۋت بىزە نىشتە سەرلىۋى. ئەمىش چ بىزەيەك! لەۋانەبوو بلى قوتابخانەيەك دوانىۋەرۋىانى بە بى بەرپىۋەبەر بىت لەۋە باشترى بۇ نايەت. بەلام نەيدەتۋانى دەمۋزمانى بگەرپى. بە كوتەپەرۋىەك دەمىان بۇ ھەلبەستبوو ھەرۋەك دەمى مردوو. بەلام

بزه و که نینی به سهر پوخسارییه وه مابوو! پیکه نینه که ی له گه ل
خوینه که ی سهر پروومه تی وشک هه لاتبوو وهک چو ن ئاوی
نیوچه وزه که له کاتی شهخته دا دهیبهستی و چین چین به سهریه کدا
دهکه وی. به دهم لیوه له ره وه بزه که ش جه ری دا. «بوچی ئاوات به سهر
هات؟...» ده تگوت له گه ل ئه ویشم نه بووه. دواتر زانیم ناتوانی ولامم
بداته وه. له باتی ولامدانه وه ته نیا هر ئه و بزه سه هولینه م ده بینی.
سی چوار زللم به پروومه ته کانی خو مدا کیشا: - بوچی بووات کرد؟
له بهرچی ئه م به ژن و بالایهت بیره و به ویدا دا؟ ئه ویش قه لافه تیکی
به پړيوه بهرې گشتی؛ بوچی ئه م دهردهت به سهرخوت هینا؟ ئاخری
دیتت له عهرزیان دای؟ مه گهر نه تده زانی ماموستا ئیزنی ئه وه ی نییه
ئه وهنده ریک و له بار بیت؟ بوچی هینده خوت خستبوه بهرچاوان؟!
کولانه که بو تو تنگه بهر بو! جیت بو ریواره کانیش نه هیشتبووه.
مه گهر تو نه تده زانی شه قام و چرای سهوز و شارستانییهت هر بو
ئه و که سانه نییه که ترؤمییلی ده ستردی ولاتی خو یان له ژیرپندایه.
پیم نالیی بوچی وه بهر ماشین که وتی؟»

ئه وهنده به توند و تیژی ئه وانه م به سهر زماندا هات زوریش دلنیا
نه بووم که ئه مانه م هر به خو ی نه گوتبی له ناکاو ئه و بیره به
می شکمدا هات «نه کا، خوت به چاوته وه کردبی!» دواتر: «گیلوکه ی
قور به سهر! له پاش سی و چه ندسال ته مه ن می شک و ئاوهزت
قه وزه ی گرتووه و په نات بردوته بهر خورافه!» ئیتر ئه وهنده له خو م
بیزار و جاز بوم له وکاته دا حزم ده کرد یه کیک پر جنیو بکه م.

كەسىك وەبەر شەق و پىلاقە بەدەم. ئەوئەندەم نەزانی دوكتوورى
كیشك لە بەر دەم قوت بۆو.

- ئەم ولاتە تەخت و بەختى وەرگەرپى. لە كات ژمىر چواری
ئىوارەو ئەم مامۇستا چارەپەشە خوینی لە بەر دەروا. بۆتان گرنگ
نییه؟...

دەستىك بە هیمنى نیشته سەرشانم، كەمىك هیور بوومەو. كە
ئاورم دایەو بە باوكى مامۇستا بوو. هەر بەم هەیکە لەو. دەتگوت
سیویکن كراون بە دوو قاشەو. ئەو نەختىك پرژ و بلاوتر. ردىنە
سپىپەكەى چلەچلە بوو، ئەویش پىدەكەنى. كلاو كەى بە دەستەو
بوو، نەیدەزانی لەكوئی دابنى. دووكەسى دیکەشى لەگەلدا بوو.
هەموویان عەشایر و لادىنشین و جوان خاس. بەدلەم بوو! بەپراستی
جوامىر بوو. هەر هەموویان. ئەم دووكەسە كورپى ئەو بوون یان
برازا و كەسانىكى تر. ئىتر دەتگوت ئاو لەدلەم دەپرژینن. كە ئەمەم
بیست:

- بەرپىزتان كین؟

ئەمە قەسى دوكتوورى كیشك بوو، منیش دەنگم هەلینا:
- مەبەستان لە منە بەرپىز؟ من كەسىك نیم! بەرپىو بەرىكم و
هیچى تر ئەمەش مامۇستای فیرگەكەمانە. ئیستاش بە كەیفى خۆتان
ئەو نچیره كەول بەن...

لەپر بەخۆمدا هاتمەو، ئەى «هۆشت لە كوئیە!» پشووم هاتەو
بەرخۆم و هیچم نەگوت. ددانم بەخۆمدا گرت، زۆرم پىخۆش بوو
یەك قەسە بكات و بەس! بەئاستەم زمانى بگەرپى و بە ئەزمى پىكەنین

زار بکاته وه بهسه... سه بارهت به لینهاتووی هیچ دوکتور وریک نه متوانیوه سویند بخوم. به لام له سهر نه و بروایه سوورم له دهر ووناسیدا شتیکی لیده زانی پیاوانه هاته پیتی. دهستی هینا و منیش به گهرمی په نجه م گوشي و نه ویش شووشه یه کی گهره ی نیشانم دا، له ژوور سهریه وه سهره و خوار هه لواسرابوو تیی گه یاندم بهم شیوه یه خوار دنی پیده گه یه نن. وینه شیان لیله لگرتبوو. نیستا هه تاکوو به یانی بهم مرجه ی برینه کانی چلک نه کات دهست و لاقی شکاوی له گهچ ده گرن. له م قسانه دا بووین یه کیک خوی به ژووریدا کرد. بیستوو کیکی به دهسته وه بوو، سهر تاپا سپی پوش و عه تراوی. له شیوه ی سینه ماکاره کان سلاویکی ناراسته کردم. شه پولی دهنگی بیر و هوشی راتله کاندم. به لام پیویست نه بوو بکه ومه په له پروزی کونه قوتابییه کی نازانم، چه ندسال له وه پیشم بوو. نه و خوی پیناساندم. به ریز دوکتور...! چ دنیا یه کی سهره! «ده لین چی بچینی هر نه مهش هله دگریه وه. چاوت ده بیینی گه مژه پیاو؟ بینوته هیچ جییه کی له تو ناچی؟ نه م نیشانه یه ده بیینی به سهر ته ویلیه وه؟ ههستان و دانیشتنی، یاری کردن به بیستوو که که ی...؟ چونت بیر ده کرده وه دلت زور خوش بوو. با بلین شته کان ته واو به دلی تو بوون. بلینز انم مهرامت چیوو، ئاخوم له پاش تیپه ربوونی ده سال قسه یه کت ماوه بو گوتن؟ هیچت پییه بلاوی بکه یته وه؟ وانیه؟ نیستا بیر له چی ده که یته وه، چیت بو ماوه، ته نیا له بزیه کی تال بهم لاه، تو وهک نه م پیاوه نیوه مردووه وای له بهر دهستی منداله کانی دوییندا!! نه وه توی له سهر ته خته که ره ب و پروکه و تووی ده سالی ره بق به سهر پلیکانی

زەمانەو ھەموو چرکەکانی تەمەنت چەوسانەو ھەبوو. ئیستاش قورسایى ئەم کارە بەسەر شانتهو دانەبەزیو. تۆ ئەو مندالۆچکانە ناناسی، ئەوانە لە ھێلکەییەک سەریان چوو قاوە کە رۆژگارێک بەدەوری لاوەتی تۆدا شوورە و ھەسار بون. ئیستا پاک دارماو ھە و بۆتە کاو لاش. لەنیوان ئەو دار و پەردوو ھەدا لە ھێچ کامیکیان تەنیا خالیکیش بەجی نەماو... ئەمڕۆ ئەم گۆلە جەرگەییە! دەرەتانی ئەو ھەشی نەبوو. بەرلەو ھە چیژ لە ئاوات و ھەزەکانی بیینی لەژیر بەرداشی شارنشینیدا فلیقاو تەو ھەم بیچم و قەلافەتەو! بەسەر و زمانەو ھە کە ھەیا و کەرامەتی قوتابخانە کە بوو...»

دەستم گرت و ھینامە ئەو لاو، چوومە بن گوییەو ھەرچی بەسەر زارمدا ھات نەم گێرایەو، بە خۆی، بە ھاوکارەکی، پیشە کە ی.

دەردێکم پێدا، با بە دەواری شەری نە کردبوو. وەک بلینی ھەرچی راسپاردە ی مامۆستای پۆلە کە بوو پیمراگە یاند. لە ئاخریشدا سەریکم بۆ باوکی مامۆستا لەقاند و بۆی دەرچووم.

کاتیک گەیمە ھەساری باران دەباری. شەقاو ھەکانم شل کردەو ھە و ئەو بۆن و بەرامە ی وا لە ژوو رێدا ھەلم مژیبوو بەم باران و ھەوا خۆشەم ئەسپارد. ھەوالم دا ئارام و لەسەر ھەخۆ بم. چیدی ھەلنەچم، لەدەروازە کەو ھە چوومە دەری. بیرم لەو ھە کردەو ھە «ئەری تۆ چیت دەوی، بۆ ھاتووی؟ چکارێکت لە دەست دی؟ گەر ھەکت بوو ئەو چاو چنۆکییەت پاراو بکە ی؟ یان بۆ ئەو ھە و دەکە ی ھەتا بلین بە ھاوار و بانگی ھەموو کەسەو ھە یە. یان خۆت لەجیی ئەو بەرپۆ ھەرانە دابنی خەمخۆرن، ئەرکەکان بە باشی بەرپۆ ھەبەن.

یان به راستی پیت خوشه زحمه تی هاوکاره کانت که م بکه یته وه؟» له
ئاخریدا به م ئاکامه گه یشتم که «پاروویه کی چه ور که وتوته دست
کار به دهستانی شاره وانی و وه زارته تی داد و رفاندنی ئه م پاروویه ش
کاری تو نییه! هیچیش پیناکری...» له وه دابووم سواری ته کسی بيم
و به ره و مال بيمه وه، که ئه و بیره به می شکمدا هات، «هه ر نه بی
پرسیارت کردبا، چی به سه ر هات؟» ویستم بگه ری مه وه به لام
قه لافه تی ره ش و ماسیوی ماموستای پۆلی چوار به سه ر ته خته که وه
بوو. گویم نه دایه و گوتم بی فایده یه. شهرم ده کرد یان ده ترسام له
ئه و یان له و تازه پیگه یشتوانه. یان ترسم له بزه و پیکه نینی بابی و
ئه وانی تر بوو. «ئاخه تو بو له قوتابخانه نه بووی؟!» ئه و شه وه هه تا
کات ژمییر دووی شه وی خه وه نه ده چوو ه چاوم، به یانیش راپورتیکی
تیر و ته سه لم نووسی و به مۆر و ئیمزای به ریو به ری قوتابخانه و
شاهیدی سه رجه م ماموستاکان و بردنی بو ئیداره ی پهروه رده و
بنکه ی پۆلیس و دواتر هه لات هه لات بو ئیداره ی بیمه و بریاره پۆژی
شه شتمه ن بو خه رجه نه خوشخانه ته رخان بکری و دووانیوه پۆ
چومه وه قوتابخانه و پۆله کانم داخست و ماموستاکان و
قوتابییه کانی دووانا وه ندیم نارد بو سه ردانی به تاجه گولینه و
ئه و شتانه ی بو لاف و گه زاف و خوناندن... کات ژمییریکی ته واو به
ته نیا له قوتابخانه دا ملم نا له پیاسه کردن و به دوور له قاوقیلی
ده رس و وانه و خال و خه یال... ئه وه لی به یانیش باوکی هات و سلاو
و پۆژباشی کرد و گوئی: لاق و ده ستیکی شکاوه و نه ختیکیش
خوین پزاوه ته سه ر می شکی و له لایه ن کابرای ئه میره که وه هاتوونه

سەردانى و زۆريان بەلین پىداوہ و ئەگەر چاک بۆوہ لەسەر مادە و دەستورى چوار، دايدەمەزىنن. ئەمەشى تەپاندە نيوگووچكەمەوہ لەخۆرا ئەو راپۆرتەم نووسيوہ، بە باشى دەزانم كە پشتگووى بخەى، رەزامەندى ئىمزاكراوہ و مۆریش دەكرى و هىچمان لە هىچ و... قور بەسەرى ئەم و لاتە.

له ټولو ځای کاره وه زورم خو له منډاله کان نه ده گه یاند. به جوړیک بیرم ده کرده وه، جیاوازی نیوانمان کاریکی کردو وه کارمان به کاری یه کدی نه بی. له مەر ټو بیر و باوهره زور شتی پوچ و میثک کوژم خویند بووه که نابې ته مهنی ماموستا و قوتابی زور له یهک دور بی. له یهک دوری ته مهن له نیوان پیاوانی دوینی و لاوانی سبه و له مچه شنه پر و پاگه ندانه... سهرقالی ئیش و کاری خوّم بووم. درگای نووسینگه م له سه رخوّم پیوه دده و له په نا سوّای گهرمی ده ولت خوّم به نووسین و رهش کردنه وهی کاغه زان سهرگرم ده کرد. به لام ټو ئیش و کاره به ته وای سئ چوار مانگی عومر کرد و جوانه مرگ بوو. وهره ز بووم. حه ولما زورتر دل بدهمه ټرکه کانی قوتابخانه. ورده ورده شتی شاراهم ټو دوزیبه وه؛ یه کی له وشتانه، جپی ټو ماموستا مه زاننه چوّل بوو که وا پیرو به ساللا چوون! به راستی مه زن بوون! که سایه تی و گهره یی هر له ټوان دوه وشایه وه. درس و راویژیان، چهنده جوان و تایبته به خویان بوو. به لام تازه پیگه یشته وی ټو مړو چی؟ ټوانه له چه شنی توتین و برپایه وه! هر ټو هنده ی لیده زانن به مؤدیلی ئیداره جاتی بین و برؤن! بیخه بهر له رابردو و داهاتو دست و پی سپیلکه ن! کال و

نەكۆليون. تەنیا بۇ جارىكىش ئاۋەزى نووستوويان ۋەخەبەر نايات. دەست بدەنە دەستى يەكدى و بۇ ھەوتوويەك يان ھەر نەبى بۇ پوژىك و تەنیا كاتژمىرىك كاروبارى قوتابخانە رابگرن. ھەرۋەكۈو بزن و مەر دەچۈونە سەردانگە و دەگەرانەۋە. فېر بېوون دە دەقىقە چارەككە درەنگتر بېنە سەركلاس. ئىتر خۇ باسى بەرچاۋتەنگىشىان ناكرى. لەسەر گولدانىك سى جار بەسەر شەر و ھەللاياندا چووم. زۆربەيان مندالى باخەوان بوون ھەركامەى لە مانگدا ھەر نەبى گولدانىك مېخەك، يان شەمدانى شۆر، يان گوللى داۋوديان دەھىئا، ئەمەش لەو چلەى زستانەدا ۋەك بېدۆزىيەۋە وايە! لەپېشدا نەزەرم وابوۋ بەو گولانە قوتابخانە برازىنمەۋە، بەلام لەخۇر! نە كەسىك ئاۋى دەدان و نە خزمەتيان دە كردن. ھەر دەبوۋ ئاۋا بى! مندالەكان گوليان بۇ مامۇستاكان دەھىئا. قوتابخانە گوللى بۇ چىبوۋ؟ رەنگبى لەۋكاتەۋە درگاي كۆرى زانىارى ئەفلاتوون بۇ قوتابىيەكانى خرايە سەرپىشت؟ ئەۋ ئەكادىمىيەش بوۋە بە بىابانىكى وشك و كاتۆر. لە ھەموۋشت خرابتر و بى قىمەتتر داۋەشاۋەبى مامۇستاكان بوۋ دەستى لەپىشتەۋە بەستبووم. نە بە چاك و نە بە خراپ زمانيان لەدەمدا نەبوۋ لە ھىچ بارىكەۋە، لەمەر فەرھەنگ و ھونەر، لەمەر بەرزبوۋنەۋەى نرخەكان ھەتاكوۋ لە گران بوۋنى نرخى گوشت بى خەبەر بوون. دەتگوت لە گوپى گادا خەوتوون... ھەمەكارەى ھىچ كارە! وام ھەست دە كرد لەسەر كلاسەكان لەباتى قوتابىيەكان ئەۋە مامۇستاكانن بەخۇياندا دېنەۋە و ئەركەكانيان پوژبەپوژ لە باشى دەدا و فېرى داب و دەستوور و شارستانىيەت دەبن. ئىتر وام بە

باشزانی زۆرتەر خۆ بە منداڵەکانەووە ماندوو بەکم باشترە. ئەوان تەنیا سەر و کاریان لەگەڵ بریکارەکه بوو. سەیر نەبوو هەر سلاویک بە من قەرزدار بن و بەس. سەرباقی ئەوانەش هیواپراو نەبوون لە کۆلانەکانیش ئاگام لێیان بوو ھۆشم بەسەریانەووە بوو. لەم شان و ئەوشانی کۆلانیدا دەمخستنی ژیر چاوەدیزییەووە، بە خیلی و دەردەدلییان تییگەم قەسەى خۆش و ناخۆشیان بژنەوم. جاری وابوو سلاویان نەدە کرد ھەلەدەهاتن و خویان دەشاردەووە. دەمزانی تاکوو نیوسەعات دواتر لە شەرمان سوور ھەلەدەگەران. ئیتر خۆ بەرگ و پیناویان حالى تیک دەدام. دەبوو ئاگام لە خۆراک و ھاتوچۆیان بێت.

لەسەر یەكدی رادەووەستن، یان دەچن بەشوین یەكتردا، لەو دەدەچوو بۆ نزیک بوونەووە لە ھەساری قوتابخانە بە یەكەووە بن و یەكگرتوو بن. سى چواریکیان خزمەتکارەکانیان دەیان ھینان و دەیان بردنەووە بەلام قەت وانەبوو بە سواری ماشین بێن بۆ قوتابخانە. ھەوت ھەشتیکیان باوکیان خاوەن ماشین بوون ئەمەشم دەزانی. بەلام ئەو پینگا و بانەى پووی دەکرده قوتابخانە، دەکری بلین پوژی دوو فەنەرى لێدەشکاندن.

لەم بیستکەسەى کە بۆ نان خواردنی نیوەرۆ دەمانەووە تەنیا دوو کەسیان پلاو گۆشتیان لەگەل خویان دەھینا. ھەوالی ئەم شتانەم لە دەم خزمەتکارە کۆنەکەووە دەبیست ئەوانی تریش کەباب و پەنیر و ھیلکە و سیوہ بن عەرزیلەیان پێبوو. ھەر لەنیو ئەوانیشدا دوو کەس

ھہبوون تہنیا خواردنیان نانی وشک بوو ھیچی تر نہ چارہکھی نان و
 نہ جانتایہک، ئو دووہ برا بوون لہ پۆلہکانی پینچ و سیدا.
 بہیانی کہ لہ مائیوہ دہاتن گیرفانہکانیان ماسیبوو، سہنگہکیان
 بہش دہ کرد و دہگیرفانیان دہخنی، کاتیک دہبوو بہ نیوہرۆ ھہروہک
 ئووانہی بۆ نانخواردن بہرہومال دہبوونہوہ ئووانیش لہ قوتابخانہ
 و دہر دہکوتن، لہ قوژبنیکدا سہریان بہ یہکہوہ دہنا و سہنگہکیان
 نۆش و گیان دہ کرد و دواتر دہاتنہوہ نیو پۆلہکھی خویان. من ھہر
 ئوہندہ ئووانم دہبینی تا لہ قوتابخانہ دہچوونہ دہرئ! ھہر ئووانہ
 رۆژی بایی یہکدوو قران توشہ و نوقل و بنیشتیان لہ خزمہتکارہکہ
 دہکری. ھہر لہو فہراشہ کۆنہی فیگرگہکمان، مانگی پینچ تمہن حہقی
 سہرایہداری و ہردہگرت و لہلای دووکانداریکی گہرہکہکہ شت و مہکی
 دووکانمان بہ قہرز بۆ و ہردہگرت. ئیستا ئو کابرایہ لہ پاتۆلی خویدا
 بۆ خۆی پیاویک بوو! ئوہندہی لہ جییہک دہہاتمہوہ، یان لہ
 قوتابخانہوہ دہگہرامہوہ بہ خیرایی بہرہوپیرم دہہات و بالئہکھی
 لیوہردہگرتم. ھہرچہندہ کہ پینم دہگوت من بہمچہشنہ رہفتار و
 ھہلس و کوتہ قہلسم، بہلام ئو لہتہشی ریسی خۆی نہ دہپاراست، بہ
 باب نۆکہری پیگہبیوو. لہوماوہیہدا کہ من بہرپیوہبہر بووم رۆژیک
 نہبوو ئو بالئہکہم لہ دہست و ہرنہگری یان نہیکاتہ بہرم. بہراستی
 و ہرہز بووم. و ہک ئوہی لہکاتی خواردندا یہکیک پارووہکانت
 بژمیئرئ! لہبہرانبہرمدا قیت دہویستا و چاوی لہچاوم دہبری. منیش
 ورد و درشت حال و ئوحوالی مال و مندالیم دہپرسی. ھہتاکوو من
 دہہاتم دہست بہکارہکانم بکہم خیرا ملی دہنا لہ سیخۆری و

شۆفارى، پۇژىك لەمەوبەر دووكەس لە مامۇستاكان ئەوجارىش
لەسەر گۆلدانىك گۆل پىكەهەلپرژان يان پۆلىسى ئاسايش دەهات يان
مەعمورى لىكۆلئىنەو، برىكار وای گوت و ئەمەى بیست پوول و
پارەى فلان قوتابخانە دراوہ و سەر دەفتەرى پەرودە گۆردراوہ و
ئەوہ هات و ئەوہ چوو... ئىتر زانیم خزمەتكارى تازە لەوبەینەدا
بیتاوان نییە. ئەگەر لیتان نەشارمەوہ، ئەوانە پۆژ نەبوو سەعاتىك
گۆرەوشارم نەدەن. جارجارىكیش ئەگەر بىرى لىدەكەمەوہ زۆرىش
بەهرە لەو قسەھىنان و بردنە وەردەگرم. ئەورۆژە لەنیواخنى
هەوالەكانیدا ئاماژەى كردە سەر قوتابىیەك لە پۆلى چوار كە دوینی
عەسر دوو كەللەقەندى هینابوو، ئەمیش لىی كرىبوو. لەوہدەچوو
سەرى ماشەرەكەم دۆزىبىتەوہ پرسیم:

- بە چەندە؟

- دووتمەنم پىدا، بەرپۆژ.

- پیاوہتیت كردوہ! نەت پرسى لەكوئى هینابوو؟

- كەس ناچىتە قەبرى كەسەوہ بەرپۆژ.

لە ئەوہلەوہ ئەوہندە چاوپووى نەكرابوو، لە دمەوہرىشدا
خووى خزمەتكارى تازەى گرتبوو. لە دلى خۆمدا گوتم لەو
قوتابخانەيەدا هەموو خەرىكى خويندەنن بىجگە لەمن و مندالەكان.
دواتر پرسیم:

- بۆچى برىكارەكەت ئاگادار نەكردەوہ؟

دەمزانی لەگەل خزمەتكارى تازە برىكاریان بە هەوئى خویان
دەزانی. زۆرشت هەبوو لەویان دەشاردەوہ، ئەو دوانەش جیرەخۆرى

وہزارہتی پەرودہ بوون. خەرچ و موخاریجی قوتابخانہ لہ دەست بریکار دایہ، ئەوانیش دەزانن ئەگەر دەخّل و خەرچەکە بە دەست خۆمەوہ بایہ زیاتر چاوم بەسەر ئەوانیشەوہ دەبوو. جابۆیہ بە چاویکی دیکە سەیری من و ئەویان دەکرد. ئیتر لہ ولامدانەوہ بە پرسیارەکەئە من مەحتەل مابوو. لەپر درگا کرایەوہ و فەراشی تازەش وەرژوور کەوت:

- ئەگەر ئاگاداری بکردایە، دەبوو بەشی ئەویش بەدا بەرێز...

نیوچاوانم تیکنا و گۆتم:

- دیسان ملتنا لہ زەم کردنی ئەم وئەو؟ ئیستاش فیرنەبووی لہ درگا بەدی ئەوسا بیئە ژووری، پیرەپیاو! ئیتر ناوی کورپژگەکەم لئەپرسی و وتم زۆریش گرنگ نییە! ناردم چاییم بۆ بینی. بە پەلە کارەکانم تەواو کرد و چومە ژووری نووسینگە بۆ ئەحوالەپرسی دایکی بریکار. ئەو جۆرەئە گەلای دۆسییەئە ئەم بارەوبار دەکرد زانیم ئەو مندالە دووسالە لہ پۆلیکدا وەنەوز دەدا. بەلئە بابی کورپە بازەرگان بوو. ئیتر گەرامەوہ بۆ ژوورەکەئە خۆم یادداشتیکم بۆ بابی نووسی و دامە دەست خزمەتکاری تازە، سبەئە بیانی دوو پوژیکتری لہ قوتابخانە ئامادە بیئت. رەسیدی نامەکەش وەربرگری. جا ئەویش لہ کاتی خۆیدا بە دەنگ نامەکەوہ هات. کەسیک هەتا بەرپۆدەبەر نەبی نازانی دایک و بابی قوتابی چۆن خیرا بە دەم ئەمر و فەرموودەئە گەرەئە فیرگەوہ دین. دلنیام ئەگەر بۆ کاری سەخت و قەرز و قۆلە با، بە تەقەئە تەفەنگ توخنی ئەو دەورووبەرەنە دەکەوت.

پياوړې چل وپېنځسالة، ناخرين دووگمهي كراسهكهي له بينه قاقه هه لپيكا بوو. پالتهكهي بهرې وهك جبهوعابا دهچوو. برېك شهرميون. هيشتا بهسهر پيوه بوو، پرسيم:

- كاكې من ئيوه دوو ژنتان ههيه؟

لهمهړ كورهكهيهوه لهدلې خوډما شتگه ليكم ليك دابووه و گوتم تاوا نه بې له پراستيه كان خو ده بوړئ. جا نه گهر راستي پې گوتم ئه وه باشه، دهنه زور به سانايي دهكړئ تېي بگه يه نې. به لام دياربوو پرسياره كم هېچ قورسايي نه خسته سهر بير و ميشكي له پراستيدا به پړيوه بهرې قوتابخانه دهكړئ حيسابي ئه وه ي بؤ بكه ي كه وهك دهلاكي حه مام و گهر ماوه كان مه حره مي رازي ئه م و ئه وه! وادياربوو بيړي له وه دهكړدوه، رهنگي كوره كه ي نه پنييه كي له قوتابخانه دركاندې. ده ستوري چايم دا، فهرمووي سيگارم كرد. زور ناشيانه به دهميه وه گرت. ترسم له وه هه بوو به گژمدا بيت و ليم تووره بي، به لام پيش ده ستيم كرد و به م چه شنه هه لم پيچا:

- له گه ل داواي ليبوردين، رهنگي ههر له بهر ئه وه ش بيت ئه و

مندالهي ئيوه دووساله له و پوله دا ماوه ته وه قبولي دهكه ي منداليك به بي هو كه لله قهند له مالي ناهينته دهرئ؟... ده تگوت له كونگره يه كي روظنامه وانيدا به شدارم، له قسه كردن نه ده كه وتم. له پر قسه كاني پې برېم:

- به و سهره شيرينه تان ماموستا، روژي چوار قران گيرفان پوولي هه يه، گه مال بابي پينه زان. تيم گه ياند كه له گيرفان پوولي هېچي كم نيه!...

ويستم توورە نەبى و وەك شير ھەلنەچى، بەلئىنم لئىسەند نەيداتە
 رووى كورەكەى، قسەكانم دريژە پيدا:

لەو دەدەچى كورەكەتان لە مالىدا رووناكى شك نەبات. واديارە
 وەك غەرببەيەك چاوى لئىدەكەن ئەويش ئەو ناوہندە بە مالى خوى
 دەزانى. ئەمرو كەللەقەند لە مالى ھەلبگرى سالىكى دى مافوورەى
 ژيرپيتان لە مەيدانى شاردا ھەراج دەكا، ھەرچەشنە پيش بينىيەك...
 لەم وشەگەلە... ئيتىر كاريكم كرد جەنابى بازركان عاباى شەرمى
 فرپيدا و پەردەى لەسەر ئازارەكانى ھەلدايەوہ. ژنى يەكەمى
 فەرھادكوژيەكە و كورەكەشى چۆتەوہ سەر دايكى. ئىستا جوئ
 بوونەتەوہ و ليكدابراون ئەو ژنەى ئىستاشى چەند مندالى ھەيە و ئەو
 لاپرەسەنەش دەبوو ئىستا خا و خيزانتيكى بەختو كردبا، ژنەكەشى
 حەقى بەدەستە بە دوومندالى سەر و پيچكەوہ بەو رانەگات... ئيتىر كە
 شتەكانم بو روون بووہ چەندچرەكەيەكى ديكەم خستە سەر كوئگرەكە
 و دريژدادريم كرد. لەپاش قسە كردنيكى زور سەبريكم گرت بەخومدا
 ھاتمەوہ، خەريكم بە خودا و پينغەمبەر و قورپان بەلگە و دەليلى بو
 دەھينمەوہ ئيتىر زمانم گرپدا.

چايبى دووھەمى خواردەوہ و قەول و بەلئىنەكانى پى ئەسپاردم. لە
 ئاخريدا ئەو وتەيەم وەببەر ھاتەوہ «زورزانەكان كلاًوى عيسا دەنئىنە
 سەر مووسا!»

پۇژىكىيان بەيانى چوومە قوتابخانە ھىشتا برىكارەكە تەشرىفى
نەھىنابوو. شتى وا كەمتر پىش ھاتبوو. زۇرىش ئاسايى بوو زەنگ
لەننەدرا بوو. دە چركەيەك لەكاتى خۇى لايدابوو. مامۇستاكان لە
ژوورى نووسىنگە سەرقالى قسەوباس بوون. منىش وەختىك
مامۇستاي فىرگە بووم توشى ئەو ھەلامەتە ھاتبووم. بەلام لەو ھتى
بوومەتە بەرپۆەبەرى قوتابخانە تازە چكى لە شتىك ھالى بووم. كە
ئەوانە خۇشىخۇشيانە. مامۇستاكان نەك ھەر پىنج دەقىقە . نە تەنيا
دوودەقىقە، تەنيا يەك دەقىقەش بۇ ئەوان دەستكەوتە. لەدلەو ھ
خوويان بەم شتانە گرتبوو دەنگوت بەخاترى ئەو يەك دوو چركەيە
بوون بە مامۇستا، لەو ھشدا ھەقى خۇيان بوو. مرۇف كاتىك ناچار
بىت بۇ وەپىكەنن خستنى خەلكى، خۇى بە ھەر شىو ھەك بگورئ و
كەسىش بەلايەو ھە سەير نەبئ و خۇشى كەيفى پىئى نەيەت ئىتر ئەو ھ
تەنيا بۇ ئەو ھەتە بلەن ئەركىكى لە ئەستۇدا نەماو ھ! منىش
دەستوورمدا زپە لە زەنگەكە ھەستىنن. مندالەكان لەسەر جىئى خۇيان.
دووكلاس بئى مامۇستا بوون. مامۇستاي پۇلى چوار دەتگوت
پەيكەرى گەچىيە بەسەر تەختىنە خۇش خانەو ھ جىئىشىنى
مامۇستا كەشمان ھىشتا نەيتوانىبوو بەرنامەكانى بەگوپرەى كات و

زەمانى ئىمە رېك بخت. مامۇستابارىكەى پۇلى سى مانگىكى تەواو لەترسى پۇلىس و ئازان كونه مشكى لى ببوو بە قەيسەرى، كەسىكى ترى لەجىى خوى دانابوو. ئەوئىش ئەورپۇژە نەھاتبوو يەكىكم لە پۇلى شەش ھەلبۇژارد و رەوانەى پۇلى سىم كرد. ھەتا ئىملايان پى بلى. خۇشم چومە ژوورى پۇلى چوار. خۇ ئەگەر بەرپۇئەبەرى گشتىش بى ھەر دەبى ھول بەدى بۇ تەمرىن و خۇراھىتان و پىداچوونەوہ. بۇ ئەوہى رى وشوئىنى مامۇستايەتى لەبىر نەكەى. چاوم بە دەرس و مەشقىاندا گىرا دەستم كرد بە خوئىندەوہى فارسى بۇيان. فەراش خوى بەژوورىدا كرد. بەلى خانمىك لە نووسىنگە چاوپرېتە. لەدلى خۇمدا گوتم بىت و نەبى ديسان ھەر ئەو ژنەتپوہ بەدەوارەى! ھەموو پۇژى بە بىانووى سەردانى مندالەكەى دىتە قوتابخانە و سەرودلمان دەگرى! ژنىكى سىپى و سۇل و چاومەست و قژكال، دەم وچاوپان و كورتەبالا. تەمەنى كەمتر لە بىست و پىنج سال ديارى دەدا، كەچى مندالەكەى لە پۇلى سىدا دەرزى ¹ دەخوئىند. يەكەم جار كە دىتم دەسمالىكى شىنى كالى بە سەرەوہ بوو. كراسەكەى بەرىشى لە رەنگى نارنجى و زور بەباشى بە دەورى خويدا ھاتبوو بە بىنىم ئەوئەندەى تر گولى كرد و خەبەرىشى ھەبوو كە چەندە بە ئەدەب و شەرميؤنم! بەلام جارى كەمى ھول داوہ و زورىشى ماوہ تىنگات. چوونكە بەرپۇئەبەرەكان ئەگەر يەختەش نەكرابىتن بىواز و بى تاقەتن، نەخاسما منى دوورەپەرىز، زور سادە

---

¹. دەرز: دەرس، وانە.

و ساویله هاتبوو هه تا کوو له گه ل دوو پیاودا قسه بکات. به و جو ره من له بریکارم بیست، پتر له سالیگ دهبوو ته لاقی وهرگرتبوو. ئیتر به بی پیچوو په نا هاتی بو قوتابخانه تووشی گیچه لی ده کردین. ئه ویش له و چول و بیابانه و قوتابخانه یه کی پر له ماموستای جوان و جیل و دابهسته! به لام هیچیان لی هه لناوهری... به راستی گونجاو نه بوو. هه رچه نده شیر و ریویم بو هیئایه وه به لام به گوئی نه ده گرت. هه والی بریکاری ده پرسی و خوی به ژووریدا ده کرد و چاوهری ده ما هه تا زهنگ لیده درا، ماموستاکان ده هاتنه وه نووسینگه و ملیان دهنه له قسه و جه فهنگ و ئه ویش له گه ل ماموستای منداله که ی گهرمی قسه دهبوون و هه رئه وه نده ی دهنگی زهنگه که ده هات مال ئاواپی ده کرد و به جینی ده هیشتین. بی ئازار بوو، به لام من له و باوه ردها بووم که چهنده هه ناسه سارده! به ماموستای قوتابخانه ش رازییه، به راستی ده بی زور دووره میرد بیت، بویه ئا به مچه شنه تامه زروی ئاوا شوینی که بو هه لمزینی هه ناسه ی ژیان، باوه کوو ئه م جییه ش مه کووی ماموستایانی خه ساو و بیده سه لات بی. هه ر ئه و داماوپییه ی بوو ئه وه نده ی دی دهردی کاری کردبووم، به چاوهرکانی ژیانی ماموستاکانی وهک حه زیا ده قوسته وه. ئه وانه له چاوی مندا شاراوه نه بوو، هه روهک دارونه داری منی به تالان بردبی! جگه له وانه ش نه مگه رهک بوو بمکاته پووشووی ئامانجی خوی. به بی ئه وه ی تووشی دوودلی و په ریشتانی بیت. پیم خو ش نه بوو ئاسمانی ژیانم هه وری بکات. ریگه شم به ماموستاکان نه ددها قوتابخانه بکه نه جینی ئامانجی چه په لی خویان... ئیستاش ده زانم هه ر ئه و ژنه یه

هاتوته وه. تاكوو منيش له پليكانه كان دهچمه خواری و ئه م بېر و خه يالانه له سهر ميشكم داده به زين و ئه ویش ملی خووی ده شكینئ و ده روا، ئیتر درگام كرده وه و سلأوم كرد... حه ی! كوره خو ئه وه هه ونییه! كیژوله یه کی بیست و یه ك سالأ بوو. دم هه راش و سهر و پرچه ئالؤزه كه ی له پشته وه گریدا بوو. بته وی و نه ته وی نه ختیک بریقه ی روومه تی ته كانی ده هات. ئه گهر به چاوی چؤداری سه یری بكه ی مشته ری گر بوو. به ئه قلم گه بی ده بی ئه و خانمه مامؤستا بی. خو م پیناساند به ریوه بهر منم، ئه ویش نامه یه کی دایه دهستم، كه تازه كؤلیژی ته واو كرده بوو. له به شی په روه رده وه رگیرا بوو. ئه و خانمه یان وه ك مامؤستا ره وانهی لای ئیمه كرده بوو. ویستم بلیم «یانی به ریوه به ری وه زاره تی په روه ده نازانی قوتابخانه كه ی ئیمه هه موو مامؤستا كانی نیرن؟» به لام نا، پیویست به وقسانه ناكات ئه مهش بؤ حه سانه وه ی ميشك خراب نییه. گوتم هه ر نه بی ده توانی بؤن و به رانه یه کی تاییه ت بداته قوتابخانه كه مان، چونكه هه ر له سه ربازخانه ده چی. ئه مهش له زانایی وه زیری په روه رده یه. زؤرم به خیره اتن كرد و چایان له پیش دانا، به لام نه ی خوارده وه. هیچمان فه رمایشتیكمان ئال و گور نه كرد، هه ستام و وه دووی خو مدا، له پؤلی سی و چوار سه رپشك بی، قسه له و هه ژده كات ژمیژه كرا، كه چاوه ری ئه وی ده كرد. بؤ وانه گوتنه وه، هاتینه وه ژووری نووسینگه. پرسیری كرد بیجگه له و مامؤستای ئافره تی لییه؟ له و لامدا گوتم: - به داخه وه م، ریگاوبانی قوتابخانه كه مان پاژنه به كه وشى خانمه كانه وه ناهیلی!

که سهرنجم دا بزیه کی تال درزی خسته سهرلیوی، له پاش
توژیک مات بوون و خو هه لگوشین له ئاخریدا:

- باسی چاکی توم بیستوو له تهک مامۆستاکاندا... دهنگی ناسک
و سهرنج پراکیشی هه بوو! جیی داخ بوو ئه و دهنگه خوش و زهریفه
له بهرام بهر تهخته پره شه دا به فیرو بچی، گوتم:
- به لام نه ئه وهنده، درگای قوتابخانه گاله بدری، خاتوون. سهریر
نییه ئاگادار کرابیتیه وه که هاوکاره کانت ههر خو یان رازی به وه
بوون هه ژده خولهک ئهرکی وانه گوتنه وه وه ئه ستو بگرن. ئیتر من
چیم له دهست دیت.
- ئیوه خاوهنی ئیختیارن.

تینگه ییشتم بهم «خاوان ئیختیاره» دیهه وی چی بلئ! ده شمزانی کات
و زهمانی وانه گوتنه وه به لایه وه گرنگ نییه. هه ربویه خیرا بریارم دا
تاقی بکه مه وه:

- پیویسته ئه وش بزانی ته نیا دوو کهس له مامۆستاکان خاوهنی ژن
و مندالن.

تا، ئه و قسه یه ی بیست پوم ته تی سوور هه لگه را، بوئه وه ی چیت
دوانه که وی هه ستا سهریی و ده ستووری هاتنه که ی له سهر میزه که ی
به رده مم هه لگرت ه وه. مه حته ل مابوو نه یده زانی چی بکات، فکرم
کرده وه که ده بی یارمه تی بدهم. لیم پرسی کات ژمیر چه نده. کاتی
ئه وه بوو زهنگ لیبدن. بانگم کرد له خزمه تکاره که، زهنگ لیبدا وتم
واباشه له گه ل به ریو به ری وه زاره تی په روه رده قسه بکه ی. بیجگه

لہ وانہ ش بو ئیمہ جیی ریزہ لہ گہل خانمیک هاوکار و هاوبیر بین،
خودا حافیزتان بیٹ.

ہہرئہ و ہندہی لہ درگای ژووری نووسینگہ چوہہ دہری دہنگی

زہنگہ کہ مندالہ کانی ہاروژاند. دہتگوت ہہنگوین دہبہ خشنہ وہ

مامؤستاکان تہ و ہندہی یہک و دوو پوورہیان دا، یہکہ بہ یہکہ چاویان

خستہ پاشکووی خانم موعہ لیم ہہتا لہ دہروازہی قوتابخانہ رویشتہ

دہری.

به يانی هه واليان پيندام بريکار وه دووی ئيش و کاره کانی دايکی که وتووه. به لاین بوو له نه خوښخانه بيخه وينن، بوئه وهی شير په نجه که ی به تيشکی کاره با چاره سهر بکری. له ميژ بوو له بيريدا بووم، پيوستی به که سينک هه بوو مشووری بخواه. دهسته و داوینی چهند برادر يک بووم. ئه وان دوکتور بوون. لتيان پارامه وه کار يکی بو بکه ن. ئیستا که ته ختی به تاليان بو گرتبوو کات و زه مانيان بو دیاری کردبوو، ئاماده نه بوو بچيته نه خوښخانه. بريکاره که ش پي خوش بوو له ته کيدا بچمه خزمهت دايکی و به وتهی خو ی به م زمانه شيرينه ی که خدا به منی دابوو مه رزمی ¹ بکه م و بييه ين بو چاره سهری... چاره نه بوو، به چاوه کانيدا دیار بوو بريکار دوینی شه و خه و نه چوته چاوی. ئه گهر ئاوا بی کاروباری قوتابخانه که شهل ده بی و په کی ده که وی. قوتابخانه مان به ماموستاکان ئه سپارد و وه ری که وتین. پاس به پاس و به ته کسی و کوچه و کولانی ته نگه بهر و ئاخریش مالی ئه وان، ته نیا ژووریک له مالی کریدا وه کوو کونه جن! هه وزیکی چوو که له هه ساره که دا. پیره ژن چاوی به قولدا چوو بوو

---

¹ - مه رزم: رازی، پيمل بوون.

ئەۋەندە رەش دەتگوت لە چالى خەلۈوز ھاتۆتە دەرى. پياو بە بينىنى زەندەقى دەچوو، برىنەكە بە چەشنىك سەرۈچاۋى داگرتبوو تەماشىا كىردنى موچپكى بە لەشى مەردا دەھىنا. دەمۈچاۋى داپۈشيبوو. زۆرى تارىفى كورەكەى كىرد و بە بەژن و بالايىدا ھەلگوت.

«سەرەتاي ژيان و ئەركى گران و نەخۇشخانەكان ئىتر ۋەكوو جاران نەماون» لەو فرۈفیشال و قسەلۇكانە؛ چارشىۋەكەيمان بەسەردا دا و نەخۇشخانە بگرە و ھاتىن ديسان لە تەكسىيەۋە بۇ پاس و لەۋىشەۋە بۇ نەخۇشخانە. لەم ژوور بۇ ئەم ژوور و تەختەكەى لەق و لۇق نەبى و دىۋارەكانى بۇخاۋ نەبىن و راخەر و مەلافەى پاك و خاۋىن؛ ھەتاكوو دامەززا كلكى و شتر گەيشتە عەرزى، يەك دوو ھاۋپىي رۆژانى كۆلېژم دۆزىيەۋە چەندقسەى بەتام و خوى و رامسپارد ئاگادارى دايكى برىكار بكن. ئىتر ھەتا كارەكانمان جىبەجى بوو كات لە يەكى دوانىۋەرۈ سەرەكەوت، ئىمەش پىشۋىەكمان ھاتەۋە بەر.

بەيانى لە قوتابخانەكەدا چاوم بەچاۋى برىكار كەوت. پووخۇش و بەدەماخ بوو. دىاربوو گرفتىكى لەكۆل بۆتەۋە. ئاگادارى كىردمەۋە مامۇستاي پۆلى سى دەست بەسەر كراۋە، مانگۈنيۈيك دەبوو خۇى شارىدبۆۋە، نامەى راپەپاندنى كارى ئەومان دابوو بە جىگرە نافەرمىيەكەى. موۋچەكەشى ھەرۋەك خۇى مابوو. ھەتاكوو ھەۋالەكە دەبىتتە فەرمى لە رۆژنامەدا بلاۋدەبىتتەۋە و دەكاتە گويچكەى ۋەزارەتى فەرھەنگ ئىمە مانگانەكەى لى نابىرېن. بەلام ۋەختىك ھەۋالەكە بىي بە فەرمى جىگرى خاۋەن ماف (!) ناتوانى

ره‌وانه‌ی بکات و گه‌ره‌ک، به‌گویره‌ی یاسا هه‌لس‌وک‌ه‌وت ده‌کری. ئیتر هه‌ر ئه‌مه‌ش کاره‌که‌ی تیک دابوو. ئه‌وه‌ش به‌جیی خوی، من دایمه له‌بیری ئه‌وه‌دابوووم چۆن به‌م لاق‌وقوله باریک و بی‌هیزیه‌وه که به‌ئاسته‌م گیانی له‌به‌ردایه چۆن تا‌قه‌تی ئه‌و هه‌موو زه‌بر و زه‌نگه‌ی چاله‌ره‌ش ده‌هینی؟ «له‌به‌رچی قسه‌ت له‌گه‌ل نه‌کرد؟ بۆچی تیت‌نه‌گه‌یاند ده‌ست له‌و کارانه هه‌لبگری؟» به‌لام ئاخۆم خه‌تایه‌ک له‌من رووی دابوو؟ ته‌نیا بۆ جاریکیش له‌گه‌ل مندا رووبه‌پوو نه‌بۆوه، هه‌تا‌کوو دووقسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م. ئه‌و له‌خودای ده‌ویست چاوی به‌چاوم نه‌که‌وئ! من بۆ هه‌موویان وه‌کوو بالته‌ وابوووم. به‌خزمه‌ت‌کاره‌کانیشه‌وه - گری‌کویره‌ی گرتی هه‌موویانم ده‌کرده‌وه. هیچکامیان بۆ من توفیری نه‌بوو بۆ چه‌ند پوژیک خۆم خسته‌ ژیر گوشاری ئه‌رکه‌گرانه‌کانه‌وه و بووم به‌خه‌م‌خۆری هه‌موو لایه‌ک! ئیتر ناچاربووم بچم بۆ سه‌ردانی نه‌خۆشه‌که. خه‌می ئه‌ویش یه‌خه‌ی گرتم، قوتابخانه‌ چۆل و زۆربه‌ی کات پۆله‌کان بینکارن. جیگری مامۆستای پۆلی چوار هینشتا کاروباره‌که‌ی ریک نه‌خستوه سه‌ره‌رای ئه‌مانه پۆلیکی دیکه‌شمان بی‌مامۆستایه. هه‌ر له سه‌ره‌تای ساله‌وه هه‌تا ئه‌م کاته مامۆستایه‌کی یاریده‌ده‌رمان پی‌قه‌رزدار بوون ئیمه‌ چاوه‌ری و خیزگولی نه‌کرد. به‌لین وابوو جیی به‌تالایی ئه‌وانی‌ترمان بۆ پر بکه‌نه‌وه. بۆیه‌ منیش شوین پی‌به‌رئوه‌به‌ری په‌روه‌ده‌م هه‌لگرت تازه‌ زانیم خانم موعه‌لیم ترساوه! و «هینشتا دانه‌به‌زیبوو زه‌نده‌قی چووبوو» به‌رئوه‌به‌ری په‌روه‌ده‌ ئه‌مه‌ی ده‌گوت. وای به‌چاک زانیوو له‌به‌رده‌ستی خویدا کاروباری نووسینگه‌ به‌رئوه‌ به‌با. ئیتر قه‌ول و

بەلەن و ئەمپۇ و سبەى، لە كۆتايى چوارپوژ وەرە و برۆ دوو مامۆستام وەگىر كەوت. يەكيان لاويكى رەشتى و چەرموو شەرميۆن و پرچدریژ. كلاسى چوارمان پىئەسپارد و ئەوى دىكەشيان ھەر لە و كورە سەرچەورانە بوو، ھەموو رۆژى بۆينباخەكەى ئالووگۆر دەکرد. بە نەخش و نىگارى سەرسوورھىنەرەو. ئەوھيان تەنيا ھەر ئەو بۆينباخەى ھەبوو. كە لەسەر كراسە چلكنەكەى دەيبەست و لەنگەرىكى گەورەشى پىندا شوپ دەكردەو. بەلام كاكەمىرزا دەنگوت مشكى سەرخەزىنەيە، ھەر تەخشان و پەخشانى بوو! ھەرپۆژەى بويىباخىك و سەعاتەى ئۆينىكى دەردەھىنا. دارخورمايەك لەژىر گرىى بۆينباخەكەدا بوو، لەخوار ئەويشەو شەپۆلى دەريا بوو. بەسەر سنگىدا دەكەوت. لەگەل دلتيكى خويئاوى و ھىلىك بەنيوہراستىدا تىدەپەرى و چەند نۆتى مۆسقىقا، ھىشتا لە درگاوه ژوور نەكەوتبوو بەرامەى ئۆدكلۆنى ژوورەكەى دەئاخنى. فەرھەنگىك ئەوھندە بىسەرەوبەرە بى، ھەر ئەو كورەخاسانەى گەرەكە! بەتوون و سەقەر، ئەويشمان رەوانەى پۆلى سى کرد. خۆ لەو خرابتر نابى. ئەمجارەش قوتابخانەكەمان بووژايەو. گەرامەوہ بۆ سەر ئىش و كارەكانى خۆم.

لە كۆتايى مانگى رېبەنداندا بوو رۆژىك بەرپز بريكار ھاتە ژوورەكەم. دەلى مووچەى قوتابخانەشم بووژاندۆتەو. گوتم:

- پىرۆزە، چەندەت وەرگرتووە؟

- جارى ھىچم وەرئەگرتووە، مامۆستا، قەرارە سبەى بۆ نيوہرۆ

بىنە ئىرە، بەرپز، ھەر لىرە خاتىمەى پىبينن.

بۆ بەیانیدا نەچوومەوێ قوتابخانە. وادیاربوو حەزی بە بوونی
منیش دەکرد، چاوم بەسەریانەوێ، مانگی یازدە قەران بۆ پاک و
خاوینی هەر ژووریک لەبەرچاوی گێراوە نابێ بەفیرۆ بڕوات ئەشی
زێدەتر خۆ ماندوو بکەم، ئەرکەکان راپەرینم ئەو مووچەییە بۆ
قوتابخانە لەبەرچاوی گێراوە و پارەیی ئاو و ئەوانەیی کە لەکاتی خۆیدا
نەدراوە پشتگۆی خراون هەموویان وەربرگرم... بەیانی سێ کەس
هاتبوونە قوتابخانە. حیسابداری پەرودەرە خزمەتکارەکەیی، نیوەرۆ
خوانەکەیان لە گێرفانی بریکار حیساب کرا، گلەبیان لێکردبوو بۆچی
فەلان کەس لێرە نییە.

سیایی هەموو خەرج و حیساب و کتاییکی گرتبوو. منیش لەباتی
مۆر و ئیمزا، خەتیکی لار و وێرم لەژێر یادداشت و حیسابەکانی
ئەواندا. قەول و بەلێنیان داو بوو بۆ کۆبوونەوێ و نان و خوانیکی
بەتام. ئێتر ئەوان چوو بوون بریکاریش بەلێنی لێسەندم کە دەبێ لە
کۆرەکەدا بم. بە فەرمايشتەکانی ئەودا دەبوو زۆریش مەمنوون بم
چوونکە لەبیریان نەکردووم. ئەمە جەنابی بریکارە و زۆر شتی وای
لێدەوێشیتەوێ! شوکری خودا کە هەر بە ئەوەندە لەکۆل بوونەوێ.
ئەوێ شوخی پێنەدەکرا، سێسەد و شتیکم پوول لەبەردەستا بوو،
دەیی چۆن میوانداریم لێناکەن. ئەمە یەکەم جار بوو ئەوەندە
ئێحتووبارم هەبێ. ئەمەش لە بەرەکەتی بەرئۆهەرایەتی قوتابخانەکە
بوو! وادیاربوو وەرودەرە لە ناخ و دلێ بەرئۆهەبەرەکاندا جێم خۆش
دەکرد. خۆ هەر کەسێکی تریش ئەو سێسەد تەنەیی دەوڵەتی لە
باخەل دابی بە کەیفی خویەتی بچێ بۆ میوانی یان نەچێ. سێسەد

تمەنىك كە بۇ ھەرشىتىكى دووتمەنى بەلانى كەمەو ە دوازده قران
لینووس و پینووسی بۇ سەرف كراو، مرق ھەتا بەمچەشەنە ئەكەوئە
نیو مەنگەنەو ە نازانی ئیدارە و ەزارەت یانی چی. سی پۆژمان
و ەخت ھەبوو بۇ چەژن و خوانەكە، ئیتر نەمزانی پۆژ و شەو چۆن
ھات و چوون. چوومەتە قوتابخانە یان نا، ئەگەر چووئیتیم نازانم چیم
کردوو. بەلام ھەر بیرم لەو ە دەکردوو ە بچم یان نەچم... بوو بە چی،
دەچی یان ناچی؟ گیزی نەفام! ئەمە سەرەتای دەست پیکردنە. دایمە
ھەر ئاوا دەبی، گرفتیکت بۇ سازدەكا، بە مرازی دللی خۆت ناو و
ناتۆرەت و ەدوو دەخن. وەكوو فوودانە ھەلت دەدن و دەتكەن بە
لقى دار ئەقاییكەدا. ئەویشخۆت چاك دەزانی تۆپەل تۆپەل دپکی
پیوہیە. چالکیان بۇ لیدای كە نازانی چەند گەزە! ھەر وەكوو
ئییستاش نازانی دنیا چ باسە. نازمی قوتابخانە جارزە، وەپرەزە،
ناحەقیشی ناگرم ئەتۆ بەپیوہبەری ئەوی. ئەو حەز ناكا بەرداشی
ژیان بیھاری. نایەوی ھەتا پۆژی مردن ژیانی بە بریکاری ببریئەو.
ئەویش گەورەبی خوی گەرەكە و هیوای شان و شكوی ھەیە و
بەتامایە ببیتە بەپیوہبەریك یان وەزیریك و لەویش سەرتەر. ئەو
ئییستاش تۆ بە ھیند ناگری. لە ھەمووشت خرابتر ئەو دایكە
نەخۆشەیتە دنیاك خەرچ و کویرەوہری. مانگی سەدوپەنجا تمەن
بەشی دەم شیرینی پەرەستارەكان ناكات كەسیكى دیکەش نییە
لەجیی ئەوی دابینی. ھەییە؟ ئەگەر ھەشبئی، مەگەر سەلمان و
ئەبووزەر، تۆ پیئیتوایە ئەگەر سەلمان و ئەبووزەر پشیمان لەبری
ئەو بیدەستەوستانانە دانابا، تۆفیریکی دەکرد؟ ئەوپۆژ و پۆژگارە

تەمەن بېراو بوو. كە قومە ئاويكيان لە بيت الماڵ نەدە خوار دەوه. خۆ
تۆش سەد دەستت پيۆە نيبە چى ديكە دەتوانى ئەر كە كانيان بۆ
رپەريۆنى؟ ببى بە لە لە و خزمە تكارى بريكارە كەش. يان لە كۆل ببەوه و
بېرۆ يان قۆلى لى هەمالمالە و ناوى خوداى ليبيئە. تا نە چيني
هەلناگريەوه - بە دەستىك نە بە خشى بە دوودەست نادروويهوه. لە
يەك و دوانەوه ئەوسا چوارو- لەوه بە وللاوه بەريۆەبەرى گشتى و
ئەمەش كورسى رياست جيره خۆريكى دەولەت و برياهەوه. نانى
خۆت مەبېرە، نان بەنرخى رۆژ بخۆ. زمان لووس و وەخت ناس بە وهك
قېر نوو خۆ لە نيولينگى ياسا توندكە. لەبيري بيمە و مال و مندال و
رۆژانى پيري دابە وريا بە و هەل و دەر فەت لە دەست مەدە...»
ئەوه دەندەم پيش خوار دەوه گيان گەيى بە بينە قاقام. بۆ جاريكى دى
نامەى دەست لە كار كيشانە وهم لە تەنكەى باخەلم نا، بە بى ئەوهى
ور تەم ليۆەبى خۆم لەو ميهمانييه دزيه وه.

ئيتير بيرم ليكر دەوه كە ئاوا نابى. گوتم واچاكە بچم بۆلاى
بەريۆەبەرى پەروەدە ئەو مەسەلەيهى بۆ باس بكەم. وەرپى كە وتم و لە
ژوورى تايبەتى خويدا هەر ميزەكەى جارانى ليۆو، بينگەرد و خاوين
هەر وهكوى ژوورى بووك و زاوا، تەپلەكى جگەرە كيشان بە خاوينى
لە جيتى جاران، بەلام ئەو جارە لە گەل دەم و كاويژى بەريۆەبەرەكان
راها تبوو. لە گەل سلاو و من خۆش و تو خۆشيكدا دانيشتم. بەلام
چيم پيۆو بۆ گوتم؟ بەهانه يەكەم بە دەستەوه نەبوو. زارم هەلپچرى،
لەبەر ئەوهى لەو جەژن و خوانەدا بە شداريم نە كردوو دەست لە كار
دەكيشمەوه؟ بۆ ئەوه دەبوو پيى پيىكەنى دەبوو زۆر ژيرانە گرفتى

خۇمى بۇ باس بىكەم. بىلى ئەي ھىنا بايە تەو ە سەرخۆي؟... ئەو ەندەي
مىشكى خۆم ە ەگوشى نەمزانى باسى چى بۇ بىكەم. بەراستى ئەمە لە
ئەقل دوور بوو بەخاترى سىسەد تەن پىشت بىكەمە ئىش و كارەكەم،
دەست لەكار بىكىشمەو ە ئەي ئەو ەموو فر و فىشالەت لەچى بوو،
وات دەكرد و ئەمەت دەھىنا و ئەو ەت دەبرد و... «. نا. وەمىنە، وەمىنە.
ئەگەر بىر يارى مى خۆت بىكىنى، ئەگەر وەكوو مامۆستاي پۆلى
چوار ماشىن لى داباي ئىستا رىزت زۆر زىاتر بوو! يان داشقە
پەين كىشەكان؟...» لە ئاخرىدا گەلىك بەم بىر و خەيالانە بىكەنم و
«مالتان ئاوا بە يارمەتت، ھاتبووم تەنيا سلاوئىكتان ەرز بىكەم.»
بەم دەھۆيانەو ە ھاتمە دەرى و نامەكەشم فرىدا جوگەي ئاوەكەو ە.
بەلام بىركارى بەرىز. ەوتوويەكى تەواو وەك بەراز غەزرىبوو،
توورپە و لاسار، غەزەب لەنىوچاوانى دەبارى! سەرلەنوى شوولە
تەرەكانى ھىنايەو ە بەركار. ھەر مندال بوو ئەو ەلى بەيانى دەست و
پلى ماسىبوو، مەگەر غىرەتى ئەو ەم ەبوو قسە لە قسەيدا بىكەم؟
خۆم لە ئاحوال پىرسى داىكىشى شار دەو ە. ەفتەيەكى تەواو لەو
قوتابخانەيدا ھەر كەسە و ئەسپى خۆمان تاو دەدا. منىش بە
بىدەنگى دەچومەو ە ژوورى و درگام لەسەرخۆم پىو ە دەدا، گوئى
خۆم لە گرمە و ھەرا و ھورىاي مندالان دەئاخنى. ئەم سەر تا
ئەوسەرى ژوورەكەم شەقاو دەكرد. ئاي بەراستى چ دەردىكى
گورچوپرە «بەراستى بوچى؟ بوچى دەپۆىشتى؟» منىش سەرم لەو ە
دەرناچى. ئەگەر بىرم لىدەكردەو ە بە خەيال ەموو كەل وكونى ژيانم
دەپىشكى، بەلام ئەگەر بارت كەوت كەس ئاورت لىناداتەو ە، وەھا بە

قوردا پۆده چی و له گه لی رادیی که پیتخوش نییه نووزهت بیته ده ری
و کهس دهنگت بیستت. وادیاره ئه و لاوه باریک و بنیسه - مه به ستم
ماموستای پۆلی سییه - سهیر نییه ئه ویش له گه ل لیدان و پیدادانی
زیندان راهاتی! مه گه ر هه ر من بزانه چهنده ئازاری دیتوو. ده دانه
پۆژه دل و هه ناوم نه ماوه منداله کانیش له ترسان وشک هه لاتیبون.
ئاخریش پاره که گه یشت و حه ق به حه قدار درا. به لام له باتی ئه و
سیسه د و شته ته نیا سه دوپه نجا تمه ن، هۆیه که شی ئه وه بوو له سیایی
گرته که دا هه له یان کردبوو، که له کۆتاییدا ساغمان کرده وه و
حیسه به کانمان باراشی کرد.

14

بيجگه له و ژنه ی حهفته ی جارېک دههاته قوتابخانه، چهنده سېکي دیکهش له دايک و بابي مندالگهگان جاروباره هاتوچوږي نيمه يان دهکرد و سهرو دليان نه گرتين يه کي له وانه هر نه و پاساوانه بوو که به قايشه که ی پشتی دهست و لاقی منداله که ی خوی بهست و فه لاقه ی کرد؛ نه وهنده ی دههات به دايی خوی ته ق پاژنه ی به يه کدا دهکيشا و لاقی جووت دهکرد. به تکا و پارانه وهش دهستی له سهر چاو و برویي لانه دبرد. نيتر چ بگا به وهی دابنیشی. يه کيشيان کارمندی پوست و ته لگراف بوو هر ده روژ که ره تیک دههات و باوکی کوره بزوزه که بوو. نای چ مندالیکي لاسار بوو. بريکار به نواته وه بوو ته نيا جارېک شووله که وهدهستی بکه وی. نیوسهعات له لمان دهمايه وه و پریسکه ی دلی دهکرده وه. نيمه ش ههروا، يان باسی سياسهت و مووچه ی پله ی پينجه می نيتداره و سی مندال و خيزانه که ی، که له سالدا مانگیک خوشيان به خویانه وه نه ده بينی و مانگی سه دوچل تمهن کری مالیان دهدا... دارتاشیکيش هه بوو ته نيا کوره که ی له پولي يه که می سه ره تاييدا دهیخویند، خوشی خوینده واری هه بوو به و دهسته قهوی و قولی به که یفی خوی په نجه ی منی دهگوشی و خوی به قوربان و سه دهقه دهکردم. که روژیک کارېکم پي بی «به سهر

سه‌ران بۆت جیبه‌جی ده‌که‌م.» به چاکی ئەقلم بۆی چوو بوو،
وادیاربوو ئەو قوتابخانه‌یه‌ی ئەو ڕووی تیکردبوو هه‌مووشت به
که‌یفی ئەو ته‌واو بووه و هه‌ربۆیه‌ وایده‌زانی هه‌موو شیروانیک
شایه‌که، یه‌کی‌ترین کابرایه‌کی کارێزکه‌ند بوو، به‌ده‌ست و مه‌چه‌ک و
قه‌وی و قوڵ و که‌له‌گه‌ت. کورده‌که‌ی له‌ پۆلی سێدا ده‌رسی ده‌خویند.
حه‌فته‌ی جارێک ده‌هاته سه‌ردانی منداله‌که‌ی له‌ حه‌وشه‌که‌دا ده‌چه‌قی
و ده‌ پازده‌ ده‌قه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ خزمه‌تکاره‌کان ده‌رده‌دلی ده‌کرد و
هی‌واش سه‌ری داده‌خست و به‌ره‌ومال ده‌بووه. نه‌ کاری به‌ کاری
که‌سه‌یک بوو، نه‌ داوای هه‌یچی ده‌کرد و نه‌ قسه‌یه‌کیشی ده‌برده‌ ده‌ری.
جاری هه‌وه‌ل که‌ هاتبووه قوتابخانه‌ نازانم بۆچی خۆی گه‌یانده‌بووه
سه‌ر ئەو دیواره‌ به‌رزهی فێرگه‌، یه‌که‌به‌خۆی هاواری ده‌کرد! من تازه
له‌ ڕیوه‌ هاتبووم. ئەوه‌ هه‌ر ئەو ڕۆژانه‌ بوو که‌ تازه‌ مه‌دره‌سه‌که‌مان
خه‌ریکه‌بوو له‌ نانی سوالی نه‌جاتی ده‌بوو. له‌ دوورپا وامزانی پیاوی
ئیداره‌ی کاره‌بایه‌ و هاتووه‌ کۆله‌که‌ی برقمان بۆ بچه‌قینتی. به‌لام
وه‌ختیک هه‌را و هوریاکه‌یم بیست به‌ په‌له‌ خۆم گه‌یاندی، منداله‌کان
ڕژابوونه‌ نیو حه‌ساره‌که‌وه‌، بریکاره‌که‌ و دووکه‌س له‌ مامۆستاکان له
حه‌ولی ئەوه‌دا بوون هه‌رچۆنیک بێ خۆیان بگه‌یه‌نن به‌ کابرای سه‌ر
دیواره‌که‌ و توند لاقی بگرن و دای به‌زیننه‌ خوارێ. له‌وه‌ده‌چوو
ئهو‌انیش بیریان له‌وه‌ کردبیته‌وه‌ که‌ هه‌روا به‌ هاسانی هه‌موو که‌س
نه‌توانی به‌ دیوار و حه‌وش و حه‌ساری قوتابخانه‌دا سه‌رکه‌وێ.
منیش له‌به‌رخۆمه‌وه‌ فکرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ ئه‌و کابرایه‌ چۆن چۆته
سه‌ر ئەو دیواره‌ به‌رزه‌؟ به‌لام وه‌ختیک زانیم بیره‌هه‌لگه‌ن و کارێزکه‌نه

به لامه وه سهير نه بوو! به لام سهرم له وه سوور پامبوو نهو بهو هه يکه ل
 و قه لافه ته وه چو ن بهو کون و کار پيژانه دا هاتوو چو ن ده کا؟ سهير
 نييه نهو وه سهر که و تانه هه ر لهو پياوه ده وه شايه وه نهو هه را و
 گوړه يه ش هه ر بو نه وه بوو، له بهر چي کور ه که ي نه و مان نيونو وس
 نه کړدو وه بو وهر گرتني بهرگ و پيلاو له ده فته ري نه نجو ومه ندا و...
 کاتيک چو ومه بهر ده ميان موړه يه کم له کابرا کړد و يه ک دوو قسه م
 دا به ته نگه ي بريکار و مامو ستا کاندا، نه و انيش ليني دوور که و تنه وه و
 مندا له کانيش سهريان داخست و بلا وه يان کړد، خو يان کړد وه به
 يو له کاندا. نيتر به بي نه وه ي لهو پياوه بروانم گوتم:
 - وه ستا، ماندوو نه بي.

وه ختيک بو لاي نوو سينگه وه ري که وتم رووم کړده بريکار و
 مامو ستا کان و گوتم:

- له وه ده چوو زور به جواني ولامي نهو پياوه تان نه دا بيته وه
 هه ربويه خو ي گه ياندو ته سه ر نهو ديواره. که سيک کاريکي به
 قوتا بخانه بيت ده چي ته ژووري نوو سينگه.
 له پشت سهر مه وه زرمه يه ک په يدا بوو. من درگاي نوو سينگه م
 کړد وه و نازم و کار پيژکه ن به دوومدا وه ژوور که وتن. به لام نهو
 قه لافه ته ي من به سه ر ديواره که وه ديتم، زوري فه رق هه بوو. پياويکي
 چه ماوه و ده ست و لاق قه له شيو. زانيم به عومري خو ي بو جاريکيش
 له گه ل بهر پيوه به ري قوتا بخانه دا، دانه نيشتو وه و قسه ي نه کړدو وه.
 خو لکم کړد! دانيشت. به سه ر کور سييه که وه خو ي گرموله کړد بوو،
 به جي نه وه ي قسه يه ک بکات، يان ولاميک بداته وه، له پر ده ستی کړد

به گریان. سهیره! زور به تووندی دهگریا، سهری به هه نیسکه وه
هه لده که ندرا! قهت باوهرم نه ده کرد، پیاویکی ئاوا زل و زه لام
هۆره هۆر بگری! دهستم تیکه لاه دههات و سهرم لیشیوابوو. ئیستا
چی لئ بکه م؟ خۆمن نه هیچم پئ گوتبوو نه به لایه کم به سهه هینابوو،
سهیره ده بی بۆ بگری؟ دل خۆشی بدهمه وه؟ چۆن، چی پئ بلیم؟ هه
بۆیه چومه ده ری و خزمه تکاری تازهم به نگ کرد و هه تا
شه به یه کی ئاوا بۆ به ری. وه ختیک هیور بۆوه بیهینی بۆلای من.
به لام ئیستاش که ئیستایه نه مدیته وه. نه ئه ورپۆژه و نه رۆژیکی دیکه.
حه وتووی جاریک دههاته قوتابخانه و هه ره له هه ساری یان له بهر
هه یوانه که دا، ده پازده خوله کیک له گه ل خزمه تکاره کاندایه ده رده دلی
خوی ده کرد و ده رپویی. ئه ورپۆژه بۆ چه ند چرکه، له پشت شووشه ی
ژوره که ی خۆمه وه دیتم سه ری داخستبوو له درگای فیگره چوه
ده ری. تازه فه راش هات بۆلام، به لئ! گوتویه تی پینج تمه نیان له
کورپه که ی داوا کردوه بۆ ئه وه ی له ئه نجومه ن نیونوس بکری بۆ
که وش و لیباس. وادیاربوو زوری قسه بۆ بریکار کردی و ئاوی
گوئی دادایی. به ریم کرد رۆیی بریکارم بانگ کرد. شته که پون
بۆوه! ویستیوی له بریکاره که بدا، به بی هیچ عوزر و به هانه یه ک!
بریکار هاواری کردبوو مامۆستا و قوتابییه کان به دهنگیه وه
چووبوون. کاریزکه نیش وه ک پشیله په ریبوو ه سه ر نووچکی
دیواره که.

ئاخر و ئۆخری ریبه ندان بوو رۆژیک کرپوه ی ده کرد له گه ل یه کی
له باوکی قوتابییه کاندایه بووین به ناسیاو. خزمه تکاره کان و جه نابی

بەرپوئەبەر زرم و كوت بە پلىكانەكاندا ھاتتە سەرى و خەبەردارىان
 كردم. لەو دەھچوو ھەوالىكى تازەيان بە دەمەو ھەبىت! كەسىكى
 كورته بالا و قولەپپاؤ؛ بە دابى فەرەنگ ھەلس و كەوتى دەكرد. سەر و
 پدینىكى پاك و خاوین جلوبەرگی ئوتووكراو، ھىشتا بەسەر
 كورسىيەكەو ژیرى گەرم دانەھاتبوو باسى خویندەوارى خۆى بۆ
 كردين و چوونى بۆ فەرەنگ و... ئەو ھەموو زەنجیر و بازى و
 ئەنگوستیلە ئەو لە دەست و قامكى دا بوو، بۆ ئەو دەبوو دووكانىكى
 زىرپىنگەرى پىو ھە رازىنى. بە لام بالتهكەى بەرى لە كۆتەكەى من
 قولەتر بوو. گەرەكى بوو لە فیرگەیهكى دیکەو ھە كورەكەى بىنیتە
 قوتابخانەى ئیمە. كورەكەى لەو مندالە چاوپرەشانە بوو كە لە گول
 كالتريان پىنەگوتبوو زەردەزىقە و چاومات. لە پۆلى دوودا بوو
 لە نیوھى سالدا دوو كتیب دووا كەوتبوو، ئەمەش ھەر لەو سیونیوھى
 كلاس دووھەكان دەخوینن. دەگوت كورپى باخەوانەكەيان كە لە
 مەدرەسەى ئیمەدايە و زۆرىش زىرەك و دەرس خوینە. «راستە،
 قوتابخانەیهك بەرپوئەبەرى لیوھشاوھى ھەبى چۆن قوتابى زىرەكى
 نابى. دەبى قوتابخانەكانى دى بىنوو لەلای ئیمە شت فیربن...» ئیتر
 ئاوا قسەگەلىك. ئیستا ھەر بەخاترى ئەو مندالەیه بەم بەفر و
 سەرمایە ھاتوونە ئەم باخە و گىرساوانەتەو. بىرم كردهو كە، «ئەم
 خەلكە بەرپزەى گەرەك شتىكیان لى ھالى بوو.» لە ئاخریدا پىمگوت
 پىویست بەو ھەموو خواھىش و پارانەوھى ناكات، بۆ فیرگەكەى ئیمە
 جى شانا زىبە كەوا زۆر بەى قوتابىبەكانى مندالى ھەزار و نەدار و
 باخەوان و مىراون. بەلان خیرا لى ھالى بووم ئەو فەرمايشتانەى منى

زۆر بە كەيفى نەبوو. ھەستام و بانگى بريكارم كرد، دەستى خۆى و كورپەكەيم دا بە دەستىيەو و خوداتان لەگەل بى... لەپاش نيوسەعات بريكار ھاتەو و بۆلام، گوتى: خانووبەرەى شارى بە قوتابخانە بە كرى داو و مانگى بە سى ھەزار و دووسەت تەن زۆر منەت بار بوو كە مامۆستايەكى بۆ بگرى و لە مالى خۆيدا دەرس بە كورپەكەى بلى، خو ئەگەر بەريۆە بەر ئەو ئەركە و ئەستۆ بگرى چەلەو بە باشتر... زۆر بەى ئەم قسانەم لە دەم خزمەتكارى تازەو بەست. وەختىك زانيم بريكار خو شى خو شىيەتى پىم گوت ئەو پياو و دەيەوى دىنباى مندا لكەى بۆ قبول دەكەين. ئيتىر چەلەو بە باشتر ھەر خۆى ئەم ئەركە وەستۆ بگرى. بە مەرجىك مامۆستاكان لەخۆئ نەھارووژىنى و لەكوتايى سالدا كەم نەھىنى و بۆ نمرەى قبولى بە دەست و لاقى مندا نەنووسى، پاش نيوەرپۆى ھەمان رۆژ جەنابى بريكار قسەى لەگەل بابى مندا لكە تەواو كردبوو، مانگى سەدوپەنجا تەن.

ئيتىر مەعلوم بوو تەنيا رۆژىك پاش نويزان فيرگە تەحتىل نابى و لەو بەدواو و دنيا بە كەيفى بريكارە. تەواو بە قەت مانگانەكەى دەولەت، ئەو وەندەشى لە باوكى ئەو مندا ل وەردەگرت. تەنيا بۆ كەسيكىش. ئيتىر ھەموو بايانىيەك چاوەكانى ترووسكەى دەھات، واى بۆ دەچووم كە ئەو زرق و برقەى لە مالى بابى كورپە ديتوويەتى ئىستا دەكرى لە چاوى ئەو دا سەيرى بكەى. داىكىشى روو لە چاك بوونەو و بوو. تازە لە نەخوشخانە گەرابو وە مالى بەريۆيشى و رددەور دەھواى ژن ھىتان لە كەللەى دا بوو دەيگوت داىكى مال بە مال بۆى لە ھەولى ژن داىە. لەو دەچوو تازە مېشكى كرابىتەو، ھەر

پوژەي نەخشە و پىلاننىكى دادەپشت. بۇخۇي بۇ قوتابخانە و جارى واهەبوو بۇ من. پوژىك ھاتە بنگويمەوہ بۇچى «ئەنجومەنى مال و قوتابخانەمان» نەبى؟ بەدلى خۇي بىرى لە ھەمووشت کردبۇوہ. نىسكەشورى کردبوو پەنجاشست كەسىك لە بابى مندالەكان دەستيان بە دەميان رادەگا. بابى كورەكەش قەول و بەليني پىدابوو. نەختىك ھەستم داوہ و حاليم کرد كە ورياي راز و باسەكانى ئىدارە و ھاوکارەكانى بيت. ئەوہى ھەزى لىيەتى جىبەجى بكات. كاغەزىكى ھىنا و ھەك نامەى شاھانە بەدلى خۇم بۇم نووسى؛ ئەويش بردى بۇ دايرەى پەرورەدە بۇيان تايپ کرد بە مندالەكاندا بەرىيى کردن. كۆبوونەوہكەش بە ھاوکارى بىست و چەندكەسىك لە باوكى مندالەكان بەريوہ چوو. ھەفتا كەسىكى بانگھىشتن کردبوو. زۇريش توورە بوو لەبەرچى ئىمەمانان ئەوہندە بىموبالات و بىركورتىن، مەنيش بۇم روون كردهوہ، لەوانەيە دەعوەتنامەكان بۇنى جەريمە و زۆرەملى پىوہ بووبى.

لە ھەمووشت خۇشتر پاسەوانى كىشكىچى پازگا ھاتبوو ھەر لەبەر درگاوہ لاقى بە يەكدا دەدا و بە نىشانەى ئىحتىرام و رىزلىنان دەستى ھەتا بناگووى بەرز دەكردهوہ. مامۇستاكانىش سەريان بە يەكەوہ نابوو گەرمى قسە و باسى خۇيان بوون. كۆرپىكى چرپوپر، بريكار چايى و شىرىنى ھىتابوو. چراتورىكيان بە كرئ گرتبوو، باران لىيى كردهوہ و سالۇنەكەش بۇ يەكەمجار ئەو خۇشبيەى بەخۇيەوہ بىنى. دەنگ و ھەرا و بىنەوہبەرەيەكى سەير بوو، سەرھەنگىك لەنىوياندا بوو. داماننا بە بەريوہبەر، ئەو خانمەى ھەفتەى جارىك

رووناکی دهخسته دلی قوتابخانه وه بوو به جیگری به ریوه بهر،
وابزانم جهنابی سهرهنگ به بیست سال جحیل بووه. پیره ژنیکیش
له وی بوو، به زوری سهرهنگ بوو به سندووقدار و بریکاریش کرا
به نووسندهی ئهنجومه و یه کدوو که سیش هه بوون دایان نان بو
کاتی پیویست. ئیتر چ له وه خوشتتر تو سهرور و خه لک ئه مر بهر بیت
به که یفی خوٚت ئه مر بکه و ئیفاده لیده! به ئه مه ده لاین دست بلاوی!
هه موو دل خوٚش و که یف ساز. چه زم نه ده کرد خوٚم بکیشمه وه دواوه.
ئیر به ریوه به رایه تی بوٚ چه وت پشتم به س بوو. بابی ئه و کوره
نه هاتوو بریکاری به ماموستایی گرتوو، به لام پاکه تیکی سهرموری
به ناوی منه وه ناردوو. هر له ناو کوٚبوونه وه که دا هه لمان پچری.
داوای لیوو ر دنی کردوو، که نه ی توانیوه «له نزیکه وه بیته
خزمه تمان» ئه مه ش له لایه ن منه وه دیاری بی بوٚ ئیوه. سه دوپه نجا
تمه ن. ئه وه بوو به بناخه و ده ست پیکی کاره که مان. پاره که م له سه ر
میژه که دانا بوٚه وه ی ناوی بخریته نیو لیسته وه جیگری به ریوه بهر
خوی له گول دابوو! شیرینی ده گپرا ماموستاکان له گه ل ئه وه ی
ده ستیان ده برد و ده نکی شیرینیان هه لده گرت، وه کوو پولوو سوور
هه لده که ران. خزمه تکاره کانیش په ی تا په ی تا چاییان ده گپرا، ئیر له و
حه یس و به یسه دا که سیٚک به ریوه بهری قوتابخانه ی له بیر نه مابوو.
هه ربویه باش تیگه ییوو م حیسابی خوٚم لیٚک دابوو و فکری
پاشه رۆژم کردوو، خوٚش حال له وه ی منیش له نزیکه وه ئاگام له
هه موو شتیکه. هه روا له به رخومه وه خه ریکی بیر کردنه وه بووم، له پر

لەسەر مېزەكە چاوم بە سېسەد چوارسەد تەمەن كەوت. بېريارى
 ھەشسەد تەمەنيان دابوو.
 پېرەژنى داخلەدارمان جانتاي لەگەل خوى نەھيتابوو. ھەربۆيە
 ھەموو ھاتنە سەر ئەو رايە پوولەكە لەلای بريكار بمنييتەوہ. «ئيمە و
 ئيوەمان لەبەيندا نەماوہ و نيشە. ھەموومان بېرومان بە يەكدى
 ھەيە.» يادداشت و بەيانات و پەنجەمۆر و ژمارە و ئيمزا لە
 ئاخريشدا رەزامەندى من و ئيتىر بەخىر و خۆشى كوتايى پىھات؛
 تازە بۆ بەيانيدا من تيگەيشتم كە جەنابى بريكار مالى خۆنەخۆرى
 دەستكەوتووہ و گوللە و دەرماني بايزئاغا شەق لە كەندەلانى!
 سمىلى مامۆستاكانى چەور كەردووہ و خوانىكى بەدلى خويان.
 ئەوہلين كاريكى كە لەدەست من ھات ئەوہبوو پوونووسى
 يادداشتى ئەوشەوہم بەخىرايى رەوانەى ئيدارەى پەروەردە و بەشى
 دامەزراندن و «تەواو ئيدارەى گشتى و وەزارەتخانەكان» كەرد گشت
 لايەكم ئاگادار كەردوہ. لەگەل نەھيتى كارى ھەموو بەرپوہبەريەتییەكدا
 ئيتىر ئەمپرو سبەينيمان نەكەرد و دارتاشيكمان ھينا و پيمانگوت
 لەماوہى دوورپوژدا درگا بۆ ئاودەستەكان دروست بكا. بەلام
 ھەتاكوو حەق دەست و پارەى پيدا كلكى وشتر گەيپە عەرزى! ھينامان
 لە ھەردوو كۆلانەكەى فيرگەدا خەلف و نەمامان چەقاند؛ تۆرى
 باسكەمان گۆرى و گەليك تۆپمان ھينا و ھەموو دوانيوەپۆيەك
 تەمرين و راھيتانمان ھەبوو؛ خۆمان ئامادە دەكەرد بۆ يارى و
 پيشبېركى لەگەل قوتابخانەكانى ديكەدا. ئيتىر ھەر لەو بىنەوبەريەدا

بوو که راهینه ری وهر زشی لیمان پهیدا بوو، ئەمه بوو به کاری
هموو پوژیک، بوو به کەس به کەسیک هەر مه پرسه.
به یانییه که چوممه قوتا بخانه له سالۆنه که دا دهنگ و هه را
دههات. زرم و کوتی به رزکه ره وه قورسای و مشتته کۆله و توپ و
هه له به زدا به زی قوتا بییه کان دههات. به لئ ئەوه دهنگی خو ئاماده کردنی
ئەوان بوو. بریکار چوو بوو بای دووسه دتمه ن هالتری کریوو ئیتر
هەر ئەو منداله ریوه لانه بوون خه ریک بوو ریسی ملیان دهردههات و
شه لالی ئارهقه ده بوون و سوور هه لده گه ران. ده که وتته هانکه هانک!
چاره چوو؟ نیوچاوانم لیک نابا، خو م تووره کردبا، که بوچی به
بی ئیزی من ئەو کاره یان کردوو؟ جا بو وایانده زانی من سه رم
پیوه یه! بو مه گه ر تایبه ت بوو به (بیت المال)؟ ئەمه ویستی خو م بوو،
ئەوه له به رگ و پیلاو، ئەمه ش له ئەنجومه نی مال و قوتا بخانه! جا
بو من دهمزانی چی وهرده گرت و چی ده به خشی؟ چه ته خشان و
په خشانیک! ته نیا به و پاره یه م زانی که دارتاش وهریگرت. به لام
به پراستی هه سا بوومه وه. خو شیان ئەمه یان ده زانی پاره یه ک بوو له
باوکی قوتا بییه کان یان سه ندبوو. هه تمه نه ده یان زانی گوزهرانی
مامۆستا کان چۆنه. گرنگ ئەوه بوو هۆلی قوتا بخانه رهنگ و پرویه کی
به خو یه وه گرتبوو له هیه چ که متر قوتا بییه کان ببوون به خاوه نی توپ
و وه زنه و هالت، له ئارهقه دا خووساو. به لکوو پوژیک ده فه ی
سنگیان پان بیته و ئەو نان و په نیره ی ده یخون بتوانن به باشی
هه زمی بکن! بریکار و مامۆستا کانیش رازی بوون چونکه نه کەس
به خیلی به کەس ده برد و نه گله و بناشتیک له ئارادا بوو. ئەوه نده نه بی

دہوو بریکارہ کہ ناگادار بکہ مہ وہ لہ بییری خزمہ تکارہ کانیش دا بی و
لہ بیریان نہ کات.

15

وردەوردە خۆمان كۆكردهوه ئامادهبووين بۆ ئەزموون و
تاقىكارى كۆتايى سال. لە نيوهى يەكەمدا گويى خۆم لىخەواندن.
لەبەر ئەوهى زۆر لەميژنەبوو هاتبووم. لەوهترسم هەبوو بيبته
يەكبان و دووهوا. بەلان ئيستا بۆ ئەوه نەدەبوو پشتيان تيبكەم و
روويان ليۆهريگيڤم. دەبوو چاوم بە سەريانەوه بيت بزنام چۆن
دەيانخەنە ژير گوشارهوه، ئيمە دەبوو بە دلنيياييەوه مندالەكان بە
كارنامەوه بەرپى مالى بکەينهوه. ئەوان دەبوو بەرهەمى ساليك
ماندووبوونى خويان بەدەستهوه بيت. هەر نەبى با بزنان لە هيچى
نەبوو چى هەلگرهوه. هەر بۆيه لە بەرهەبەرى مانگى رەشه مەدا لەگەل
مامۆستاكاندا كۆبووينەوه و ليژنەيهكى چووكەمان سازکرد. بە
بىپيشەكى چيروكى يەكيك لە هاوکاره كۆنەكانى خۆم بۆ گيڤرانهوه،
كە چۆن هەر جارەى نمرەى بيستى ئەدا بە قوتاببيەكانى، رۆژودانتيك
لەرزويواو دايدەگرت. مامۆستاي ميژوو بوو لە پولى يەك و سبى
ناوهندى دەرسى دەگوتەوه، جوان و جھيل بوو كۆليژى تەواو
کردبوو بەلام هيشتا كال و نەكوليو بوو، گەشه و نەشەى بە
قوتاببيەكان نەدەدا. بەيانان كە دەمبيني دەتگوت بە دار لە سەريان
داوه، ئيتەر هەر زوو دەمزاني رۆژتيك پيشتر نمرەى بيستى بەخشيوه.

هه لېه ت ماموستاكان به م چيرؤكه توزيك وه پيکه نين که وتن توزیک
 چه پله يان بؤ ليدام. که يفم سازبوو. چيرؤکی ئه م مه لايه شم بؤ
 گيرانه وه، که له دهورانی منداليدا دهرسی شه رعی پينده گوتين له ژير
 عه باوه نمره ی ده دایني به له رزه له رزی دهستی عه باکه ی
 ده جوولایه وه. هه تا ته واو ده بوو ده ده قيقه ی پينده چوو. ئه ویش
 چه نده؟ بؤ باشترین قوتابی، دوازده! وهک بلئی له مالی بابی
 که م ده بیته وه. ئه و جاریش بوو به پيکه نين. منیش نیوچاوم تیک ناو
 وازم هینا و هاتمه سه رئه وهی بؤ دارشتنی پرسیاره کان خه ریکی
 راویژ و بیر و رابین و «منیش به پانه وه دريخی ناکه م» و له و
 فه رمایش و بابه تانه... و امان به باش زانی له شه شو ميبه کان چه ند
 که سيک رابگرين بؤ ئه زموونی کو تایی و کاریکی واکه ين به لکو و
 رته بوونه وه مان که متر بیت و ئاواها بیرو که یه ک... ئیتر له شه ممه ی
 داهاتوودا تاقی کاری ده ست پينده کات. له نیوه ی مانگی ره شه مه وه.
 سی که س به پرسیاره کاندا ده چووینه وه. من و ماموستای پوله که و
 بریکار، بؤ ئه وهی زولم و غه دریک له قوتابییه کان نه کرابی. یان
 بی مووبالاتی. زره له زهنگ هه ستا و له نیو سالونه که دا سه ف گیرا.
 له و رۆژه وه ببووین به خاوه نی هالتر، له سه ر درگا که نووسرابوو
 «ئهنجوومه نی وهرزش» شان و ملئه ستورره کان له و به شه دا
 وه خربوون و له سووچیکدا دوومیژی له کار که وتوو یان دانابوو،
 پرپوو له ده ست کردی مندالاکان و له ولاتره وه هالتریه ک به و مه يدانه
 خوی راکیشابوو، ده تگوت قرژاله چنگی له زهوی گیر کردوو.
 ده ست کردی مندالان بریتی بوو له دولابی کارتوون و کاغه زی،

رهنگاوړهنگ میز و کورسیله ی بچووک، هر بؤ ئه وه جوان بوون
بووکه شووشه یان له سهر دابنئی، تابلوی ریک و له بار، له دار و
تهخته ی ساف و لووس، برجی ئیفیل، ئه ویش هر دووبستونیو
دهبوو یان نا، نووکه سهره که ی هر له کلاووچوچه ی مزگه وتی شا،
دهچوو. نه خشه ی ئیران، جیی شاره کان به مه ته کوون کرابوو.
ئاخو» بؤ ئه و ورده شتانه چه ندیک مشاری موویان ورد کردب و
چنگ و پلی خو یان بریندار کردب و پاره یه کی زوریشیان خهرج
کردب. له تهر ف دایک و بابه وه چه ندجار لییان درابی!... بوچی؟ ته نیا
بؤ ئه وه ی نمره ی باش وهر بگرن بؤ کاره کان یان. خو تازه ئه مرؤ
وه کوو ده وره ی کون نییه، ئیستا ئیتر وهر زیره کانی په روره دوش
باوهر یان وایه ئه م شتانه ی رابردوو نابنه نان، ئیستا ده بی میشکی
قوتابی پر بی، بیجگه له خویندن فییری کاری دهستی بن و کاتی
بیکاری ئه وان پر بکاته وه و خیراتر ده چنه نیو دنیای سهنهت و
شارنشینیه وه؛ جا بویه گهره ک قوتابی له فییرگه دشت فییربی، هونه ر،
فه ن، سهنهت. بؤ ئه وه ی ئه گهر رؤژیک له سووچی قوتابخانه دا جییان
نه بؤ وه له برسان به لادا نه یه ن. ده ی چه له وه باشتر ده ست کرده کان یان
گه شه به ژیان یان بدات. ئیتر له سهر کارتون و مقه وای که وش و
شیرینی په ک ناکه وی! بابی منداله کانیش ئه م شتانه بؤ عه ولاده کان یان
ده هیننه وه. کاغه زی گولداریش گه لای یه ک عه باسی یه! چه سپ و
سریش له ویش خوړایی بابی تره. وه ک پوولی پی نه ده ی وایه! مشاری
مووی به خروار دیته نیو ولات و بازاره وه، وه ک دهر زیله ی به روک
و کاسه ی مه بالی چینی و لووله ی ئاو و شته فه ره نگییه کان و هه زاران

وردہشتی دیکہ... لہ ہر ہزار کہ سیک تہنیا نہ فہریک کہ بتوانی
 دووکانی دارتاشی و (منبت) کاری و دارکولین دابنی، یان مشاری
 مووی لہ گہل مشاری ٹاسن بری بگوریتہوہ و پیچ و مؤرہ و
 ہاچہرفہرانسہ، دیسانیش خودا فہرہنگمان پی بیلی، کہ ئاوا چاوی بہ
 سہرمانہوہ ہہیہ و ئو ہہموو دہست کردہمان بؤ رہوانہ دہکا.
 وردوالہ و دہست فروشہکانیش لہ ژیر ئہم سہیوانہدا پاروہ نانیکیان
 دہست دہکہوئ. مندال بہ بی نمرہ نابی و دانیشتوانی سہر کہوشہن
 و رۆخی دہریا و رہش و سپی لی بیبہش نابی! بہ وہرزش و ئہوانی
 دیکہشہوہ! ئیمہ سالان و ہختیک قوتابی بووین دہرسمان دہخوئند،
 تہنیا وہرزش و نووسین و راہیتانی خہتیاں دہخستہ ئہستومان و
 نمرہیان پی دہداین. مندالی ئہم دہورہیہ چہندہ بہختہوہرن، حہزیان
 لہ ہہرچیہک بج بہدہستی خویان دروستی دہکەن؛ راہیتانی ژیانی
 شارستانییہتیاں ہہیہ؛ لہ ہہمووشت خاستر بؤ نہزم و تہرزیان
 نمرہیان ہہیہ؛ ئہمہش لہ دہستی بہرپوہبہرہکانی فیڑگہدایہ، نہ
 دہرسی دہوئ و نہ زہحمہت. تہنیا ئہمہ بہسہ بزانی کامہ قوتابی
 گوئ رادیڑ و گوئ لہمستہ! «صم بکم» و «لہکیوہ فیڑی ئہقل و ئاوہز
 بووی؟ لہ گہمژہ و بی ئہدہبان» ئیتر «لہسایہی عززہتی نہ فسم لہ
 شاپا مہرحہبا ناکہم» دہی ئہمانہ بیری پیشکەوتن نین؟ بؤ قوتابیان
 بؤ پەرورہدہ؟ بہتاییہت بؤ بہرپوہبہرہکانیش. ئہمہش پلہ و پایہیہکی
 دیکہیہ بؤ سہرہہخوئی گشت بہرپوہبہرہکان! کاتیک لہ گہل
 ئہوشتانہدا، پروہہروو دہبوومہوہ، دہمزانی چئہرکیکی گرنگم لہ
 ئہستویہ. لہ چہشنی و ہزیریک، لہویش سہرتہر لہراستیدا بیرم لہوہ

نه کردبووه، دابنیشی و به هیچ و خوړایی نمره ی ئینزیبات و عال و
سالی بدهی به قوتابی. ئه ویش نمره ی نه زم و نیزام، نمره ی که هر
وهک نمره کانی تر. هر وهک نمره ی عیلم و زانیاری، وهک میژوو،
شهرعیات و حساب! بیرکاری ئه ویش به و حساب به ی سی مانگ
له مه و بهر فلان مندال به توندی له پشت درگا که وه لووتی دالووشیوه
یان به ئارامی، یان کاتیک له گه ل بریکار خه ریکی قسه کردن بووه و
سه ری داخستووه یان دای نه خستووه. لینی بگه ری با ماموستاکان
له گه ل ئه و مندالانه میسکی خویان خراب بکن و میسکی ئه وانیش
بکنه هیلاننه بیر و باوه ره پووچییه کانی خویان، له وه ناخوشتیش
له کاتی ئه زمون و تاقی کاریدا تویان وهک خه رته لیک
به سه رخویانه وه هه ست پییکه ن. ئه وه چییه چوونکه به ریژت
به ریو به ری؛ توش هه روه کوو وه زیریک درگای ژوره که
له سه رخوت پیوه بدهی حورمه تی هه ر قوتابییه ک، جا به هه ر
سه لیه یه که وه بیت به نمره یه که وه ده به ستییه وه و ده ست نیشانی
ده که ی؛ کارنامه و بروانامه ی بو باب و دایکی به ری ده که یه وه و
ئه وانیش به خو شحالییه وه به ئم و ئه وی نیشان دهن نه ختیکیش
لافی پیوه لیده دن. به لی مندالی گوی رایه ل هه ر ئه وه ی باشه، ئه وان
سپاس بو یه زدان و به ریژ به ریو به ره نمره ی گوی رایه لی ته واو
بیسته! به لی ئه رکیکی به رز و پیروژت له ئه ستویه، وانیه؟
پیش ئه وه ی روژی تاقی کاری ده ست پی بکا، قوتابییه کانم کو کرده وه
و ده ست کرد به وتاریژی، به لکوو تووشی ترس و دله راوکی نه بن.
پیم ده گوتن له ماموستا و تاقی کاری مه ترسن، ده بی باوه رتان به

زەحمەتەكانى خۇتان ھەبى و مامۇستايانى بەرپىز ئەوپەرى
 حورمەتيان ھەيە بۇ ئۆيە، ئاوا فەرمایشتگەلىك... بەلام كەسىك
 ھەبوو قسەى بە گویدا بچى؟ ھەر ئەوندەى لە درگاوه دەھاتنە
 ژوورئ دەبوو بە پالەپەستۆيەك ھەر مەپرسە! ھەر يەكەوخۆى لە
 قوژبنىك دەخزاندا! دوور لە چاوى تىژى بينەر، كونهمشكيان پى
 قەيسەرى بوو. ھەموو بە ترس و لەرزەوہ دەھاتن، جارئوابوو
 ھەستم دەگرد زۆر لەو دەھچى ئەم ترسانەيان بەلاوہ شيرين بيت!
 ئەوان لەگەل ترس راھاتبوون. زۆر كەمبوون ئەوانەى لەسەر
 كورسى پيشەوہدا دادەنيشتن، بەدەستى خۇيان كتيبەكەنيان لەولای
 خۇيانەوہ دادەنا. خو ئەگەر مامۇستا و بەرپوہبەريش نەبى ھيشتا
 دەزانى كئ لەگەل كئ لە بنەوہ خەرىكى فىل و تەلەكەيە. كامەيان
 خۆى لە پەنا ئەوى ديكە خزاندووہ. يان چاوهچاويەتى. لە بنەوہ
 يارمەتى يەكديان دەگرد! لەبىرى يەكدابوون. ھەر يەكەو خۆى بەوى
 ديكەوہ ھەلواسيبوو. دە دەقىقەيەك درەنگتر دەفتەر و كتيبيان لە
 خۇيان دوور دەخستەوہ مەگەر بۆت دەكرا بە تەنيايى ئىمتيحانت
 ليوەرگرتبان. يەكدووچار ويستم بەسەر يەكيانەوہ راوہستم و بزاتم
 خەرىكى چيبە و چى دەنووسى. بەلام بە جورىك ترس سواری
 سەرى ببوو برستى لىبرى دەستى كەوتە لەرزىن و پىنووسەكەى
 لەدەست كەوتە خواری. لەوانە سەيرتر خەت و دەستنووسەكان!...
 لەخۆرا نيبە تەواوى ئىدارەكان منەتى پىتچنەكان ھەلدەگرن. من نازانم
 دەستنووسى ئەو مامۇستايە چىبوو؟ ھەرچەندە خەتايەك لەويش
 نەبوو، دەكرا بلئى قەلەمە خوشنووسە ھەرزانەكان لەو بەشەدا

بی خه تانین... خیراخیرا ملیان ده کیشا تا کوو له ویدیوی دهستیانه وه
چاوه دزی بکه ن؛ خو یان له بیر نه دهما چ بگا به نهیینه کان! زور جار
ولامی پرسیاره کانیا ن ده زانی به لام سه ریان لیده شیوا. له بیر یان
ده چوه، یان له دوو لیدا گیر یان ده کرد. له وه سه یر و سه مه ره تر
پرسیاره کان چ بوون؟ سی مانگا به یه که وه له ر ژدا ئه وه نده کیلویان
شیر هیه، یه که میان دوو هینده و دوو ه میان یه که ئه وه نده و
سیهه میشیان شتیک له و زیاتر؛ روونی بکه نه وه هه ر یه که ی ر ژوی
چه ندیک یان شیر هیه - یان ئه رک و وه زیفه ی عه ولاد سه باره ت به
دایک و باب یان - روو باره کانی چین و ئه له م پرسیار و ولامانه...
ترس و خورپه له وشتانه! وام لیک ده دایه وه که ئه و جوامیرانه ده بنه
پیایوی دوو ر ژوی ئیمه، ئاوا به ترس و له رزه وه دینه سه ره کلاسی
تاقی کاری و وره یان داده به زئی، وه ختیک قوتابخانه و زانکویان ته واو
کرد له راستیدا مروگه لیک ی سه یر و سه مه ره یان لیده ردی. مرویه کی
توقیو و لاوازا! دهسته و ستان و بی دهسه لات. ماموستا زور هه ست
به م شتانه ناکات له به ره ئه وه ی روو به روو ده که ی به دوژمن ده زانی.
ئه شی به ریو بهر بی و له سه ر کورسی پهروه رده دابنیشی و به
چاویکی دیکه سه یری ماموستا و قوتابی بکه ی. ئه ویش هه موو
ر ژوی، هه موو مانگی، ئه گه ر میشتک نه خوش نه بی ئه و وه خته
ده زانی یه ک لاپه ری دیپلوم و پروانامه ی زانکویان چی! یانی
پروانامه یه ک که خاوه نه که ی ده پازده سال سالی چوار یان ده
که ره ت له ژیر گوشاری توقینه ر و روو خینه ردا هیز و ئاوه زیان له کار
ده که وت و ترس دای ده پۆشین! هه موو شتیان ده بوو به ترس و ترس.

كاتىك ئەوانەم دەبىنى تەنيا پۈژىكىش خۇم بۇ رانەگىرا.
 لەبەرئەھى دال و دەروونى مندالانەم نىيە و ناشتوانم بە ترس و
 دلەپراوكىۋە ۋە فادارى خۇم سەبارەت بە ئەوان نىشان بەدەم. دە
 سال مامۇستايەتى و نمرەى حەوت و دە و يازدە دلى كىرەبومە دار
 و بەرد، ناچاربوم سەرەپاي ئەۋەموو نەخشە و پىلانەى لە
 مېشكەم دا بوو، بەشى چاۋەدېرېم بەجى ھېشت و خۇم لە ژوورئ
 پەستات... چ دەبى با ببى. لە ئاخىدا يەككى دەباتەۋە و يەككىش
 ئەى دۆرېنى. ھەر بۇيە لە سەرىكىشەۋە مامۇستاكان ناحەقىان نەبوو.
 ئەوانىش كاتىك مندال بوون و قوتابى ئەوانىش داركارى كراون. دەى
 ئەمپۇ ئەوانىش تۆلەى خۇيان دەكەنەۋە. ئەگەر شوولەكانيان
 شكاندوۋە و فرېيان داون، با ئەمپۇ بە نمرە نەدان بيان تەزىن.
 «قەتارىك ھاتوۋە گەۋھەر بارىەتى خورشىدى خاۋەر
 سەرەتارىەتى ئەم قەتارە بە تۇ ناۋەستى ئىتر قوتابخانە و كلاس و
 تاقىكارى چى! ھەر بۇيە تازە دەمزانى ناتوانم بەپىۋەبەرى
 قوتابخانە يەككىش بم.

16

دوو پوژي مابوو بو جه‌ژن پروانامه‌کان حازر و ئاماده و ته‌نیا
ئیمزای به‌رپوه‌به‌ری قوتابخانه مابوو. دووسه‌د و سی‌وشه‌ش ئیمزا،
نیوه‌پوژیکي کات گه‌ره‌ک بوو. به‌تایبه‌ت ئه‌و ئه‌رکه زور هاسان
نه‌بوو، کاریکی وه‌زاره‌تی و ده‌ستیشم پیی رانه‌هاتبوو. له‌ته‌واوی
پوژانی به‌رپوه‌به‌ریه‌تیمدا له‌هیچ که‌متر ئیمزام به‌ده‌فته‌ریکدا
نه‌هینابوو. له‌پیش‌ئه‌وه‌دا، هه‌میشه‌له‌به‌ر ئیمزای ده‌فته‌ری حازر و
غایب خوم شارده‌بوو. زوربه‌ی هاوکار و جیره‌خور و ئیداره‌بیه‌کانم
ده‌بینی له‌کاتی بیکاریدا خویان به‌راهیتانی ئیمزاهه‌سه‌رقال ده‌کرد.
به‌لکوو فی‌ری ئیمزاکردن ببن. راست و چه‌پ، هه‌ر چیه‌که
له‌به‌رده‌ستیان‌دا با، ئیمزایان پیندا ده‌هینا. هه‌ر میرزایه‌کی ئیداریت
ده‌بینی میزه‌که‌ی به‌رده‌ستی به‌سه‌دان ئیمزای لیدراوه، میرزا و
ده‌فته‌رداره‌کانیش که‌سایه‌تی ئیداری به‌ئیمزاهه‌ده‌ناسنه‌وه. دووسی
ددانه و هیلیکی لار و ویر له‌چه‌په‌وه‌بو‌لای راست. به‌ژیر ئه‌ودا
له‌گه‌ل ریکه‌وتیکی وردتر له‌ددانه‌کان. له‌خواریشه‌وه‌خه‌تی گه‌وره‌و
خاوین له‌گه‌ل بازنه‌یه‌کی توژیک گه‌وره، خه‌تیک به‌نیویدا خوار
ده‌بیته‌وه‌و به‌نه‌زمه‌وه‌کو‌تایی پیندیت. له‌راستیدا ئه‌وانه‌بو‌خوی
جوژیک راهیتانی وه‌زاره‌تی بوون. بیجگه‌له‌وانه‌ش خومن

بەرپوئەبەرىك بووم و زۆر بە ساكارى دەچوومە قوولايى
 ئەم شتانە وە. لە پېش ئەوانەدا قەت نەمدەتوانى تى بگەم كە بەرپوئەبەرىك
 يان كارمەندىكى ساكار، چۆن لە ئىدارە جاتىيە وە بە وەزىرى دەگات.
 يان بە و ئاواتانە وە دەژى. ھەر نيوە ئىمزا يەك پېناسەى كە سىك بوو؛
 زمانىكى لووس و لەبار مار لە كوون بىنئىتە دەرى. كاسەلىسى،
 قىيافەگرتن ئەمەش نە ھەر بە جۆرىك، دواز دە جۆر. لە چەشنى
 دەستىك چنگال، ھەركامەى بۆ ئىش و كارىك. يەكيان ماسى
 پى ھەلبگرى و بە وىترىش دپوھەكانى ھەلۆەژىرى... كاروانى بىرۆكەى
 خۆم ھەروا مى رپى گرتبوو، دانەدانە بپروانامەكانم ئىمزا دەكرد، لە پپ
 ناوئىكى ئاشنام وەبەرچا و ھات. كورپى جەنابى سەرھەنگ، ھەر
 ئەو كەسەى كوردبوومە بەرپوئەبەرى ئەنجوومەنى مال و قوتابخانە.
 شەش كلاسى سەواد ھەبوو و جوان چاك و رپك و لەبارتر لە
 مامۆستاكەن دەھات و لەبەرئەوھى خۆى بە كورپە سەرھەنگ دەزانى
 سەرشانى باوكى دەرەجەى پئوھبوو. لە حەفتەدا يەك دوو رپۆژ
 نەدەھات و ئەو رپۆژانەى دەشھات لە دوواى ھەموو قوتابىيەكان
 دەھات. ئەو بابى ھەمەكارەى ئەنجوومەن بوو، جەنابى بريكارىش
 زۆرى لىنەدەكۆلىيە وە. بە نمرەكانىدا چوومە وە، زۆرىش خراپ نەبوو
 ھەر بۆيە دەستم بە سترابوو. نمرەى نەزم و ئىنزیياتى جارپك بەدى
 و لە ئاخىرى سالدا... ئەوھش گرنگ نەبوو. چىم كوردبا، تاكوو... زۆر
 سەيرە! ئەوسا ئەو بىرە ھاتە سەرمىشكەم لەسەرەتاي سالە وە
 ھەتاكوو ئىستا بە دووچا و سەيرى قوتابىيەكانم كوردوو. بەلى كە و
 نان بخۆ! ھەروەك كورپى ئەم جەناب سەرھەنگە دەرەجەكانى

سه‌رسانی بابی موخته به‌رن. بوخوی وازی له خویندن نییه. له‌وماوه‌یه‌دا ئه‌وه‌نده‌ی سه‌رنج‌داوه‌هه‌رکامه‌ی مندالی هه‌ژار و ده‌ست‌کورته، ژیر و وریاتره و گوپ‌ادیترتر. به‌هه‌ست و ئه‌لاقه‌وه‌دین و ده‌رۆن. ئه‌وانه‌ش که له‌بنه‌ماله‌یه‌کی نه‌ختیک تیر و پرن، خاوه‌نی می‌شکیکی وشک و ته‌وه‌زل و گه‌مژهن ئه‌وه‌ی راستی بی بریکار ئه‌وه‌نده‌ی گوئی به‌م‌شتانه‌نه‌ده‌دا، به‌گویره‌ی یاسا، ده‌جوو‌لایه‌وه. له‌راستیدا هه‌ر خه‌می خوی بوو هیچی‌تر. با وه‌کوو بو کوری سه‌ره‌نگ هه‌بوو. گوشاری ده‌خسته سه‌ریه‌کی‌تر و که‌چی له‌پاش دوو پوژی دیکه به‌عه‌کسه‌وه. له‌راستیدا ترس و هیوا هه‌بوو. هه‌ر بویه‌گه‌ردوونه‌ی قوتابخانه له‌سووراندابوو. به‌لام من، له‌وه‌ده‌چوو ده‌باره‌ی منداله‌کان زور له‌وه‌پیشتر هه‌موو حیساییکم کردبی. باشت ئه‌وه‌بوو هه‌موو نمره‌کان به‌ده‌ست من نه‌بوون. ئه‌م نمره‌یه‌شیان له‌کو‌تایی سالدا بو. بیست‌بووم له‌فیرگه‌ی نیزامیدا ده‌ورانیک به‌گویره‌ی قه‌د و قه‌لافه‌ت نمره‌یان ده‌دانی. ئیستا لیره‌خو ئه‌گه‌ر هه‌مووشت به‌ده‌ست من بی، چاو له‌سه‌روه‌تی بابیان ده‌که‌م و نمره‌یان ده‌ده‌می. سه‌یره‌که‌له‌وه‌دابوو به‌و کرداره‌جوانه‌م گه‌ره‌کم‌بوو نه‌داره‌گان زیده‌تر وه‌دووا بده‌م! تازه‌تیگه‌یبووم له‌باتی یارمه‌تی‌دان ده‌ست‌کورته‌کان له‌وه‌زیاتر زه‌ق ده‌که‌مه‌وه‌نه‌ک بنه‌پرکردن. سه‌روه‌تی خه‌لکم به‌لاوه‌پیس بوو. وام‌ده‌زانی هه‌ر ئه‌وان بوونه‌ته‌هۆی هه‌ژاری ئه‌و میراو و باخه‌وان و رهنجبه‌رانه. هه‌ر بویه‌نه‌فرینم لییان هه‌بوو. به‌لام ئاخۆم له‌چواچویه‌ی قوتابخانه‌دا ئه‌وه کاریکی باش بوو؟... ئینسانی ژیر وه‌ختیک بزانی کاریک له‌قه‌وه و

تاقەتيدا نىيە دەستى لىنادا، لىزەدا قوتابخانەكەى من - ئەو بەشەى بەدەست منەوہ بوو - حىسىيىكى دىكەى ھەبوو. من زۆر باشم لىكەنەداپۆوہ! ئەوانەى بەر لەمن كار و بارەكەيان بەدەستەوہ بوو قوتابخانەيان لە چوارچىوہى جۇگرافى بردبووہ دەرى. لەپاش پىنجشەش مانگ تازە زانىم ئەو بىر و ئەندىشەى لە سەرى مندایە توپكە نەك كاكل. تەننەت زۆرىش مندالانە بوو. لە دووسى لاوہ بىستبووم بريكار پوولكى وەدەست كەتبوو، تازە منىش وەخەبەردىم كە «ئەمەش تاوانىكە دەبى تو بىدەيەوہ!» بەراستى ھەر ئەوانە بوونەتە ھۇ بۇ ھەلسوورانى قوتابخانە. بى دەسەلاتى لاسارىيەكانى ئەوى دادەپۆشى. ھەر بۆيە بە گشتى نەمدەتوانى لىي خوشبم. ئەو كارەكەى دەكرد، كردهبوو. دەشى بېرى و دەشى دوورى. لە ژيانىدا ھەركارىكى بكردايە بە ئامانجەوہ جىي پەژىوانى نەبوو. چاوپۆشى لە شتەكانى تر دەكرد. ھەر بۆيە كردهبوو. منىش نەمدەتوانى. لەبەرئەوہى بەراستى بەرپوہبەر نەبووم نەشمەتوانى ھەبم. تەواو و بېرايەوہ... بېروانامەى كورى سەرھەنگ لەبەر دەستەمدا بە ئارەقە خووسا زۆر بە شىنەيى وشكم كردهوہ و ئىمزايەكم پىدا ھىنا، تا بلىي ناشيانە بوو ئىمزاى خزمەتكارەكەم وەبىر ھاتەوہ. سەير نەبوو ئەگەر بەرپىز سەرھەنگ بە گژ دار و بەردا بچى و بلى چۆن ئەو نەخویندەوارەيان بەم خەت و ئىمزا خاوينەوہ كرددوہ بە بەرپوہبەرى قوتابخانە. خۇ سەرھەنگىش دەيزانى ئىمزاى بەرپوہبەرى قوتابخانە بەراستى دەبى ئىمزابى.

17

لەكوۆتايى پشووئى نەورۆزىدا چوومە سەردانى مامۆستا بارىكەئى شولگەتەرى پۆلى سى. بريكار زۆر لەگەل ئەو نىوانى خوۆش نەبوو لىئى لالووت بوو. ناچار لەگەل مامۆستاي پۆلى پىنچ و شەشدا قەول و قەرارىكمەن دانابوو، ئەوئىش كەمەكىك تامەزرۆئى ئەم قەسە و باسانە بوو. ھەر بەھۆئى ئەوئىشەوہ بوو شوئىن و ناوئىشانىم دەزانى و ئەو بەند و زىندانەئى شەوى تىدا رۆژ دەكردەوہ. بەدەم رىگاوه پىئىگوتم بەريۆەبەرى پەروەردە گوڤرداوه، دەنگۆئىە يەكىك لە ھاوپىكانى تۆ جىئى ئەوى گرتۆتەوہ، گوتم:

- زۆر سەيرە! لەبەرچى؟ مەگەر ئەو بەريۆەبەرە خراپ بوو؟

- چىتان عەرز بەكم. گويا جىئى بە دانەئىەك لە نوئىنەرەكان لىژ

كردوہ. نەتان زانىوہ؟

- چۆن؟ لە كوئوہ من بزەنم؟

- بەلئى ھەروايە... دەلئىن دووكەس لەوانەئى كارى ھەلئىژاردن يان بۆ

دەكرد، لە سەندووئى پەروەردە مانگانەئىان وەردەگرت؛ شەوى جەژن

بەريۆەبەرى پەروەردە پارەكەئى لى دەدەزن.

- زۆر سەيرە! كەوابى ئەوئىش وئىستووئىەتى شتەكان بە چاكى

دابەش و رىك پىك بكات! بەستە زمانە.

ئىتر باسى ئەوھمان كىرد، سىپاس بۇ يەزدان كار و بارى قوتابخانە
 رېكويپىكە و لەسەرەخۆيە و مامۆستاكان لەگەل يەكدا ھاوكارى
 دەكەن و ئەويش بە ئاماژە حالى كىردم، بىركارەكە زۆر لەجاران
 زىدەتر سنگى خۆى هېناوھتە پېشىش. تازە تىگەبىووم كە دەبى
 مشتەرى تايبەت و تازەى بۇ پەيدا بووبى. ھاوكارەكان دەنگيان بەرز
 كرډۆتەو، دواتر باسەكەم هېنا سەر ژيانى مامۆستاي پۆلى سى
 بىرپاربوو لە ئەوھلى بەھارپۆھ مانگانەكەى بوھستىنن، خويندىنى
 كۆلىژى زۆر لەمىژ بوو راپوھستابوو. بۆم دەرەكەوت دايك و بابى لە
 دىي خۆيان هېچى بۇ نائىرن، لەبەرئەوھى زۆر لەگەل يەكدا ئارايان
 خۆش نىيە، هېچ ناوھندىكىش يارمەتى نادا و ئاورى لى ناداۋتەو.
 شتىكى مەمرەمەژى لە زىندان پىدەدرى و هېچى دىكە. بەسنىيە
 دووكەلى نىيە و جگەرە ناكىشى و...
 بەردرگاي زىندان قەرەبالغ بوو كلاو مەخمەرى و قىت و قوزەكان،
 ناسكە كچانى پوور و خال و ئاموزا. مندال و مەلا و سەيد. خۆمان
 ناونوس كىرد و ناوى دايك و باب و ژمارەى پىناسە و شوينى
 وەرگرتن و جىگا و رېگامان گرتەوھ و لەباتى ئەوھى لاقمان
 ماندووبى شان و قولمان لەژىر ئەو تۆزە كۆل و بارەى
 ھەلمان گرتبوو سىر و شەكت بوو. ھەتاكوو نۆرەمان گەيشتى، بە
 كەيفى خۆيان ئەمدىبوو ئەو دىويان پىكردىن لە ھەر دالان و بەردرگاي
 ژوورىكدا بەوردى دەستيان كىرد بە پىشكىنمان. دوواى ئەوھى باش
 دۆزىيانىن لەپشت محەجەرەكانەوھ چاومان كەوت بەچاوى
 مامۆستاي پۆلى سى و... زۆر سەير تىكسىمىر! مەروپەكى بە

قه لافهت و چوارشانه، له پر که وتمه وه بیری ماموستای پۆلی چوار،
جاری به گهچ مؤمیایی کرابوو. ههردوولا چاو و دلمان پوون بووه.
له حال و ئهحوالی یه کدیمان پرسى. پاسهوانه که هات و ئه و
کهل و په له ی پیمان بوو لی وهرگرتین و بردی و له گه ل ریز و سپاس دا؛
ئیتز چی بلیم؟ بلیم ئه و به زمه چیه بو خوت ساز کردوو؟
له وه ده چوو ئه و ی بو ئه و زور له دهس و مه درسه خوشر بی
رهنگی دهستیسی هاتیوو هه رچی خوی، دیار بوو له مه چه کییه وه
بو سه ری برین پیچ کرابوو. به لام به که یف و له زوق. بیر و باوه ریکی
تایبهت به خوی هه بوو. دوور له هه موو گرفته کان! زیندان بو ئه و
ههروهک قوتا بخانه یهک و ابوو. ئاخریه که ی پرسیم:

- پهروه نده یان بو دروست کردوی یان هیشتا لیان نه پرسییوی؟

- ئیمتیحانی خوم داوه، به ریز زوریش خراب نه بوو.

- یانی چی؟

- یانی ئه رکم له ئهستویه و بیکاریش نیم، ناویشم چوته نیو به شی

جیره ی بهندییه کانه وه. دلنیام له وه ی گرفته کان له کۆلم بوونه ته وه.

له وه زیاتر بلیم چی؟ هیچم بو گوتن پی نه بوو. مال ئاوایم کرد و

له گه ل ماموستای بیرکاریدا به جیم هیشتن، هاتمه ده ری هه تاکوو کاتی

دیدار و چاوپیکه وتن کۆتایی هات له بهر درگای زیندان ملم نا له

پیاسه کردن و بیرم له و زیندانه کرده وه به دهستی خوم بو خوم

ساز کردبوو. ئه ویش ئه و پیاوه دارا و دهوله مهنده ی دۆستی فرههنگ

و پهروه رده دروستی کردبوو. منیش به ئاره زوی خوم ئه و ژیانهم

بو خوم هه لباردبوو. یانی خوم له و زه لکاوه دا نوقم کردبوو

ئەويشيان بە زەبرى گۇپال ھىنابوۋە ئىرە. لە ناچارىدا مى داخستبوۋ، سەرى بەردابوۋە. بەلام من بە دلى خۆم چوۋبوۋم، بلىم چى؟ خۇ ئەگەر بەراستى بەرپوۋەبەرى پەرۋەردە لە ھاۋپىيانى رۇژانى قوتابخانە و لاۋەتى خۆم بى، چۆنە بچمە لای، لىيى بپارېمەۋە برىكارەكە لەجىي من دابنى يان ھەر ئەۋ مامۇستاي حىساب و يەك و دوو سىنيە؟... لەۋ فكرانەدا بوۋم مامۇستاي بىركارى ھاۋتە دەرى و ۋەرىكەۋتەن. لەگەل ئەۋىشدا قسەيەكمان بۇ كردن پىنەبوۋ. بە ئانىشكى شەقامەكەدا خودا حافىزىم لى كرد و سواری تاكسى بوۋم يەكراست بۇ ئىدارەى پەرۋەردە.

ھەرچەندە دەى خاكەلىۋە بوۋ بەلام جارى ھاۋتەۋچۆى سالى تازە تەۋاۋ نەببوۋ. بىنەۋبەرە و شىرىنى و چايى و ديارى گۇرپىنەۋە بوۋ. سالى نوئ و بەرپوۋەبەرى تازە و «قران سەدىن»! چوۋمە ژوۋرەۋە. سلاۋ و پىرۇزبايى و تەعاروفاتم تەۋاۋ كرد. بە ھەلەدا نەچوۋبوۋم. يەكىتەبوۋ لەۋ ھەپۇل و دەبەنگانەى پۇلەكەمان. لە كۆتايى سالى سىدا ئەۋەندەى گۇۋشارم بۇ ھىنا، ھەتا چوارىنەيەك لە «لامىە لىرب» فىر بىي و لەبەر ۋەخوئىنى ئىستاش كە ئىستايە بەسەر ھەلدېرى مىشكىيەۋە گىرنەبوۋ. تىگەيشتم كە ھىچىش لەۋ قران سەدىنى منىش ھالى نەبوۋە. كە چى ھەموۋ حافزىكى سۋالگەر تىي دەگا. ئىستاش خودا كارىكى كردوۋە ئەۋ بەرپوۋەبەرى پەرۋەردەيە و منىش بەرپوۋەبەرىكى رۋوت و قوت. بەراستى ھەيف و خەسار بۇ من، ئەگەر كۋو ۋەزىرى ئاۋاھا بەرپوۋەبەرى پەرۋەدەيەك بم!

مىزەكە ھەروا بىگەرد و خاوين بوو ھەروەكوو ژوورى بووك و زاوا. بەلام تەپلەك قەلاچن لە خۆلەمىش و قنچكە جگەرە. بەريۆىشى جگەرى بەدەستەوہ بوو. قرچەپى لەبەرم ھەستا و بەربووينە ماچ و موچ لە پەنا خۆيدا جىي بۆ كىردمەوہ. لە ھەر چوارلاوہ جىرەخۆرەكانى پەرودە و «پىرۆزبايى» دۆستانە و پەسن و «پىداهەلگوتنى پاشەملە» و «خۆشى خۆشى لە رادەبەدەر» و تىر و توانج و لاتاو و خۆ شىرىن كىردن و دووكەس لەوانە زل و زەلام كە ھەر بۆ ئەو دەبوون لە چالى زۆرخانەدا بن يان لەبەردەم سىندووقى ھەلبژاردندا شىرىنى بە خەلكدا بگىپن. «نەكا ھەر ئەو دووكەسە بن وا بەريۆەبەرى پەرودەيان گۆريۆە؟...» لەوانەبوو شىرىنىكە بخەمەوہ سەر كەشەفەكە. لەدلى خۆمدا گوتم كاريكى زۆر گەوجانەيە. جگەرەكەم تەواوبوو چوومە بن گوئيەوہ لەمەر بەريۆەبەرى پىشوووى پەرودەوہ و ئەو دووكەسەوہ پىرسىم، ھىچى نەگوت. تەماشايەكى كىردم. پارانەوہى لىدەچۆرا، منىش ئەو ھەل و دەرفەتەم بۆ رەخسا تۆزىك ژيانى مامۆستاي پۆلى سىي بۆ بخەمە روو. داواى لىبكەم ھەتائەوجىيەى بۆى دەكرى نانپرى نەكات. كاتىك لە درگا دوور كەوتەوہ تازە وەبىرم ھاتەوہ كە بۆ كاريكى دىكە چووبووم و سەرودلى بەريۆەبەرى پەرودەم گرتبوو.

18

سہر لہنوی ٹا بروو چوونیکی تر سہری ہلدا۔ ہرچہندہ مانگی
 خاکہ لیوہ بہ خویشیہ وہ تیپہ پبوو۔ سہرہتای بانہ مہری ہہتاوی و
 تہ پلی رسوا بوون دہنگی لہ دیواری قوتابخانہ وہ سہرکہوت۔
 بہرہ بہری تہ واو بوونی کاتی ئیداری جووتیک ژن و میرد، و
 مندالہ کہیان لہ نیوان خویندا گرتیوو، و ہژوور کہوتن، یہ کیان توورہ
 و ئویدی رہنگ پہریو و مندالہ کہشیان ہہر لہ بووکہ شووشہی
 قورمیشی دہچوو۔ سلاویان کرد و لہ ولواوہ دانیشتن۔ ئہی ہاوار بہ
 مالم! ئہ و جار چی رووی داوہ؟ و ہخت بوو زراوم بچی! دلہ کہوتہ
 تہ پوکوت، بلی چی قہ و مابن۔ ہیچ تاقہت و حہ وسہ لہ م نیہ۔
 - چوون بوو لہ گہل خانمدا تہ شریفان ہینا و سہر بہررتان کردم؟
 پیاوہ کہ بہ چاو ژنہی حالی کرد۔ دہستی مندالہی گرت و ئہ وان
 چووہ دہری و من مامہ وہ و کابرا دوو بہ دوو دانیشتن۔ لہ بہر
 توورہیی قسہی بو نہ دہہات و ئاور لہ نیوچاوانی دہباری، منیش
 پؤلیک پرسیاری ہاروہاج وروژابوونہ سہر میٹشکم۔ بہ لام بیدہنگ
 خووم مات کرد۔ گہرہ کی بوو توورہ بوونہ کہی لہ وہ زیاتر بلیسہ بستینی۔
 زور چاکم گیر کرد بوو! پاکہ تہ جگہرہ کہم دہرہینا و بووم راگرت۔
 و ہک ئہ وہی میٹشکی بزوز لہ خووی دوور بخاتہ وہ جگہرہ کہی بہ

روودا دایه وه. له وکاته دا جگه ره کهی خوُم داده گیرساند بیرم کرده وه،
دهبی دهردیکی هه بی وا به ژن و منداله وه خوئی گه یاندۆته ئیره.
له وانیه شتیکی سهیر رووی دابی و ژن و مندالی لی دهنگ داوم.
ديسان پرسیم:

- پیم نالین چ کاریکتان به من هه یه؟

وه کوو بورکان ته قی: - ئه گهر من له باتی تو به ریوه بهری قوتابخانه
بام، ئاوا رووداو یک رووی دابا زگی خوُم دهردی! نامری دانارزی،
سهرت بهر بده وه پیاوا! برۆ لاگری بکه و دهست له کار بکیشه وه. هه تا
خه لکی گهره کت به سهردا نه رژاوه و به شق نه یانکوشتووی، کلکت
له گه لۆز بنی و بوئی دهر باز به! مندالی خه لکی دینه ئیره فییری سهواد
بن فییری رهفتاری چاک بن، نه هاتوون بو ئه وهی...
- ئه وه چیه کاکه هه یچ ئاگات له خۆت هه یه ده لیی چی قسه ی دلت
بو وه دهر ناخه ی؟

بوئی هه ستام له درگاوه بیخه مه دهری. به لان ده بوو بزنام
چی ده وی. ناپیاوا له ژووره کهی خوُمدا له «دهوام و جیه جی کردنی
ئه رکه که مدا» پرجنیوی کردم. ناحه زی کردن به به ریوه بهری فییرگه.
له بییری چووبوو چاره نووسی منداله کهی به ماوه ی سالیگ له دهست
مندایه. ئه و زه به لاهانه ده کهن به ژیر سه یاره وه و تیکی ده شکینن،
که سیش نییه قامک بکا به چاوی که سدا له وه ده چی ئه م خویریه
به خوړایی ده می لی هه لئه کرد بیتم! له خوړا سه گ به حه وشه م پیناکات.
به خوړایی له منی هه لپچاوه؟ دیقی پی کردم، بلیی چی بووه؟

- ئاږوړی من چووه، حه یای چه ندساله ی بنه ماله که م پیخوست بوو.
 نه گهر درگای قوتابخانه که تانم گاله نه دا کورپی پیاو نه بم بیژوو بم،
 نه من ئیستا چی له و منداله بکه م؟ ئاږو و حه یای خه لک له و
 قوتابخانه یه دا به بادا چووه. پؤلیس و که لانتهری زانیویه تی
 دوکتووری یاسا، پیی زانیوه، باوه شیکیان په روهنده ساز کردووه.
 ئیستا تو به من ده لئی هاتووی چیت ده وی؟ هاتووم پیت بلیم نه و
 کورسیه نه و مقامه له سهری تو زیادیه، هاتووم پیت بلیم که ده بی
 بدری به دادگا و محاکمه مت بکه ن نان و دوت بېرن...
 هر نه و دیگوت و من دهمگوت. له شه رسه گ خرابتر بوو، که س
 لیمان تینه ده گه یشت. له نا کاو درگا کرایه وه و بریکار وه ژووړ که وت و
 به ده نگ و هاوارمه وه هات. نه گهر کوو نه ختیک کی دی درهنگر وه ژووړ
 که وتبا، دلنایم منی به زیندووی نه ده دی. له که لاکیک زیاتر، له کاتی
 شه رجهوینی من و بابی منداله که دا، ژنه له گه ل منداله که خو ده گه یه نن
 به بریکار و پیی ده لین مه سه له چیه. نه ویش هر ده سته وه به جی
 تاوانباری سهره کی له پوله که دینته ده ری... گوتی چونه زهنگ
 لیده ین و له پیش چاوی هه موو منداله کان ته مبی بکه ین و نه و
 کاره شمان کرد. نه مجاره خو م چوومه پیشی. کورپژگه یه کی
 مل نه ستووری خه رته ل، له پؤلی پینجا ده یخویند. به جل و به رگینکی
 خاوین و پؤشته و به رداخ، دم و پروومه تی گوشتن و سوور و سپی،
 لوویه ک له سهر پروومه تی راستی زور باشتر له نه و بوو که شووشه
 قورمیشیه، هر بو نه وه ده شیا نه و له ژیره وه بیت. قهت چاوه پروانی
 نه وه نه بوو له گول کالتری پی بلین. له به رچاوی قوتابیه کان

دهستم کرد به لیدانی و دامه بهر مست و شه پلاخه، خزمه تکاره تازه کهش سی چوار شوولکی له باخه کهی هاوسامان بریوو ئه وانیشم له سهر و گوئلاکیدا شکاند. دنیا له پیش چاوم تاریک ببوو خو ئه گهر ئه و شوولکه تهرانه یان بو نه هینابام له وانه بوو به مست و پیلاقه بیکوژم. له شانسی خوئی بریکار وه فریای کهوت له ژیر دهستم دا پرزگاری کرد و دووری خسته وه بو ژووری نووسینگه.

قوتابییه کانیاں ره وانه ی مالی کرده وه و منیش گهرامه وه ژووره کهی خویم شل و کوت خویدا به سهر کورسییه که دا. نه باوکی له وئی مابوو نه دایکی و نه منداله سیس و پیسه کهش. کهوا پاشه لی عه یب دار بوو. بیرم کرده وه که ده بوو ئه ویشم به دلی خویم دارکاری کردبا ئازای ئه ندامم که و تیبوو سهر ئاره قه و تامی دهمم تال و ناخوش بوو. ئه و جنیوانه ی که ده بوو حه والهی ئه و گه مزه پیاوهم کردبا و داخی دلی خویم پیشاندا با، له سهر دلم گریمانه ی کرد و تامه کهشی له دهممدا بوو به قوزه لقورت. «ئاخه له بهرچی ئه و به زمهت تووشی من کرد، ئه م ژار او ده کهی به گه روومدا؟ سه گه هارت له مندالی خه لکی بهرداو!»

ئهری بوچی لیما؟ له بهرچی نه مدا دهست بریکاره کهم با ئه و ته مبیی کردبا، ئه و له من هیوترتر و ئارامتره. من چمداوه له ئاپرو و حه یای خه لکی؛ مندالی خه لک به من چی؟ جا بو منیاں کردو ته کیشکچی و نگابانی قوونی مندالان! ئه وه یه ئهرکی من و به ریو بهری قوتابخانه؟

قوتابخانه یه ک له و چولگه و بیاوانه دا، وهرزی به هاره و میزیش کهف دهکات، تاوانی تو چیبیه؟ توش نه بی گه مزه و ده به نگیکی تر ئه م ئهرکه وه ئه ستو ده گری. له وانه یه کورپیژگه نه توانی له گه ل کچه مامه که شیدا

ياری بکات. دوور نىيە لە بنەمالەى ئەواندا كچهكان لە دوازده سالییدا تیکهەل بە كوران نەبن لە يەكدى سەل بکەن. «پیت وایە بەم لیدان و دارکاری کردنه ئازاریک که مدهکه یه وه؟ گرفتیک چاره سەر دهکه ی؟! ئاخە لە بەرچی ئەو هەموو لیدانەت لیدان؟ بە تۆ چی؟ ئەم لیدانەکه ی بۆ ئەو مندالە دەبوو؟! خۆ زۆری نە مابوو بیکوژی!... مندالی خەلکت عەیب دار نە کردبێ باشه...» لە پیر بیرم کردوه بچم بزانی ماوه یان مردوو! هەستام و بانگی یهکی لە خزمەتکارهکانم کرد. زانیم که بەرپی مالتیان کردۆته وه. ئاوی هینا و دەست و دەم و چاوم شوشت، حەولم دەدا چاوی بە لەرزینی دەستەکانم نەکهوێ. بە ورته ورت حالی کردم ئەوه مندالی بەرپیوه بەری شەریکه ی پاسی شارپیە زۆر خراب دارکاری کراوه. ئەوانیش زۆریان خۆ پیوه ماندوو کردوو و دەست و چاویان بۆ شۆردۆته وه و دەم و لووتیان خاوین کردۆته وه و بەرپی مالتیان کردوو. زۆریش خزمەت و ماستاوەکه ی... گێژ و نەفام! خۆی وا نیشان دەدا که ئارام و هیورم بکاته وه. نەیدەزانی لە پینشدا بیرم لە هەمووشت کردۆته وه و دواتر وهک سەگی هار پەلامارم داوه، هەلەم نەکردوو ئەوه ی من لیمداوه حەقی خوی بووه. ئەو فرە نازپەرورده بوو، وهک زەرپنەقووته هەر بە دەمیاندا کردبوو. بەو لیدانە ی من بە مەن گوشتی دانابوو! لام وایە ئەوه یه که م جار بوو ئە بەم چهشنه بیراز کرابی، «لە بەشەر نەبوو، حەپۆل، ئەگەر پەگی پشتت هەستاو بۆچی نارۆی ملی خۆت بشکینی وهک ئەوانی تر خۆت ئاسووده بکه ی. بۆ دەبی پاتۆلی مندالی خەلکی داکنی. بۆ دەبی کار بگاته جییهک ئەمنیە و ئازان و دوکتووری یاسایی بزانی؟

له کوی؟ له قوتابخانه يه ک که من به ږيوه بهر بم.» سهر نيه نه وشته
له زور شوینی دیکهش ږووی دابی، به لام وهک نیره گورهی
نه که نه وه و دیزه به دهرخونه ی بکه ن. نه وه کوو نه و دایک و باوکه
شیت و نه فامه، به دهمی خویان بانگه واز دهکن و خه لک به سر
خویاندا دهرژینن ئابرووی ئیمه و خوشیان بردا نه مه چنه قلکه مرو
پاتولی مندالی خوی دابکه نی و به قه ولی خویان حیا و ناموسییان
به بهرچاوی خه لکه وه بهر نه بهر دهستی ئازان و پزیشکی یاسا!
گه ره کیانه چی ږوون بیته وه، په روهنده بوچی ساز بکه ن؟ بوچی و بو
کی؟ بو نه وهی نان و دوی به ږيوه بهری قوتابخانه بېرن؟ نه مه
پیویستی به په روهنده ی ناموسی نیه. داس و چه کوشیک به سه
له ژیر یه کی له وینه کانی گوری هه خامه نه شی دا قور به سه رتان بو فام
و ئاوه زتان! دایک و بابی ئاوا نه فام و کئیوی! ههر مندالی کوونی و
دز و دروزنیان ده بی. ده بوو بهر له منداله کان نه و دایک و باوکانه
بینه قوتابخانه و فیرگه کان. حه زم ده کرد نه و کابرا دهم شره م به شق
بهینا با و بردبا... به م خه یا لانه وه گه یستمه وه مالی.
له گه ل کرانه وهی درگا که دا خیزانم که وته دلله کوته و واقعی و ږما،
چاوی لی زهق بوو! هه تاکوو هه ست به مه ترسی و هه والیکی ناخوش
دهکا، یان کتوپر چاوی به نیوچاوانی تووره ی من ده که وی، ئیتر
ږووی دهروا و له جیی خوی وشک ده بی! بو نه وهی وانه زانی
که سینکم به ده ست چووه، دهسته و به جی نه وهی ږووی دابوو له
نووکه وه بو م گیزاوه. سه ری سوو ږما بوو. کړوکپ بوو. منیش ئاوی
سارد، ئاره قی جاتره و گژوگیا، جگه ره به شوین جگه ردها، هیچ شتی

ئارامى نەدەكردمەۋە. پاروۋەكەم بۇ قوت نەدەدرا، ھېشتا دەستەكانم دەلەرزىن. ھەر دەستەى بەقەت مانگىك كاريان كرىبوو، ماندوو، بوون. چوارەم جگەرەم ئاگردا و دەستم پىكرد:

- ژنەكە؟ دەمەۋى ئەمەت پىن بلىم، بابى ئەم ھەتپوھ دارا و دەۋلەمەندە بىگومان كار دەگاتە شكايەت و دادگا، بەرپوۋەبەرى ۋەك بەفرى پار تاو دەيبا. بەلام بەدل خەز دەكەم كىشەكە بگاتە دادگا. ماۋەى سالىكە دەرد و ۋەرھەمم كۆكردۆتەۋە. ئىتر ماندوو بووم. زۆرم پىخۆشە كەسىك ھەبى و لىم پىرسى بۇچى ئاۋا مندالى خەلكت داركارى كرىۋە، لەبەرچى بە شوول داركارىت كرىد بۇ بە مست و شەق لىتداۋە؟! بەرپوۋەبەرى قوتابخانەش شتى لە دلدايە، قەسەى پىيە دەتوانى ولامى خۆى بداتەۋە... ئەۋەندەم نەزانى ھەستا و چوۋە پەنا تەلەفونەكە زەنگى بۇ ئەۋ دۆستانەم لىدا لە بەشەكانى دادگادا ئىشيان دەكرد. خۆم لەۋ باسە و لە كىشەكە ئاگادارم كرىنەۋە. پىم پاگەياندن ھەركات كار گەبى بە دادگا، ھۆشيان پىمەۋە بىت.

بەيانى دوا پۆژ نىرە كورەى سەرەۋە نەھاتپوۋە قوتابخانە، برىكارەكەم ئاۋا شتەكەى بۇ گىرامەۋە: ھەردووكيان دەچنەۋە مالى مپوھكورپى ژىرەۋە بە بىبانوۋى بىننى تەمبىرى پۆستەۋە، كورپى سەرەۋە كارى خۆى لەگەل دەكا، گريان و ھاۋارى خەلكيان لى ئاگادار دەكاتەۋە، دايك و بابى پىدەزانن، شەۋى مەسەلەكە بە ئىدارەى كەلانتەرى رادەگەيەنن؛ خەبەرەكە بەنىۋ خەلكى گەرەكدا بلاۋ دەبىتەۋە. ئەۋىش ھەر ئەۋ بۇچوۋنەى منى ھەبوو دەبى كارەكە بگاتە دادگا. منىش حەفتەيەك چاۋەرۋان مامەۋە. نامەى دادگام بۇ بىت و

19

دوو پوژم ماوه هەبوو بە دەنگ نامەكەوہ بچم، لە مالى نەچوومە دەرى. ئەوہى لەدل و مېشكەدا بوو ھىنامە سەر كاغەز. شتى وام نووسىبوو دەستى وەزىرى پەروەردەم لەپشتەوہ بەستىبوو. وەك ئەوكەسانەى بەرنامەى چەندسالە دادەريژن بە بئەملا و ئەولا، لەكاتى خويدا خۆمگەياندە دادگا، فلانە ژوور، فېسارە دادوہر، سلاوم كرد و بەرلەوہى خۆم بناسىنم و نامەى دادگا بنىمە بەردەستى، ئەو پېش دەستى كرد و كورسى بو ھىنامە پېشى و دەستوورى دا چايى بىنن، «پىويست بە ھىچ قسە و باسېك ناك، مېشكى خۆتى پىوہ ماندوو مەكە و لەدلى خۆتى دەرباوى! ھەرچى بوو تەواوبوو. نەدەبوو خۆت زەحمەت بەدەى...» ئارەقەيەكى سارد وەسەر لەشم كشا، چايەكەم ھەلقوراند و لەسەر كاغەزە مۆر كراوہكانى مەحكەمە. داواكارى دەست لەكار كېشانەوہم نووسى و ئىمزام كرد. بەناوى ھاوپۆلى زىرەك و زانام كە تازە بىوو بە بەريوہبەرى ئىدارەى پەروەردە. لەبەر دادگا كە دا پۆستم كرد.

فہرہ نگۆک

ٲارتیست: سینہ ماکار، ٲہ کتہر.
ٲاکادیمی: شوینی کۆبوونہ وہی فیروونی زانستی.
ٲاخوند: مہ لای شیعان، مہ لا.
ٲہ کلیل: تاج، ٲہ فسہر، مادہی رہنگی لہ شیوہ کاریدا و...
ٲیسفالت: Asphalt، ٲاسفالت، قیل ریژی جادہ و شہ قام.
بہردہ خہ لوز: مادہیہ کی رہش و بریقہ دار کہ بۆ کورہی ٲاسن گہری
بہ کار دئ، رہژی داری...
بینز: Car، ماشین، ترومبیل.
بیراز: کوتانہ وہی بہردہ ٲاش.
پلیکان: قادرمہ، نہردیوان.
پیتاک: باج و خہ راجی دہولٲت، باربوو.
پوشوو: گیای وشک، ہہرچی زوو ٲاگر بگری.
پینجووم: پینجہم، کلاس پینج.
ٲاویر: لیژدہ بہمانای بہردہ ٲاشہ، بہردیک بہ شیوہی بازنہیی.
ٲایپ: پیت چنن.
ٲہمی: دارکاری کردنی مندال.
ٲہ سادوف: پیکداران، کہوتنہ ژیر ماشین.
ٲوشہ: غورابی، بیسکویت. ٲہ وہی لہ ٲارد و شہ کر و پۆن ساز بگری.
ٲہ خشان و پہ خشان: بلاوکردنہ وہ، بیژہ وہہ ویدادان.
ٲہ شریفات: ریژگرتن، پی راگہ یشتن.
جہریدا: تووندبوون، بہسنتی ٲاو بہ سہرما.

جگہ رہی شنو: جۆریک جگہ رہی ئۆشنوی کہم بایی له ئیران.
چہرموو: رہنگی سپی، ریش چہرموو.
چل تیکہ: ہہرشتیک رہنگاورہنگ بدریتہ دەمیہک.
حہوالہ: ناردن، بہرپیکردن.
حہرہم سہرا: ژووری ژنان.
حازر و بزر: ئہوہی لہ بہر دەستا بی.
خہزانہ: شوینی پوول دانان، خہزینہ و شتی بہ نرخ.
حاکہ لیوہ: یہ کہم مانگی بہ ہار.
خروار: سس سہد کیلو، کیش.
خلاس: تہواو، کۆتایی.
خہرہ فاو: ہوش براو، پیری بیہۆش.
خیرۆمەند: دلّاوا، بہ دەست و دلّ.
دانا: زانا، ژیر، ئاقل دار.
داسقہ: ئارہ بانہ، عہر ابہی چووکہ.
دہواب: باخچہی ئەژەلان، بارازی رەشەولاخ و مەر و بزەن.
دہلیل: بہ لگہ.
دولپا: دیوی چیرۆک و ئەوسانہ.
دہرز: دہرس، وانہ.
دوورہ پەرپیز: خۆدوورگر، لاپہر.
دیکتہ: ئیملا، ئہوہی بہ بی کتیب بنووسری.
دیو: ژوور، ہۆدہ، وەتاخ.
رایہک: جاریک.

رەسىد: گەيشتن، وەرگرتن، پسوولە، هاتن، نامەكەت هات، (رەسىد)
رفتار: ئاكار، هەلس و كەوت، رفتارى جوانە.
رۆشن: پووناك، مەعلووم، دژى تاريك.
رياست: بەريۆەبەر، رەئيس، ئەمير دەستورى داو.
رەشتى: خەلكى رەشت و گيلان. لە نزيك مازەندەران.
روكن: ئەرگان.
ژيرسيگار: تەپلەك.
سابقە: لەميژينه، لەو كارەدا سابقەى هەيە.
سەرايەدار: نىگابان و خزمەتكار ئيدارى.
سيۆەبەن عەرزىلە: پەتاتە، هيرەلماسى.
سەنگەك: ئەو نانەى لەسەر خيز و وردەبەرد بېرژى. چارى وايە لە
يەك مەتر دريژترە.
سيوشكە: سىپەلاك.
سميت: سيمان، كۆنكرىت، چيمەنتۆ.
شاهى: پارەى كەم نرڤ، كەم مەتر لە رىيال لە كۆندا.
شيز و خورشيد: مانگى سوور، هلال احمر، ئيدارەيەكى تەندروستى
لە ئيرانى شاهەنشاهيدا.
شيتلاقە: مزارق، جۆرى بالندە.
شيروانى: هەورەبان، خانوو و قوتابخانەى بە تەنەكە سەرگىراو و
سىگوشە.
عەرش: تەختى خودا، عەرش و قورش.
عەوام: خەلكى رەشوكى.

عەباسى: پارەى ئىرانى لە كۆندا.

عەولاد: مندال، بەچكەى بنیادەم.

قاووقیل: قیژە و ھەرا، بگرە و بەردە.

قەرار: شەرت، بریار، پەیمان.

قابووسنامە: كتیبى «عنصر المعالی كیکاوس بن وشمگیر»

قانون: یاسا

قپان: ریال، لە تمەن نرخى ھەرزانتەرە، ریالى ئىرانى.

قپنوو: ئەو جانەوەرەى بەنیورانى ئاژەلەو دەنووسى.

قورمیش: قورمیشکردنى سەعات، بادانى زەمبەلەك.

قورم: خەستبوونەوەرەى دوولەل لە بنمیچدا.

كلاس: پۆل، پۆلى فیرگە.

كاردەستى: ئەوشتەى بەدەست سازبكرى، دەستكردى مندالان.

كەشەو: درگای دۆلاب و میز، بەشیوهرى ئاسۆبى بیت و بچى.

كارتۆن: مقەوا، كاغەزى ئەستور.

كەلەكەبىرین: پالپىئوھنان، خو بەسەریەكدا خستن.

گالتەجار: تیز پىكردن.

گەپپىدان: تىئالى پىكردن، ناحەزى، زمانشېرى

گەمزە: گىلوکە، حەپۆلە.

گۆج: پەنجە و دەستخوار، پەنجەكۆل.

گۆل: حەلقە حەلقەى تۆر، گۆلى رەشكە، گۆلى تۆرى دەروازەى تۆپین

و باسكە.

لازم: پىویست.

له وڼ: جوړ، رهنګ، مله وڼ.
ليسانس: Licence، پروانامه ي زانکو، کارناسي.
مراجه: سوود و قازانچ پيدان.
مشارموويي: مشاري مووي له دارتاشيدا به کاردي.
مهرزهم: پازي بوون، پيمل بوون.
کچه جره: نه رده.
مه ته: بزماري پينچ پينچ بو کون کردن.
مفه تيش: مه عموري پشکين.
مهن: کيشانه، شتيک له نيوان سي کيلوډا.
ميرزا: خوینده وار.
نازم: بريکار، نايب، معاوم مدير.
نه خاسما: ته بيه تي، ناوازه.
وه زنه: کيش، کيلو، قورسايي بو وهرزشکاران.
وه رهق: لاپه رهي کاغهن، کانزاي ناسني، پليت.
وينا: نيشان درا، رووبه رووکرا.
هه ست: ئي حساس.
هه يکه ل: په يکه ره، مجه سه مه، کوته ل.
هه خامنشي: ده ورهي هه خامه نشي، تابلوي نه خش و نيگاري ميژوويي،
گوړخانه
هيژ: گيژوړ، کاس، خوار و خيچ.
يادداشت: نووسين بو له بير نه چوونه وه.